

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA
IOSEPHI IV-
DAEORVM DOCTIS-
SIMI AC DISERTISSIMI, QVÆ
AD NOSTRAM ÆTATEM PERVE-
nerunt omnia, nimirum:

DE ANTIQVITATIBVS IYDAICIS LIBRI XX. QVI-
bus Vita Iosephi per ipsum conscripta, est adiecta: De bello Iudaico VII.
Contra Apionem II. De imperio attonis, sine de Machabæis I. Ante-
hæc in Latinum sermonem translata, & ad exemplum Gra-
ci Codicis accuratè distincta.

NVNC VERO CHRONOLOGIA AD CAPVT VNVS,
cuiusque folii, cum ex veterum tum recentiorum scriptorum Commen-
tariis, cumq; scholiis necessariis, recens concinnata.

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME EDITA, ET
a mendis, quibus sautebant plurimè repurgata

IMPRESSVM FRANCOFVRTI AD MOENVN,

M. D. XCIX.

AMPLISSIMÆ DIGNITATIS VI- RO, DOCTRINA SAPI- ENTIAQUE ET MVLTIS RERVM

vsu præstantissimo Dn. ERASMO NEVSTETTERO,
cognomento STVRMERO, Præposito Comber-
genſi, Eccleſiarum Bamberg. & Herbipol. Ca-
nonico, &c. Equiti Franco,
S. P. D.

 *V*M Fl. Iosephi illa à Sigismundo olim
Gelenio, V. Cl. latine edita opera denuo
typis hic elegantioribus minoribusq; ad-
ornanda curassem; non modo ad noua hu-
ius editionis laudem interesse putabam, si tuæ, Antistes
optime, inscriberem ea reuerendæ amplitudini, sed &
fore persuasum mihi erat, ut in nomine tuo firmissi-
mum esset situm ipsis aduersus iniquiores Criticorum
calculos præsidium, tantoque venirent amabiliora, et-
iam quo prodeunt ornatiora. Equidem reuerendam
Amplitudinem tuam, honoribus atateque prouectam,
non ignorabam negociis assidue grauioribus distineri,
& curis occupari maioribus. Itaque interpellare eam,
atque has illi opinione multorum inanes, quasi merces
obtrudere primum verebar. Verum ubi reuerend.
Amplitudinis tuæ ingenium humanitatemque animo
intuerer, ad tuamque multorum annorum in fauendis
literarum studiis consuetudinem mentem referrem, ni-
hil metui, à tuo vnus ipse ut patrocinio excluderem, sum-
maque ut liceret obseruantia erga te mea libri recentis

inſcriptione ſatisfacere, nimirum cum ſummiſſa id erga te affectionis ſit argumentum, non animum meum hoc ex munuſculo, ſed munuſculum ex animo meo aſtima- bis, reſpecturus ſcilicet non quid reueren. Amplitudinis tua dignitas poſtulet, ſed quid mea poſſit tenuitas.

Gentis id tua proprium eſt, artium opt. curam ſuſci- pere, paſſimque iacentibus diſciplinis opem ferre, & hoc genus munuſculorum non aſpernando οὐχ ἥττον οἰεῖσθαι φιλέων- θρωπον εἶναι, ſecundum Artaxerxem Perſarum regem, τῷ μεγά- λα διδόναι τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἐν μὲν αἷς. Exempla maiorum tuorum vetuſtiora non adducam, vno iam propinquo tuo Daniele Stibaro contentus, quo in Germania olim tum amico homines docti, tum patrono uſi nomen eius & egregia in Rempub. merita, per orbem terrarum ſcri- ptis celebrarunt immortalibus. Ille Herbipolenſis Ec- cleſia columen, Reuerendi collegii ſplendor, totius orien- talis Francia decus Muſis errantibus, ceu illuſtrem de editiore ſpecula facem pratendens iter oſtendebat & hoſpiti- um, earumque conſuetudine in omni vita ſua de- lectatus, ſubueniebat egentibus, afflictas excitabat. Tuam ille indolem, & maiores aetate ad virtutem im- petus cum animaduerneret, à prima te pueritia ſingula- ri amore complexus eſt, tuamque te olim familiam illu- ſtraturum auguratus, in aula ſua moribus & literis ex- politum, ad ſui imitationem, & quaſi imaginem totum effinxit. Adoleſcens igitur cum aliquam latina iam lin- gua facultatem conſecutus, cogitationes tuas omnes ad maiores in ſtudiis progreſſus conuertiffes, autoritate il- lius Louanium, atque in eminentiores cum Gallia tum Italia deinceps Academias proſectus es, ubi tuum te in- genium, tui te mores ita liberalium diſciplinarum, & Iuris utriuſque Profeſſoribus, ceteriſque viris quibuſ-

cum vixisti praestantissimis, commendarunt, ut incredibile eos studio tui incenderes.

Praclaram vero eruditionem tuam, tot partam vigiliis & peregrinationibus, ubi bene viuendi consuetudine confirmasses, & tui illius, quem dixi, propinqui de te opinionem comprobaret euentus, insignes patria tibi eximia, tum rerum cognitione, tum linguarum peregrinarum facultate prae-dito, honoras tribuit, & campum, in quo virtus tua excurreret, aperuit latissimum. Impendebat tremenda communi patria, cum odiis capitalibus aucta, tum dissidentia inuidiaq; confirmata perturbatio, & tempora omnibus prope Reipub. membris conuulsis, & quasi luxatis multiplici iam tum calamitate grauida esse videbantur. Istum igitur quasi partum modis omnibus auertere cupientes, Ecclesiarum tum Bambergensis, tum Herbipolensis Proceres, acerrimo in aestimandis hominum morib. iudicio praediti, singulari te studio collegam asciuerunt, atque ita affecti, ut quae virtuti premia debentur libentissime persoluant, eximiis te sacerdotiis collocupletarunt, ad quos scilicet honorum gradus non illorum te fauor, sed excellens ingenium tuum euexit.

Tum vero Magistratus, quod aiunt, virum indicauit, & quae cum voluntatis tum industria tua esset praestantia ostendit. Quot subiisti enim pro communi patria tempestates? quantis saepe laboribus es perfunctus? dum eo consilia tua omnia, omnes cogitationes conuertis, quae ratione simultatum illa ac dissidiorum procella, quae infestare nos multis ab hinc annis ceperunt, vel auerti penitus, vel ita saltem sustineri possint, ne salutem populi in discrimen adducant. Itaque ob-eundis saepe legationibus, multisque periculorum diffi-

cultatibus superatis, demonstraſti tuam te ſalutem poſteriore ſalute communi ducere. Quæ res tibi cum ſolidam peperit gloriam, tum reuerendâ amplitudinem tuam ad ſublimiores quoq; honorum gradus extulit.

Inſignis Comburgenſ. Eccleſia te Decano annis pluribus quam triginta æquabili proſperaque fortuna uſa nunc eodem te floret Præpoſito. Annuos ibi redditus maiorem in modum auxiſti, ædificia magnifica picturis exornata artiſcioſiſſimis extruxiſti, Bibliothecam optimorum, manuſcriptorum etiam, librorum copia inſtructam aperuiſti, ſuſpiciendum ad omnem poſteritatem meritorum tuorum monumentum. Cumq; nihil ſit difficilius, quam rebus ſecundis, atque ad voluntatem noſtram fluentibus ſeruare conſtantiam, & ſic uti fortuna, ut beneficentiæ non arrogantia facultatem dediſſe videatur, in ſublimi dignitate iſta, rerumque omnium abundantia, nunquam reuerenda ampl. tua efferri, nunquã commoueri, nunquam ad ſe ipſam referre quicquam, ſed cuncta Deo, perenni bonorum fonti, aſcribere viſa eſt, neque ſuo unquam ſe rectius officio perfuncturum exiſtimauit, quam de communi hominum ſocietate bene merendo.

Imprimis uero cum, ut ait ex Ennio M. Tullius, benefacta male locata malefacta ſint, reuer. ampl. tua liberalitatem commendat eorũ, quos beneficiis afficiendos cenſes delectus. Beneficia enim illa temeraria, in quibus neq; dignitas accipientium, neq; iudicium conferentium agnoſcitur, nullam exiſtimas laudem mereri. Illis igitur potiſſimum reuer. amplitudinis tuæ benignitas rem familiarem aperit, quos uita morumque probitas à cætera clientum turba diſtinguit, quiq; ingenio præſtantes ſuos iam ſtudiorum edunt fructus.

Assentari nescio, &, ut sciam, non volo, neque reuer. amplitudinis tua seruiſſo auribus. Astipulatur in scriptis hominū vox eruditissimorum, qui aternis ingenii monumentis virtutum tuarum exempla ad posteritatis memoriam transmittunt. Quid referam enim illustria illa Germania lumina Lotichium, Posthium, Rudigerum, Melissum, Modium? quorū splendida iampridem, & plena venustatis poemata reuerenda amplitudinis tua nomen in omnes ubi humanitas colitur partes Europæ dissiparunt.

Non igitur grauate reuer. amplit. tua, cum eruditorum neminem à suo congressu atq; sermone unquam excluserit, sed sui copiam adhuc fecerit omnibus, erga Iosephum hunc nostrum patroni partes suscipiet, & qua alios, eadem & ipsum benignitate complectetur. Etenim nulla reuer. amplitudini tua res adhuc esse potuit tanti, ut ullam putaret voluptatem ea cum voluptate esse conferendam, qua legentes scribesve afficimur Legere memini me factos à reueren. amplitudine tua versiculos canoros & concinnos, illustria ingenii studiorumque tuorum argumenta. Herbiopolensis igitur Ecclesie tibi septem iam annis Decano cum sublimiores ante oculos honores obuersarētur, ultro ea te dignitate abdicasti, dignusq; ea, ut eras, videri maluisti, quam eadem gerenda occupatus à studiis humaniorib. diuelli. Ostendisti scilicet, virtutem magis ipsam te diligere quam virtutis insignia. Vere igitur, secundum Posthium nostrum,

*Tu contemnendo quæ alii mirantur & optant,
Esse animo ostendis cuncta minoratuo.*

Istud igitur, Antistes amplissime, historia sacra cōpendium, 4035. annorum gesta uno volumine comple-

EPIST. DEDICATORIA.

Etens suscipe, &, quoniam consuetudine virorum illustrium delectaris, cum Regibus hic & Principibus, cumque prudentissimis Rerumpubl. gubernatoribus, imo cum Deo ipso, loquere.

Pradicari vero à me hic aut commendari autorem non est necesse, ipsa eum hæc opera commendant, &, quod dici solet, αὐτὸ τὸ ἔργον artificem demonstrat, neq, etiam notissima illa multis in locis commemorata ab aliis Historia præconia, ne actum agerem, hic retexenda putavi. Quod igitur restat, Deum Opt. ter max. qui reuer. Amplitudini tua istam mentem dedit atque auctoritatem, oro toto pectore, ut tuum communibus studiis patrocinium velit esse maxime diuturnum, annosq, tuos æquet cum iis bonis, qua in te contulit summa. Vale. Data ex adibus meis Francofordiæ ad Mænum, Calend. Febr. Anno M. D. XC.

Reuerendæ Amplitudinis tuæ

obseruantissimus

Sigismundus Feyerabend,
ciuis & Bibliopola
Francofordensis.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE IVDÆORVM CONTRA

Apionem Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

OPERA SIGISMVNDI Gellenii restitutus.

*Antiqui-
tatum hi-
storia
quinque
millium
annorum.*

*Causa im-
pulsiva cō-
scribendi
hos libros.*

*Omnia
Græcorū
nova: apud
Ægyptios
Chaldaeos,
& Phœnices
res gestæ
antiquis-
simæ ha-
bent me-
moriam tra-
ditionem.*

VFFICIENTER, vt arbitror, & per libros Anti-
quitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus
eos, aperui de nostro genere Iudzorum, quia & ve-
rustissimum est, & primam originem domesticam ha-
buit. Quinque millium enim annorum numerum
historiam continentem, ex nostris sacris libris Græ-
co sermone conscripsi. Quoniam vero multus video,
respicientes blasphemiam quorundam insane prolatam: & ea quæ à me
de Antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium
nostrum esse genus, eo quod nulla memoria apud Græcorum nobiles
historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his ar-
bitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere: & derogan-
tium quidem, vesanum spontaneumque increpare mendacium, alio-
rum vero ignorantiam pariter emendare: vniuersosque de nostra an-
tiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Vtar autem
in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide
digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemæ de nobis atque falla-
citer conscribere aliqua, per semet ipsos conuictos indubitanter offen-
dam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græ-
cis historiis gentis nostræ fecere memoriam: necnon & eos, qui de no-
bis scribere voluerunt nescientibus, aut nescire simulantibus indicabo.
Primus itaque satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus an-
tiquis, Græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse
veritatis integritatem: nobis autem & aliis hominibus non esse cre-
dendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapro-
pter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam
ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (vt ita dicam)
nuperque facta cognoui: hoc est, fabricam ciuitatum & adinventiones
artium conscriptionesque legum: cunctarumque rerum iunior apud
eos est historix diligentia conscribendæ. Apud Ægyptios autem, atque
Chaldaeos & Phœnices (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi
fatentur, res gestæ antiquissimæ & permanentem habent memoriz
traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquam aeris
corruptioni subiaceant: & multam prouidentiam habuere, vt nihil

horum

horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum vero regionem innumeræ corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui autem nouas constituentes conuersationes, omnium se primos esse credere, sciant quia etiam sero vix naturam potuerunt agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse glorianitur. Sed neque illo tempore poterit aliquis demonstrare seruatum conscriptionem, neque in templis, neque in publicis anathematibus: quando etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa quæstio atque contentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod versus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neque hunc literis suum poema reliquisse: sed cantibus memoria reseruatum, postea fuisse compositum, & propterea multam in eo comperiri dissimilitudinem. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post hunc quicumque alii fuisse referunt, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primis apud Græcos sunt Philosophati, id est, Pherecydem Syrium, & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer consentiunt, & Egyptiorum & Chaldeorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudicantur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile, ut tali fastu turgent Græci, tanquam soli sciant vetera, & veritatem eorum exacte tradant: aut quia non ab ipsis conscriptoribus facillime discat, quid neque firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus est, hoc studuit explanare. Unde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse superfluis, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellenicus ab Acusilaus de genealogiis discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellenicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum vero Timæus, Timæum qui pesti illum fuisse, Herodotum vero cuncti: sed neque de Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neque rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulere, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuibusque rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta, tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsisse videatur. Causæ vero huius dissonantiz multæ forsan & aliz quærere volentibus apparebunt. Ego vero duabus quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primo dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potestatem mentiendi posteris, verus aliquid volentibus scriptitare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neque apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinæque cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de suppliciis sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim

Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere. Phœnicibus & Cadmo Græcorum literarum inmentores. Apud Græcos nulla conscriptio, poemate Homeri vetustior.

Thucydides scrupulosissimæ sui temporis historiam conscripsit. Causa diuersitatis apud Iudæos.

*Altera di-
morsitatus
causa a-
pud Gra-
ecos histo-
riogra-
phos.*

*Vera histo-
ria indi-
cium.*

*Propositio
quam tra-
bandam
sumis Io-
sephus.*

*Ordo pon-
tificum a-
pud Iuda-
os quis su-
eris.*

*Pontifices
apud Iu-
daeos a duo-
bus milli-
bus annis
denomina-
ti filii a
patre con-
scripti
sunt.*

*Duo & vi-
ginti libri
sacri.*

isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla praeponeretur, qua & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se praeparabant, non studium veritatis exhibuerunt: licet haec promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui vero ad fabulas sunt conuersi: alii autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alii semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Verum siquidem historiae indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atque conscribant. hi vero cum quaedam aliter conscriberent quam alii, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Graecis oportet: non autem de antiqua historiae veritate, & maxime de rebus propriis vniuscuiusque provinciae. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophantur: Chaldaei vero apud Babylonios: & quia praecipue Graecis immixti, vbi sunt Phoenicis literis, circa dispensationes vitae, & publicarum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc putato. De nostris vero progenitoribus, qui eandem quam praedicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiorum) pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia usque ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione preparatos, ad hanc exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumque consisteret, prouiderunt. Oportet enim cum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudaea: sed vbicunque nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum, hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunque terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes a patre nomen nuptae, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia praebuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebro factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & praecipue nostris gesta temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas consciunt, & probant mulieres, quae relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium vero integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos a duobus millibus annis denominati filii a patre conscripti sunt. His autem qui praedicti sunt, si quid prauaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sacrificio fungantur. Recte siquidem, potius autem necessarie, cum neque conscribendi potestas omnibus data, neque ulla sit in descriptione discordia: sed solummodo prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam a Deo cognoscentibus, alia vero suorum temporum, sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibi inter se repugnantes: sed solummodo duo & viginti libri, habentes temporis rotius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum

ergo quinque quidem sunt Moseos qui natiuitates continent, & humanæ generationis traditionem habent vsque ad eius mortem. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte vero Moseos vsque ad Artaxerxem Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, prophetarum suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui vero quatuor, hymnos in Deum, & vitæ humanæ præcepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe vero vsque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habita, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus quem-
 10 admodum nos propriis literis credimus: tanto namque seculo iam præterito neque adiciere quicquam aliquis, nec auferre, nec transformare præsumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Iudæis, hæc diuina dogmata nominare, & in his vtique permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Iam itaq; multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinuerunt, ne vllum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Græcorum aliquid tale perpeßus est? quando neq; fortuitam sustinere læsionem, volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hæc esse putant secundum conscribentium voluntates exposta. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc
 20 quoque vident præsumentes de his rebus conscribere, quibus neq; ipsi interfuere, neq; credere scientibus acquiescunt. Deniq; de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quædam pauca cõponentes, impudenter semetipsos videntur historias nominacia iutare. Ego vero & de omni bello, & quæ ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galilzorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem vt caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, vniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem victum: postea vero solutus cum Tito ab Alexandria propter obsequium Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, vniuersa cum diligentia describebam. Et ea quæ nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Romæ tempus vacationis habens, omni iam negotio præparato vsus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Græcam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, vt primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuere, plurimis vero nostrorum etiam eos venum dedi, qui Græca eruditione videbantur imbuti, quorum est Iulius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem vniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commu-
 30 rassent aut prætermissem. Quidam vero prauis homines detogare meæ historiæ sunt conati, tanquam in scholis adolescentium theματα exercentes, & accusationis insperatæ atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem aliis rerum veracium traditionem, ipsum prius hæc nosse certissime, aut rebus gestis adhærendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego præcipue circa vtrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem gene-

Græcorum cum Iudæis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscripserunt. Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Roma bellici Iudaici historias conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis v. num. dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant.

re sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam vero belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum vero inspector existens: & omnino eorum quæ dicta vel gesta sunt nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfucere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quod conscriptio rerum apud barbaros potius solennior, quam apud Græcos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Græcis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus, neque mercimoniis gaudemus, neque per hoc alterutris peregrinationibus fatigamur. Sed nostræ ciuitates procul à mari sitæ sunt: regionemque vberriam possidentes, in ea assidue laboramus, præcipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumque custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Græcorum: sicut Ægyptiis mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemque habitatoribus Phœniciz maritimæ, studentibus circa contractus, atque negocia amore pecuniæ requisita. Sed neq; circa latrocinia sicut quidā alii vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negotiationem ad Græcorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Ægyptii, & omnes à quibus ad Græcos onera deuehebant, immensa matia proscindentes. Medi vero postea atque Persæ palam in Asia regnauerunt, & vsq; ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino vniuersi iuxta mare vel orientale vel helperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui vero superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiam circa Europam contigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adeptæ potestatem, tantaque bella consiciente, neque Herodotus neque Thucydides, nec vllus qui fuit cum istis, fecit aliquam mentionem, sed sero tandem & vix ad Græcos potuit eorum venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut vnam ciuitatem esse arbitrantur Iberos, qui tantā partē occidentalis terræ noscuntur inhabitare. Et mores eorū, qui neque sunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa vero ignorantiz veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent vidēri aliquid amplius quam alii retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neq; ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita dissita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Græcorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicinæ regionis adducerent antiquitatis suæ? Igitur & ego hoc conabor efficere. Ægyptii enim & Phœnicibus præcipue

Duo de quib. agit Iosephus

Filiorum apud Iudæos educatio. Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæi commercium Græcorum.

Romanorum notitia sero ad Græcos peruenit. Historiographi quidā Hispaniam vnam tantummodo esse ciuitatem arbitratii sunt. Argumenta, Iudæorum genus antiquius

testi-

testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videtur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Ægyptij, Phœnicum vero Tyrij. De Chaldæis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudæorum. Cum vero fidem de his præbuero, & blasphemias falsas ostendere, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudæorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquitur in Iudæis nobis faciendæ contentionis. Inchoabo autem primum à literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere vir Ægyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paternæ religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Ægyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Ægyptiacorum hæc de nobis scripsit. Ponam vero etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine, sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in prouincia castra metati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterque ceperunt: & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes vero prouinciales inimicissime se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum vero & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissime vero & vnum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioreque prouincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes muniuit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communivit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quatuor & quadraginta annis, Bæron nomine. Post quem alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Dein de Apochis, vnum & sexaginta & Ianias quinquaginta, & mense vno. Post omnes autem Assis nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime Ægypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hyclos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam Regem significat: Sos vero pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hyclos quidam vero dicunt eos Arabas esse. In aliis autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Ægyptiaca lingua, & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hæc potius verisimile mihi videtur, & historiarum antiquarum conueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Ægyptum ait annis vndecim & quingentis. Post hæc autem Regum Thebaidis & Ægypti reliquæ factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illarum. Sub Rege vero cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores, & aliam quidem uni-

Manetho,
Ægypti
historio-
graphus.

Saltis Æ-
gyptius in
suâ pote-
statem ro-
degis.
Saite ci-
uitas ad
orientem
Bubastis
fluminis
posita.

Reges pa-
stores vo-
cati.

Reges Aegyptiorum cum pastoribus pascua.

Edificatio Hierosolyma. Iudas cum olim pastores et captiuos dedit.

Nomina Reges Aegyptiorum, sibi succedentium.

Sethosis Aegypti Rex, fratrem Armais Aegypti procuratorem constituit.

uerſam Aegyptum perdidiffe. inſuſos autem in locum habentem meſuram iugerum decem millium, cui loco nomen eſt Auaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atque robuſtiſſimo circumdeſiſſe paſtores, quatenus & omnem poſſeſſionem munitam haberent, ſimul & prædam ſuam. Filium vero Alisfragmuthoſeos Themofin conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obſediſſe. Cum vero obſidium deſperaeſſet, paſta cum eis feciſſe, vt Aegyptum relinquentes quo vellent innoxij omnes abirent. Illos vero his promiſſionibus impetratis, cum omni domo & poſſeſſionibus non minus ducenta quadraginta millia numero ex Aegypto per deſertum in Syriam iter egiſſe: & metuentes Aſſyriorum potentiam (tunc enim illi Aſiam obtinebant) in terra quæ nunc Iudæa vocitatur, ciuitatem ædificaffe, quæ tot millibus hominum ſufficere poſſet, eamque Hieroſolymam vocitaſſe. In alio vero quodam libro Aegyptiorum Manethon hanc ipſam gentem, id eſt, qui vocitabatur paſtores, in ſacris ſuorum libris captiuos aſſcriptos rectiſſime dixit. Nam antiquis progenitoribus noſtris paſcere mos erat: & paſcualem habentes vitam, vocabantur ita paſtores. Sed & captiuo non temere ab Aegyptiis dicti ſunt: quoniam progenitor noſter Ioseph dixit ad Regem Aegyptiorum, ſe eſſe captiuum: & fratres in Aegyptum poſteriorius euocauit, Rege præcipiente. Sed de his quidem in aliis examinationem ſubtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam teſtes Aegyptios, ruruſque quomodo ſe habeant verba Manethonis circa ordinem temporum aperte deſcribam: ſic enim ait: Poſtquam egreſſus ex Aegypto populus paſtorum ad Hieroſolymam, expulſoreorum Rex Themofis regnauit poſt hæc annis viginti quinq; & menſibus quatuor, & deſunctus eſt. Aſſumpſitque regnum filius Chebron annis tredecim. poſt quem Amenophis viginti & menſibus ſeptem. huius autem ſoror Amelleſ annis viginti vno, & menſibus nouem. Mephres autem duodecim, & menſibus nouem, Mephramuſhoſis viginti quinque & menſibus decem. Thomofis autem nouem, & menſibus octo. Amenophis vero triginta & menſibus decem. Orus vero triginta ſex, & menſibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & menſe vno. Rathoris vero frater nouem. Acencheres autem duodecim, menſibus quinque. Acencheres alter duodecim, & menſibus tribus. Armais vero quatuor, & menſe vno. Armeſis autem vno, & menſibus quatuor. Armeſelmannum vero ſexaginta ſex, & menſibus duobus. Amenophis autem nouendecim, & menſibus ſex. Sethoſis autem equiſtes & nauales copias habens, fratrem quiddam Armain procuratorem Aegypti conſtituit, & omnem ei aliam regalem contulit poteſtatē, tantummodo autem diademate vti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimere imperauit, & vt abſtineret etiam ab aliis regalibus concubinis. Ipſi vero ad Cyprum & Phœnicen, & ruruſ contra Aſſyrios atq; Medos caſtra metatus, vniuerſos quidem, alios ferro, alios ſine bello terrore magnæ virtutis ſibi met ſubiugauit. his vero felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac prouincias ſubuerendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Aegypto fuerat deſcendens, omnia contra quam frater agere monuerat, ſine timore faciebat. Nam & Reginam violenter obiecit, & aliis concubinis ſine parcitate iugiter miſcebatur: perſuaſuſq; ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is vero qui conſtitutus erat ſuper ſacra Aegyptia, codicillos Sethoſi miſit, cuncta ſignificans, & quia rebellaret ei ſuus frater Armais. Qui repente ad Peluſium deſtinauit, & proprium tenuit regnum. Prouincia vero vocata eſt ex eius nomine Aegyptus. Dicit enim

quod

quod Sethosis Ægyptus vocabatur. Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidem Manethon. Palam vero est, ex prædictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Ægypto liberati, ante tres & nonaginta atque trecentos annos hanc provinciam inhabitauere, quam Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse econfidant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Ægyptiis literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Ægyptum; dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut pene mille annis bellum præcedat Iliacum. Ea vero quæ Manethon non ex Ægyptiis literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quæ apud Phœnicias de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrios multorum annorum publicæ literæ, & conscriptiones diligentissime custoditæ, ex his quæ apud eos facta & inuicem gesta noscuntur, quæ tamen memoriæ digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, & menses octo, quam Tyrii Carthaginem condidere. Descripta vero est apud illos constructio templi nostri. Hiram enim Tyriorum Rex amicus erat Regi nostri Salomonis, paternis amicitiiis ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem Fabricæ, præbuit Salomoni auri quidem viginti & centum talenta: incidentique pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur; ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & aliis multis rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocabatur. Præcipue autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alterutris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in aliis sapientior apparebat. Hactenus vero seruantur apud Tyrios epistolæ multæ, quas illi scribere ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Diuum qui in Phœnicum historia integerimus approbatus est. Is igitur in Phœniciis historiis hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnauit. Hic partis orientalis ciuitates ampliauit, urbem potiorum fecit: & Olympi iouis templum, quod in insula situm erat, in ætæis ægeribus urbi adiunxit, & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templorum ædificationem. Regem vero Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiranum quædam ænigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluenti pertolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quæstiones, multis pecuniis multatum. Deinde Abdemonum quendam, virum Tyrium, propositas soluissæ quæstiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias eliramo Regi conferret. Dius igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex provincialibus vniuersiuiusque loci literis, historia veritatem pandere. Scribens enim de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramum Regem, sic ait: Moriente vero Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Euychorum, aureamque ibi columnam iouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscondit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina faciendi templorum. Demolitique antiqua delubra, noua

*Ægypti
vnde di-
cta.*

*Indecorū
ad Ægy-
ptum ad-
uentū eo-
rundemq;
egressum
ostendit
Manethō,
In Hiera-
solymis æ-
dificatum
est tem-
plū à Sa-
lomone Re-
ge ante
an. 143.
& menses
8. quam
Tyrii Car-
thaginem
condidere.
Tyriorum
Regū &
Salomo-
ni amici-
tia.
Hirami
& Salo-
moni pro-
blemata.*

*Menādri
Ephesi
testimo-
nium.*

Abdemonus.

Hirami Regis genealogia.

Carthage a Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

Berosus historicographus generis Chaldaei Nabulassarum, Nabuchodonosorum, Babyloniorum & Chaldaeorum Rex. Nabuchodonosor re bellantis imperio suo subicit.

templa ædificauit. Herculisque & Astartes fana dedicauit, Herculis primum extructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minime tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuo remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex delibabat. Supputatur uero tempus ab hoc Rege usque ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiram successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum uixisset annis quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum uixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorum senior regnauit annis 12. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum uixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis 12. Post hunc irater eius Astarimus: & hic uixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellere: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum uixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astartæ sacerdos: qui cum uixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Badezorus filius: qui cum uixisset annis 45. regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum uixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua uita quinquaginta sex, ex quibus 40. tenuit principatum. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem ædificauit Carthaginem. Itaque colligitur tempus à regno Hirami usque ad ædificationem Carthaginis, annorum 155. & mensium 4. Cum uero duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis ædificatum sit templum, sit ab ædificatione templi, usque ad constructionem Carthaginis tempus annorum 143. mensium 8. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa ueritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent, tum demum templum ædificare cœpere: & hæc aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris uoluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berosus uir genere quidem Chaldaeus, notus autem eis qui doctrinæ eruditionique congruunt: quoniam de Astronomia & Chaldaeorum philosophia ipse Græcæ conscriptiones edidit. Igitur Berosus antiquissimas secutus historias, de facto diluuii, & hominū in eo corruptione, sicuti Moses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuectæ scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, usque ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorum regem & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subiecit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumque generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Unde ciuitatem contigit desolari annis 70. usque ad Cyrum regem Persarum. Dicit autem, quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, uniuersos priores Chaldaeorum & Babyloniorum Reges exalationibus suis excellens. Ipsa uero uerba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassarum, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnia re-

bellaret, cum non valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori etate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, provinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem vero tempore, contigit patrem eius Nabuchassarum, eum agro tasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnavit annis 29. Nabuchodonosor autem post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Aegyptiaca disponens, reliquarumque provinciarum, & captiuos Iudzorum & Phoenicum atque Syrorum, qui in Aegypto fuerant, commendans quibusdam amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniæ, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: repetiensque cuncta à Chaldeis dispensari, servatumque regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captiuis quidem aduenientibus præcepit habitacula in opportunitissimis Babyloniæ locis ædificare. ipse vero ex magnib. templū Beli ac reliqua munificentissime excoluit: & veteri vrb. alteram extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluium conuerrere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos cocto latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic communita portas quæ vel templum deceant addidit ad hoc iuxta paternam regiam, alteram sumptuosiore multo amplioreque extruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset. illud memoratu dignum, quod hæc adeo superba supraque fidem magnifica, 15. dierum spacio perfecta est. In eo lapidea moles excelsas excitauit, aspectu montib. affimiles, omnique generi arborum consitas. Hortum quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod vxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hæc itaque retulit de prædicto rege, & multa super hæc in libro Chaldaicorum: in quo culpatur conscriptores Græcos, quasi vane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem ædificatam, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, false conscripsisse dicens. Ipsam certe Chaldaeorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuis Phoenicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscripta sunt de rege Babyloniæ: quoniam & Syriam & vniuersam Phoenicem ille subiecit. In his sane consonat & Philostratus in historiis, dum Tyritz meminit obsidionis & Megasthenes in quarto Indicorum: ubi declarare contendit. prædictum regem Babyloniæ Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessisse, Dicit enim eum & maximam Africæ partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ vero de templo Hierosolymorum relata sunt, & consecratum esse à Babyloniis, & coeptum rursus ædificari Cyro tenente Afiz principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cum regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus filius eius Euemlaradochus, propter iniquitates & libidines passus infidias à marito sororis suæ Niriglisoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto sumens regnum qui ei fecit infidias Niriglisoroor, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosadochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus nouem: infidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, conuenientes hi qui fecerant infidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuiusdam qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluium Babyloniæ ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius

Nabuchodonosor patri in regno succedit.

Belus primus Rex Assyriorum.

Nabuchodonosor regias extruit.

Babylone à Semiramide non edificata.

Babyloniæ rex Hercules fortituitus & rerum gestarum magnitudine præcessit.

Nabuchodonosor successore Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit a Babylone.

Phœnicis de Iudæarum angustatione testimonium.

Nabuchodonosor Tyri obsidet.

Chaldeis ac Tyriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorum de Iudæarum antiquitate testimonium.

Hermippus de Pythagoræ testimonium.

Theophrastus.

regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, vniuersa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniam urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus in Borsippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniam obsidens, & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem non expectante, sed prius supplicante, vsus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaque reliquum vitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hæc concordant cum nostris. Scriptum namque in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem vsque perduxit, & fuit exterminatum annis 7. Secundo vero anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent: Sub Rege Ithobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Eenibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdzi mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myrtonus & Gerastus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno vno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Iromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cœpit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt a Chaldeis ac Tyriis, cum literis nostris. Manifestum vero & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri Antiquitate. Et his quidem qui non valde contendunt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia vero & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam æmulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro, quod Pythagoras vno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniense, illius animam dicebat secum degere die noctuque: & quod præciperet, vt non transiret locum, vbi asinus lapsus esset, & ab aqua sæculæta semetipsum abstinere, & ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hæc autem agebat atque dicebat, Iudæorum & Thracum opiniones imitatus; ac transferens in semetipsum. Dicitur enim vere, quod ille vir multas Iudæorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per ciuitates non ignota olim gens nostra: & multi iam mores ad quosdam transierunt, & æmulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyriorum leges & peregrino sacramento iurare. Inter quæ sa-

cramenta cum quibusdam aliis etiam iurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudeos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neq; Herodorus Halicarnassensis nostram ignorauit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, & Aegyptij, & Aethiopes, verenda ab initio circumcidunt. Phoenices vero, & Syri in Palaestina constituntur hoc ab Aegyptiis didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem & Parthenium flumini commorantur, & his vicini Macrones à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circumciduntur: & isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptiis autem & Aethiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palaestina sunt, circumcidi. Omnium autem, qui habitant Palaestinam, soli Iudaei circumciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin & Chœrilus, antiquus Poeta, meminit de gente nostra, dicens quod militauerunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: & enumerans vniuersas gentes, nouissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,

Phænissam ignoto linguam mittebat ab ore.

Sedes huic Solyi montes, stagnum prope vastum.

Tonsa caput circum, squallenti vertice equini

Exuvius capitis duras igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod & Solyi montes in nostra regione sunt constituti, in quibus habitamus, & stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chœrilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudæos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur non è vulgo Græci: sed ob sapientium celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, & Paripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodā virō Iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ vero habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operæ precium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus vniuersi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne relucemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, e Cœlestyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque (ut aiunt) philosophi, apud Indos Calani, apud Syros autem Iudæi nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudæa. nomen vero eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, grauissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cœpit nobiscum, & cum aliis scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quæ habebat. Hæc ait Aristoteles apud Clearchum, & super hæc multa ac mirabilem continentiam Iudæi viri in cibus & castitatem narrat. Licet autem volentibus hæc ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionē, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecateus autem Abderita, vir philosophus fi-

Corban, donū D'i. Herodotus Halicarnassensis de Iudæis circumciscendo.

Chœrilus, antiqui poeta, de Iudæis gente testis monuit.

Asphaltites stagnum.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudæis testimonium.

*Hecataeus
Abdori-
ta cū A-
lexandro
rege nu-
tritus.*

*Mille &
quingenti
sacerdotes
Iudaeorū
decimas
accipiūt.*

*Iudaeorū
contra A-
lexandrum
constātia.*

*Amplius
de Iudaea.*

*50. stadia
fere sex
miliaria
Germani-
ca consti-
tuit.*

mul & circa actiones industrius, cum Alexandro rege nutritus, & cum Ptolemæo Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudæis conscripsit librum. Ex qua volo breuiter quædam eorum quæ ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus templum ostendam. meminit enim prælij, quo circa Gazam Ptolemæus confixit cum Demetrio, quod utique contigit vndecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade vero septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemæus Lagi vicit in Gaza prælio Demetrium Antigonem, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum vero profitentur vniuersi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum istud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecateus, quia post prælium ad Gazam, Ptolemæus locorum quæ sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemæi, cum eo proficisci ad Ægyptum. & rebus communicare voluere. Quorum vnus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudæorum: homo ætate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate vero apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudæorum qui decimas accipiunt, & vniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem prædicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde palam facit Hecateus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hæc: Et male sæpius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mentem mutari. Sed cum magna exercitatione, de his præcipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Belli templum quod corruerat renouare, cunctisque militibus similiter rudera portare præcipiente, solos Iudæos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscante Rege securitas præberetur. Qui dum ad prouinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro aliis quidem multam satrapæ exoluere, pro aliis vero veniam consecuti sunt. Adicit autem, quod merito ob hæc mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicem sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem prouinciæ quam incolimus, pulchritudinemque narrauit. Pene decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum vberissimæ prouinciæ possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam ciuitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudæorum & aliarum quidem multæ munitiones per prouinciam, atque vici. Vna vero ciuitas munitissima, habens præcipuum circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media ciuitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubito-

torum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figurati-
 one composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, vnumquod
 que latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem vero de-
 cem. & circa eam maxima fabrica, vbi altare est constitutum & cæde-
 labrum, vtraque aurea, duorum talentorum pondus habentia & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum vero aut aliquod
 anathema ibi nequaquam est, nec ulla plantatio. nullus ibi veluti lucus,
 aut aliquod huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes,
 quidam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri regis
 successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quæ cognouerit
 à viro Iudæo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim:
 Me siquidem eunte ad mare rubrum, vna secutus est quidam cum aliis equestrium Iudæorum nos deducantium, nomine Mosollamus,
 vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo
 properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente vt cuncti starent, interrogauit, cur
 substitissent omnes. Ostendente vero ei vate auem quam intuebatur, atque dicente:
 quod si quidem expediret eis, vt manerent omnes, staret auis: si vero surgens
 antè eum euolaret, procederent: si vero post tergum iret, recedere cunctos
 oporteret: rursus tacens, arcumque trahens, sagittam emisit: & auem percussam interemit. Indignantibus vero
 vate & quibusdam aliis, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infauissimam
 auem sumentes in manus? hæc enim suam salutem nesciens, de nostro itinere
 nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc
 locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosollamo Iudæo periret.
 Sed Hecatei testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hæc aper-
 tior inuenire. Non vero me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minime
 malus, vt ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice,
 quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco
 autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito,
 circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuerso rege Antiochia capta,
 in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnauigare, somnio prohibita
 ne faceret, capta atque defuncta est. Hæc ergo præfatus Agatharchides &
 derogans superstitioni Stratonices, vtitur exemplo generis nostri sic scribens:
 Quivocantur Iudæi, habitant omnium munitionissimam ciuitatem, quam vocare Hierosolymam
 prouinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neque arma portare
 in prædictis diebus, neque terræ culturam contingere, neque alterius cuiuspiam
 curam habere pariuntur, sed in templis extendentes manus, adorare, vsque
 ad vespertam soliti sunt. Ingrediente vero in ciuitatem Ptolemæo Lago
 cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint ciuitatem,
 eis stultitiam obseruantibus, prouincia quidem dominum suscepit
 amarissimum: lex vero manifestata est mala habere solennitatem.
 huiusmodi autem casus, præter illos, alios quoque docuit vniuersos:
 vt tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege confugiant,
 dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem
 Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui hæc examinant integrius,
 apparet magnum, & præcipua laude dignissimum: si & salutis & patriæ
 quidem, custodiam legum pietatemque diuinam proponere concupiscant.
 Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram,
 sed propter inuidiam quasdam ob similes causas

Sacerdotes in templo habitant, & vinum non bibunt.

Agatharchides de Iudæis testimonium.

Sabbatum Iudæorum:

*Cur qui-
dā histo-
riographi
Iudaorū
mentionē
omiserint*

memoriam nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse praebitu-
rum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso
tempore quo Hecateus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriæ
præfidebat. Verum Hecateus etiam librum conscripsit de nobis: Hie-
ronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet pene in
ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant,
alter namque dignos existimauit de quibus diligenter memoriz præ-
deret: alterum vero omnino circa veritatem quædam passio cernitur
obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis no-
stræ, Ægyptiorum & Chaldæorum atque Phœnicum historiz: & super
illas Græcorum pariter conscriptores. nam præter supradictos, Theo-
philus etiam & Theodorus, & Mnaseas, & Atiphanes, & Hermogenes,
& Ephemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi foras alij (non enim
ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plu-
rimi namque prædictorum virorum, veritate quidem Antiquarum re-
rum fructati sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubuere libro-
rum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc di-
cere proposui. Phalerus sane Demetrius, & senior Philon, & Eupole-
mus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum
est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulosa-
tate sequi. His ita dictis, vnum adhuc mihi capitulum est relictum,
ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledi-
cta, quibus vtuntur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam:
& conscriptoribus eorum testibus vtar, quando conscribentes hæc con-
tra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis aliis hoc euenit pro-
pter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari
solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum fœdare
nobilitatem, & conuersationi detrahare tentauere: Theopompus
quidem Atheniensium, Lacedæmoniorum vero Polycrates. Is au-
tem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit,
sicuti quidam putant) etiam Thebæorum memorandi virum. Multa ve-
ro etiam Timæus in historiis de prædictis, & de aliis blasphemauit. Et
hoc præcipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calum-
niantur: quidam propter inuidiam atque malevolentiam, alij vero
propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudicantes. & apud
stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scentur habere iudicium: sani vero auditores eorum malignitatem
condemnabunt. Blasphemiarum igitur in nos sæpe congestarum huius-
modi causa est. Volentes Ægyptiis gratificari quidam, veritatem cor-
rumpere tentauere. Et neque aduentum in Ægyptum nostrorum pro-
genitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec rursus egressum cum veri-
tate dixere: multasque causas odij ac inuidiæ pariter habuere. Princi-
pio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes effe-
cti sunt: unde regressi ad propria denuo fieri felices. Deinde sacrorum
diuersitas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantū præstantiore no-
stra pietate quam solennitates illorum, quantum Dei natura animali-
bus irrationalibus sine dubitatione præstat. Communis namque apud
illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari Deos: singulatim autem
alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, & ab initio uti his ma-
lis opinionibus consuevi: & propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuere. Videntesque multos nostram
zelari conuersationem, inuidiam habuere: & ad tantam fatuitatem ac
pusillanimitatem quidam perducti sunt, ut non pigeret eos etiam con-
tra antiquas suorum scriptiones aliqua dicere. Qui cum hoc faciunt,

*Postremū
capitulū
eōrum quo
rundā de-
rogatio-
nes & ma-
ledicta.*

*Blaspho-
miarū in-
ter Iudaos
& Ægy-
ptios can-
sa.*

*Ægyptio-
rum ido-
lolatria.*

sibi metipsis aduersa conscribere passione cæcitate ignorauere. In quo
 tamen & maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus sum ante
 paululum nostræ antiquitatis teste. Manethon itaque, qui Ægyptia-
 cam historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfa-
 tus nostros progenitores cum multis millibus in Ægyptum aduenisse,
 & illic incolas subiugasse: deinde ipse confessus est, quia posteriori tem-
 pore amittentes eam provinciam quæ nunc Iudæa vocatur obtinui-
 sent: & ædificantes Hierosolymam, construxissent templum. Et hæte-
 nus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans sibi met
 10 licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgariis feruntur,
 incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem
 Ægyptiorum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abo-
 minatione ex Ægypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem ad-
 iecit, quod est saluum nomen. Et propterea tempus regni eius nequa-
 quam diffinire præsumpsit, cum aliorum regum omnes annos perfecte
 protulerit. Hinc itaq; quasdam annectit fabulas, pene oblitus, quod e-
 gressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos decem & octo an-
 nos factum est protulerat. Themulus enim erat rex, quando egressi sunt.
 Et ab hoc tempore, Regū qui postea fuere, anni sunt trecenti nonaginta
 20 tres, usq; ad fratres nomine, Sethonem, & Hermæum: quorum Setho-
 nem quidem Ægyptum, Hermæum vero Danaum denominatum dicit:
 quem expellens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta & no-
 uem: & post hunc senior è filiis Rampses annis sexaginta sex. Ante tot
 igitur annos egressos ex Ægypto patres nostros confessus, deinde Ame-
 nophin adiiciens regem, hunc ait & Deorum fuisse contemplatorem,
 sicut Orum quandam priorum regum: & impleisse desiderium eius sa-
 cerdotem Amenophin natum ex patre Papiro: qui videbatur quasi di-
 uina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq; futuro-
 rum. Et dixisse regi hunc cognominē, quod posset videre Deos, si pro-
 30 uinciam à leprosis & aliis maculatis hominibus purgare contenderet.
 In quo letatam regem, omnes dicit corpore debiles ex Ægypto cōgre-
 gasse, & fecisse multitudinem numero octuaginta millia. Eosque ad se-
 ctiones lapidum in partem Nili orientalem misisse: simul & alios Ægy-
 ptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos et-
 iam eruditorum sacerdotum lepra perfosos ait. Amenophin vero illum
 sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga
 regem Deorum indignationem, qui aperte suaferat eis vim fieri: & di-
 xisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Ægy-
 ptum obtinerent tredecim annis. Et hæc eum non quidem præsumpsit
 40 se regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac
 sibi mortem consciuisse. & propterea regem in anxietatem maximam
 peruenisse. Deinde ad verbum hæc refert.

Itaque rogatus rex, vt ad requiem & tutamen eorum secerneret ci-
 uitatem, desertam urbem, quæ fuerat pastorum, nomine Auacim, præ-
 buit eis. Est autem hæc ciuitas secundum theologiā antiquam, Typho-
 nis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum opti-
 mum ducem sibi met quendam Heliopolitanorum Pontificum Osarsis-
 phum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille pri-
 mo quidem eis legem posuit, vt neque Deos adorarent, neq; ab ani-
 50 malibus, quæ præcipue sacra apud Ægyptios erant, se penitus abstine-
 rent, nulliq; copularentur nisi cum quibus foedus habere videbantur.
 Hæc autem sentiens, & alia plura, maxime Ægyptiorum consuetudini-
 bus inimica, præcepit multo opere muros ædificari ciuitatis: & ad bella
 præparari contra Amenophin regem. Ipse vero assumens secum etiam

Maneth.
 Ægypti
 historio-
 graphus.

Manetho
 nis de Æ-
 gyptiorū
 leprosi
 fabula.

Osarsis
 Dux
 uarij.

*Eiectionem
contra E-
gyptios
bellum.*

*Aegyptio-
rum Rex in
Aethio-
piam fugit,
cumque
Aethio-
pum Rex
honorifice
suscepit.*

*Osarfi-
phus post-
ea Moses
vocatus.*

*Manetho
res signifi-
cans depul-
sio.*

alios sacerdotes & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonoriari significans, & poscens ut pariter contra Aegyptum castra metarentur, promissitque eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnatos autem opportuno tempore & prouinciam facillime subdituros. Illi uero letitiam cumulari, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque uenire. Amenophis autem Aegyptiorum rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter percussus est, dum recordaretur quod ei prädixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Aegyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quæ præcipue à sacerdotibus honorabantur ante præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum caute celarent. Filium uero Sethonem, qui etiam Rameses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinque esset annorum, apud suum commendauit amicum. Ipse uero transiens cum aliis Aegyptiis, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus uiris occurrens, congressus non est. Putans enim semeripsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus uenit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiam cum uniuersis nauibus & multitudine uenit Aegyptiorum. Per gratiam namque erat ei subiectus Aethiopum rex: propter quod suscipiens etiam populū uniuersum præbuit alimenta hominibus necessaria, quæ prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidem hæc gesta sunt. Solymitis uero descendentes cum uiris pollutis Aegyptiorum, sic pessime hominibus uisunt, ut eorum uictoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia quæ colebantur, crudelissime discernerunt. peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogentes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politias & leges eis composuit sacerdos quidam genere Heliopolites, nomine Osarsiphus; uocatus ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus, mutauit nomen & uocatus est Moses. Quæ igitur Aegyptij de Iudæis ferunt, hæc sunt. Sed & multa breuitatis causa prætereo. Dicit autem rursus Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magnâ uirtute simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et congressi contra pastores atque pollutos, uicerunt eos: & multis castris persecuti sunt eos usque ad Syriæ fines. Hæc equidem & huiusmodi Manethon conscripsit. Quia uero anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione monstrabo: illud primo distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit nobis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinsecus illuc aduenissent, & Aegyptum obrinuissent, & ex ea rursus egressi sint nostri progenitores. quod uero nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore debilitati: & quod ex his non fuit Moyses, qui populū duxit ex Aegypto, sed ante multas generationes extitit, per ea quæ ipse dixit, conabor ostendere. Primam itaque causam posuit signenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concupit uidere Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem & Hircum, & Crocodylos, & Cynocephalos, uidebat. cœlestes autem quomodo poterat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior rex alter hos uiderat? Ab illo ergo audiens,

quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua nequaquam ege-
 bat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hæc rex posse a-
 gere confidebat. quod si ita fuisset. quomodo impossibilium concu-
 piscientiam non præsciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde
 quam rationem habere potuit, vt propter mutilos aut leprosos ei inui-
 sibilis essent? Irascuntur enim propter impietates, non propter corpo-
 rum vitia. Deinde, tam multa millia leprosozum & male habentium,
 vna pene hora quomodo fuit possibile congregari? aut quomodo rex
 non obediuit vati? Ille namque præcepit debiles Aegyptios exilio de-
 10 portari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
 rariis indigens, & non purgare provinciam volens. At autem quod va-
 tes semetipsum peremit, præuidens Deorum iram, & quæ erant in Aeg-
 ypto futura, & conscripsum librum Regi reliquit. Proinde quomodo
 ab initio vates etiam suum interitum non præsciuit? quomodo non re-
 pente regi contradixit volenti videre Deos? aut qua ratione timebat,
 iam non sui temporis calamitates? aut quid nam grauius imminabat,
 quod morte præueniret? Quod vero inter omnia stultius est, videmus:
 Audiens enim hæc, inquit, & de futuris iam metuens, debiles illos
 20 quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de provincia pepu-
 lit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
 bitatam: quæ vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem in-
 quit, delegere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, vt
 neque Deos adorarent, neque ab Aegyptiacæ festiuitatis animalibus
 abstinerent, sed omnia perimerent, atque consumerent, nullique pe-
 nitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati esse videbantur: & iure-
 turando multitudine obligata, quatenus in eis legibus perdurarent.
 Auaram ciuitatem munitam contra regem dicit eos bello sumpsisse.
 Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxiliis ex-
 hibendis, & daturum Auaram compromittens, quæ foret ex Hieroso-
 30 lymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aeg-
 yptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum du-
 centis millibus armatarum. Regem vero Amenophin Aegyptiorum, cum
 nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apimeum
 aliis sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas vero inuasionem fa-
 cta, & ciuitates depopulas, & templa concremasse, & equestres per-
 emisse refert: & nulla iniquitate aut crudelitate abstinuisse. Qui vero
 politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopoli-
 tes, nomine Orsiasiphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolita-
 ni Dei: & mutato nomine dictus postea Moses, Tertiodécimo vero an-
 40 no Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum
 multis millibus dicit & congressum contra pastores atque pollutos ha-
 bita confusione vicisse, & multos interficientem, vsque ad fines Syriæ
 persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se men-
 tiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debilius, licet pri-
 mitus irascere regi, circa se vtrique talia facienti, secundum præmo-
 nitionem vatis, tamen cum à sectione lapidum sunt egressi, & provin-
 ciam percipere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro
 si adhuc & illum odio habebant, scilicet magis invidiari potuissent,
 non omnibus bellum inferre, cum scilicet plerique existentes multo-
 50 rum illic cognationes haberent. Proinde etiã si contra homines pugna-
 re decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere præsumebat:
 nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. O-
 portet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis
 principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos

Verborum
 Manetho-
 ni repe-
 titio.

Præcedē-
 tium de
 palse.

Ægyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurifurandi vinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est, sed misere maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocantibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Ægyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant, qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortasse negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Ægypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam præciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem vero propositi & fugam vnde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Ægypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hæc eis exprobrat quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hæc sint aliunde accito miliri obicienda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, facturosq; se iurassent ipsi Ægyptij. Qui neciam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus prælio vicit: fusosq; ac fugatos Syriam vsq; persecutus est. adeo scilicet Ægyptus est omnibus vndecunq; inuadentibus captu facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphin viuere, neq; aditus ab Æthiopia communierant, multas ad hoc commoditates habentes, neq; alioqui copias contraxerant. Ille vero vsque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & inaquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Ægypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in præliis, plurimos vero postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Ægyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse vnum sacerdotum, ob lepram cum aliis pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Ægypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod vero eiusmodi calamitatis corpus expertus habuit, ipsius dicta iudicant. Leprosi enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub idem rectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, præscripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra: & omnium pilorum abrasiones: multisq; & variis sacrificiis peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti tale aliquid accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoque tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat, ex aqua seruatum Mosen. Nam aquam Ægyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum

*Epilogus
huius par
tis Iudae-
rum gen-
ex Ægy-
pto non or-
iandum.
Ad Ma-
nethonis
de Mose
maledi-
cta respo-
sio.
Moses le-
prosus non
fuit.*

*Moses a
Moy quod
Ægypti-
u aquam
significat,
aitur.*

existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi vero ad vulgares fabulas se vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Chzremonem. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait lisdem in somnis Amenophi apparuisse, incensantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphauten vero sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumve habito, CCL. millia è finibus eiecit. Duces vero eorum fuisse scribas Mosen & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia vero eis nomina esse, Moï Tisithen, Iosepho Perefephi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse 20. millia, ab Amenophi relictà, quæ is in Aegyptum transferre noluerat: cum is idò fœdere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorū, in Aethiopiam fugisse, relictà vxore grauida: quam delitescentem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. eum posteaquam ad virilem ætatem peruenisset, expulisse ludzos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepit. Et hæc quidem Chzremon. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum eos discrepare. atqui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribant, sed quæ ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videndi Deos, sit initium fuisse pollutos eiciendi. Chzremon autem suum de lide somnium finxit. & ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phritiphauten iam multitudinis numeros sane belle congruit. illo octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas ciectos pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegyptio bello vexata, tum demū acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Chzremon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictà, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod vero egregium est, ne illud quidem quinam & vnde erat tam numerosus exercitus dixit, Aegyptii ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis & lide somnium confinxit. Moï vero & Iosephum, quasi eodem tempore simul expulsam Chzremon adiunxit, & quidem quatuor ætatibus ante Moïen defunctum, quarum sunt anni fere centum septuaginta. Quin & Rhamessem Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, & cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, & postea prælio victorem, & ludzos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia, O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessem transfugerint. quod vero maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quoniam vocet ludzos, vel vtris eorū det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leprosoforum, an his CCCLXXX. millibus. quæ circa Pelusium erant. Sed solum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utcumque, si ab aliis redarguti fuissent. His addam Lyfimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacii, verum enormitate figmenti illos vincentem. vnde ap-

In Chzremonis historiographiam.

Messenas Amenophis filius. Manetho na & Chzremonis historia comparatio.

Manetho na & Chzremonis historia discrepantia.

Lyfimachus mendacii arguitur.

paret cum magno odio confinxisse. Dicit enim, qua tempestate Bocchoris in Ægypto regnabat, populum Iudæorum, quod essent lepra, scabie, & aliis quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Ægypto accidisse. Bocchorum vero Ægyptiorum regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate misisse: responsum vero à Deo repurganda esse templa ab hominibus impuris & impiis, eiectionis eis à templis in loca deserta. Ceterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam ægre ferente. & templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorum autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificiis iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos vero ac impetiginosos plumbei laminis inuolutos in pelagus deiici. quibus submersis, reliquos congregatos & in loca deserta expositos esse, ut perirent. eos habito consilio consultasse de seipsis: & nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentique nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti vero luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti vna via, usque dum ad loca culta perueniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum beneuolus essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa & altaria quotquot inuenerent enetterent. quibus comprobatis ac destitatis, multitudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca culta peruentum. tum vero & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compilatis ac incensis, venisse in eam quæ nunc Iudæa dicitur: conditæque ciuitate hic habitare, urbem vero Hierosolymam, ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolymam, seipsos Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit regem, sed recentius nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit. de impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam multitudinem Iudæorum, incertum leprosis nomen imponens, an quod solos Iudæos morbus occuparet, dicit enim populus Iudæorum. Qualis, aduena, an indigena? Cur igitur eos cum finibus Ægyptij, Iudæos vocas? Quod si hospites sunt, cur unde nam sint noudicis? Quomodo autem cum rex tam multos ex his mari misisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quomodo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tenemus, & considerunt urbem, & exstruxerunt templum apud omnes celeberrimum? oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam, & ex quibus ortus. quamobrem vero tales eis inter eundem aggressus sit ferre leges, de Diis, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsores suis, iurassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent. Quod si bellum internecinum, aduersus vniuersos mortales suscepunt, cum essent (ut ipse ait) miseri & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum, sed hæc fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à templorum spoliacione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatam. Mirum ni, quia postea quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui fundauere urbem, ornato semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem generosus vir præ nimia detractionis impotentia non intellexit, Hierosolymam non idem vocem Iudæicam quod Græca significare. Quod ergo amplius quilibet diceret

Scabiosos
ac lepro-
sos Iudæos
iuxta Ly-
simachi
opinionem
in pelago
deiicien-
dos, aut
in loca de-
serta ex-
ponendos.
Quando
Iudæi Iudæam
occuparint,
& urbem
Hierosoly-
mam adifi-
carint.

Opinio-
nis Lyssimachi de-
pulsæ.

contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud faciens principium, cetera presentis operis explanare tentabo.

Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum.

FLAVII IOSEPHI

DE ANTIQVITATE

IVDÆORVM CONTRA

Apionem Alexandrinum, ad Epa- phroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldæorum, & Egyptiorumque literis satisfaciens veritati: multosque Græcorum conscriptores adducens, & meam e diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chæremonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo

reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscribere. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, sitamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodo detractiōnem habentia, & multam (vt ita dixerim) ineruditæ probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quam illis quæ multo studio conscribuntur: & derogationibus quidem gaudent, præconiis vero mordentur, necessarium duxi, ne hunc quidem insinuatam relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoque plerisque mortalium insitum video, vt gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à lacesito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neque aperte cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Egypto migratione affert; nunc incolas Alexandriæ Iudæos calumniatur: insuperque de sacris templi nostri ceremoniis atque aliis ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Egyptios genere fuisse, neque ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulses, non mediocriter solum, sed pene ultra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Egyptiacarum, hæc: Moses, vt accepi à grandioribus natu Egyptiis, Heliopolitanus erat, qui patriis institutus moribus, subdiales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis vero statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra vero in eam incidens, vt

Ab Apione quodam valde frigida conscripta.

Apion dicitur de Mose et gente Iudæa.

*Apionis
de Mose et
templo Iu-
daico mē-
dacium co-
arguitur.*

*Temporū
ratio a-
pud histo-
riogra-
phos ina-
qualis.*

*Hirami et
Salomonis
amicitia,
de qua su-
pra lib. i.
cont. A-
pionem in
prinē.*

*Inguinis
morbum
Ægyptij
sabbato-
rum vocat.*

*Depulsio
figmenti
Apionis
de sex die-
bus itinere.*

pote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiuscemodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium vero eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quam Moscos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse vllam talem formam ei indidit, aut posteros facere præcepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem cōfinxit Apion. Accepisse autem se dicit a maioribus natu Mosen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per ætatem illum familiariter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis grammaticus non posset quænam eius sit patria certo affirmare, neque de Pythagora tantum, non heri nudius tertius puto: de Mose vero tam multis annis illos præcedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: vnde manifeste illum mentiri apparet. Quin & temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosum & cæcos & claudos, belle concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethymesi Iudæos dicit ex Ægypto discessisse annis 393, antequam Danaus apud Argos exularet. Lyfimachus autem tempore Bochoris Regis, hoc est, ante annos 1700. Molon vero & alii quidam, vt cuius vitium est. At vero Apion cæteris fide dignior, exacte illum exitum definiuit septima Olympiade, & huius anno primo: quo, vt ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id veritatis se habiturum euidentissimum: nec animaduertit a semetipso adductum quo coargueretur, si enim de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam 150. de quo superius ex Phœnicum commentariis probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, & multa ad templi fabricam contulerit. Solomon vero ædificauit templum post Iudæorum discessum ex Ægypto annis 612. Porro numerum pulforum eundem quem Lyfimachus cōmentis (ait enim 100. & 10. eorum fuisse millia) nostram quandam & credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum vlceribus affecti sunt: & hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in regione quæ nunc Iudæa vocatur. & appellauerunt eam diem sabbatum, seruata Ægyptiorum voce. nam inguinis morbum Ægyptii vocant sabbatosim. An non igitur vel deridenda hæc nugacitas, vel contra odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quod omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum & decem. Atqui si erant cæci & claudi & morbidi, quales fuisse Apion ait, ne vnus quidem die iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prætereaque sibi obstitentes vincere populariter repugnando, nequaquam vniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt; neque temere ita accidisse verisimile videtur. est enim omnino absurdum. At vero mirificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam prædixit: rursus autem Mosen consensu monte, qui Ægyptum inter & Arabiam situs est, nomine Sinus, quadraginta diebus delinuisse dicit, indeq; descendente Iudæis leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem & quadraginta dies in deserto ac in aquoso loco manere, & quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbathi vero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multam impudentiam præ se fert, vel certe magnam im-

peritiam. Nam hæc voces Sabbo & Sabbatum, inter se maxime differunt. Sabbatum enim secundum Iudæos quies est ab omni opere. Sabbo vero, ut ille affirmat, Ægyptiis inguinum morbum significat. Tales quædam de Mose & Iudæorum ex Ægypto professione Ægyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus autoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: & natus in Oasi Ægypti, primas iste Ægyptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis infestatur, eos Ægyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Ægyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patris iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguit vero eos, qui præter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Ægyptii: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suæ cooptant. At præclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum infestationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandriæ Iudæis similitatem, proposuit quidem illis conuicium facere, vna tamen comprehendit reliquos quoque vniuersos, utrobique impudenter mentiens. Videamus igitur, quænam sint illa græua & non ferenda, de quibus habitatores Alexandriæ Iudæos accusat. Venientes, inquit, è Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, vndarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patris suæ, sed tamen quam patriam dicit, Alexandriæ conuiciatur. Illius enim & matris ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quæ si Iudæi per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eiicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemæique Lagi ac successorum illius Ægypti Regum, & columnam tantem Alexandriæ, ac iura continentem quæ Cæsar magnus Iudæis concessit: hæc, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque quod se misari dicit, quod cum Iudæi essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientia est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, et si plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus de aliis dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibz exinde natis eandem appellationem habent, hæc præbentibus eis regni successoribus. Romanorum vero clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suæ concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrreni, & Sabini, Romani vocantur. Si vero hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Ægypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Ægyptiis nunc orbis domini Romani, patricipari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem præclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hæc iustissime percipere. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose ædi-

Apion vtrā patriā & genus suum abiurauit.

Apion contumeliosam Iudæorum infestationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.
Alexandria pars ora maritima.

Iura & libertates Iudæorum.

*Alexan-
der.*

*1. Ptole-
maus La-
gi.*

*2. Ptole-
maus Phi-
ladelph^{us}.*

*Septua-
ginta in-
terpretas.*

*3. Ptole-
maus Eu-
ergetes.*

*4. Ptole-
maus Phi-
lometor.*

*5. Ptole-
maus Phy-
scon in Iu-
daea gra-
fari desi-
nit.*

ficabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes appro-
bans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praeconium no-
stris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honora-
re. Air enim Hecataus, quia propter mansuetudinem atque fidem,
quae ei praebuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tri-
buris haberent. Similiter quoque sensit post Alexandrum etiam Pto-
lemaeus Lagi de Iudaeis in Alexandria commorantibus. Nam Aegyptia-
ca eis castra commisit arbitratus fide simul eorum & fortitudine con-
servanda: & in Cyrene credens se tutissime regnaturum, & in aliis Li-
byae ciuitatibus, ad ea loca partem Iudaeorum habitandi causa direxit.
Post hunc autem Ptolemaeus, qui Philadelphus est appellatus, non so-
lum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed pe-
cunias eis saepius condonauit: & (quod maximum est) desiderauit ag-
noscere nostras leges, & sacrarum scripturarum volumina concupiuit:
misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: & ut haec
apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscun-
que viris, sed Demetrium Phalereum, & Andream, & Aristeum, quo-
rum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alii vero habe-
bant custodiam corporis sibi creditam, huic curae praefecit. Non enim
leges, & patrum nostrorum philosophiam discere concupisceret, si his
utentes despiceret, & non potius valde miraretur. Apion autem pene
omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habu-
isse erga nos praecipuum familiaritatis affectum. Tertius namque
Ptolemaeus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam vniuer-
sam, non Diis Aegyptiacis pro victoria solennitates gratificas immola-
uit: sed veniens ad Hierosolimam, multas hostias sicut nostri moris
est, Deo sacrificauit, dignissimaque dedit ornamenta victoriae. Phi-
lometor autem Ptolemaeus, & eius vxor Cleopatra, omne regnum com-
misere Iudaeis: & duces totius fuere militum Onias & Dositheus Iu-
dai: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum
potius mirari, & gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cu-
ius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatrae re-
gno, & periculum pessimae perditionis instaret, istorum labore ciui-
tas intestinis praeliis esse crepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem de-
duxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus praefens Romano-
rum legatus: quod (ut ita dicam) recte atque iuste factum est. Ptole-
maeus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptole-
maeo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleo-
patram expellere, & filios Regis, ut ipse regnum iniuste abimeret appli-
carer: propter haec ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra sus-
cepit: & fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate
deseruit. Testis autem Deus iustitiae eius manifestus apparuit. Nam
Physcon Ptolemaeus cum aduersum exercitum quidem Oniae pugnare
praesumeret, omnes vero Iudaeos in ciuitate positos cum filiis & vxor-
ibus capiens, nudos atque victos elephantis subiecisset, ut ab eis
conculcari deciderent, & ad hoc etiam bestias ipsas inebriaasset, in con-
trarium quae praeparauerat, euenere. Elephantum enim relinquentes sibi
appositos Iudaeos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis in-
tereimere. Et post haec Ptolemaeus quidem aspectum terribilem con-
templatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina
vero sua charissima, quam alii quidem Ithacam, alii vero Hirenem de-
nominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, & concessit,
& ex his quae egerat vel acturus erat, poenitentiam egit. Vnde recte
hanc diem Iudaei Alexandria constituti, eo quod aperte a Deo salutem

promeruere; celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam vltimæ Cleopatrz Reginæ Alexandrinorum meminit, veluti nobis improprians, quoniam circa nos fuit ingrata: & non potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidiis: paternosque Deos, & sepulcra progenitorum depopulata est. Percipiensque regnum à primo Cæsare, eius filio & successori, rebellare præsumpsit. Antoniumque corrumpens amatoriis rebus, & patriæ inimicum fecit. & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spoliens, alios autem demens ad malagerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem cõmunium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Nouissime vero Alexandria à Cæsare capta, ad hoc vique perducta est, vt saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudæos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si, quemadmodum dicit Apion, famis tempore Iudæis triticum non est mensa? Sed illa quidem poenam subiit competentem. Nos autem maximo Cæsare vtimur teste auxili, atque fidei quam circa eum contra Aegyptios gessimus: necnon & senatu eiusque consultis, & epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Prolemais, & quæ à Senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si vero Germanicus frumenta cunctis in Alexandria commorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis & penuriae frumentorum, non acclatio Iudæorum. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quam ab aliis Alexandrinis translata est. Maximam vero eis fidem olim à Regibus datam seruauere, id est, fluminis custodiam, totiusque custodiz, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt clues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Aegyptii, inter alterutros prælio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certe propterea non vos omnes dicimus Aegyptios; & neque communiter homines, quoniam bestias aduersantes naturæ colitis, multa diligentia nutriendos? cum genus vtriusque nostrorum vnum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptiis tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permansere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudæos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis auctores, quilibet inneniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Græci fuere & Macedonenses hanc ciuitatem habentes; nullam seditionem aduersus nos gessere; sed antiquis cesserè solennitatibus. Cum verò multitudo Agyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrium verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam

De Cleopatra vltima Alexandrino Regina, eiusque sceleribus.

Antonius Cleopatra maritus.

Iudæi fidei olim à Regibus datam seruauere.

Aegyptii bestias naturæ repugnantes colunt.

Discordia Iudæorum et ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandria causa.

*Depulſio
argumen-
ti Apio-
nis, Iuda-
eos ſeditio-
nis Alexā-
dria cau-
ſam extir-
piſſa.*

*Romano-
rum erga
Iudaos
magnani-
mitas.*

*Iuda-
eos proſus nul-
las imagi-
nes ſeruit.
Quomodo
imperato-
res & ma-
giſtratus
colendi.
Mendacij
a Poſido-
nio & Apol-
lonio in
Iudaos co-
ſcripti reſpon-
ſio.*

*Reſponſio
ad obie-
ctionem
de Aſini
capite.*

populo Macedonicam habente conſtantiam, neque prudentiam Græcam: ſed cunctis ſcilicet ventibus malis moribus Ægyptiorum, & antiquas inimicitias aduerſum nos exercentibus. E diuerſo namque factum eſt quod nobis improperare præſumunt. nam cum plurimi eorum non opportune ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad omnes impetraſſe noſcuntur. Nam Ægyptiis neque Regum quiſquam videtur ius ciuitatis fuiſſe largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introduxit, Reges autem auxere, Rômani vero ſemper cuſtodire dignati ſunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non ſtatuumus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut deſenſione Apionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modetiſſimæque Romanorum, quoniam ſubiectos non cogunt patria iura tranſcendere: ſed ſuſcipiunt honores, ſicut dare offerentes pium atque legitimum eſt. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex neceſſitate & violentia conferuntur. Græcis itaque & aliis quibuſdam, bonum eſſe creditur imagines inſtituere. Denique & patrum & vxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam vero etiam nihil ſibi competentium ſumunt imagines. alii vero & ſeruos diligentes, hoc faciunt. Quid ergo mirum eſt, ſi etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere videantur? Porro autem legiſlator, non quaſi prophetans Romanorum potentiam non honorandam, ſed tanquam cauſam neque Deo neque hominibus vtilem deſpiciens, & quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. aliis autem honoribus poſt Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos & imperatores & populum Rom. dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua ſacrificia: & non ſolum quotidianis diebus ex impenſa comuni omnium Iudæorum talia celebramus: verum cum nullas alias hoſtias ex comuni, neque pro filiis peragamus, ſolis imperatoribus hunc honorum præcipuū pariter exhibemus, quem hominum nulli perſoluimus. Hæc itaque communiter ſatiſfactio poſita ſit aduerſus Apionem pro his quæ de Alexandria dicta ſunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fomitem præbuere, id eſt, Poſidonium & Apollonium Molonis: quoniam accuſant quidam nos, quare nos eoſdem Deos cum aliis non colimus: mentientes autem pariter, & de noſtro templo blaſphemias componentes incongruas, non ſe putant impie agere: cum ſit valde turpiſſimum liberis, qualibet ratione mentiri, multo magis de templo aquod cunctos homines nominato, tanta ſanctitate pollente. In hoc enim ſacrario Apion præſumpſit edicere, aſini caput collocaſſe Iudæos, & eum colere, ac dignum facere tanta religione: & hoc affirmat fuiſſe depalatum, dum Antiochus Epiphanes & exſpoliaſſet templum, & illud caput inueniſſet ex auro compoſitum multis pecuniis dignum. Ad hoc igitur primum quidem reſpondeo, quoniam Ægyptius vel ſi aliquid tale apud nos fuiſſet, nequaquam debuerat increpare, cum non ſit deterior aſinus furonibus & hircis & aliis, qui ſunt apud eos Dii. Deinde quomodo non intellexit, operibus increpatus de incredibili ſuo mendaciorum Legibus namque vtimur ſemper iſdem, in quibus ſine fine conſiſtimus. Et cum varii caſus noſtram ciuitatem, ſicut etiam aliorum vexauerint, & Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Craſſus, & ad nouiſſimum Titus Cæſar, bello vincentes obrinuerint templum, nihil huiusmodi illic inuenere: ſed puriſſimam pietatem, de qua nihil nobis eſt apud alios effabile. Quia vero Antiochus neque iuſtam fecit templi depredationem, ſed egeſtate pecuniarum ad hoc acceſſit, cum non eſſet

hostis, & socios insuper nos suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megapolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenès, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Iudzorum, & spoliassè templum auro argentoque plenum. Hæc igitur Apion debuit respicere, nisi corasini ipse potius habuisset: & impudentiam canis, qui ad ipsos assolere coli: neque enim extrinsecus alia ratione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Aegyptii crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & à crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessariis ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certe ex rebus initia sumens, hæc implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia prouenire. Alteram veto fabulam, derogatione nostra plenam, de Græcis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quam sacerdotibus scelestà verba confingere. Isti vero magis studuere defendere sacrilegum Regem, quam iusta & veràcia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari, & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est vsus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Propheta vero aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisque volatillum dapibus plenam, & quod obstupuisse his homo. Illum vero mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem præbituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege vt consideret. & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lachrymis lamentabiliter suam narrasse necessitatem. Ait, inquit, esse se Græcum: & dum peragraret prouinciā parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atque deductum ad templum, & inclusum illic, & à nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hæc sibi inopinabilia beneficia visa attulisse lætitiā: deinde suspensionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem inueffabilem Iudzorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Græcum peregrinum, eumque annuo tempore saginare, & deductū ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusque corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusiurandum facere in immolatione Græci, vt inimicitias contra Græcos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis preuntis abicere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi superesse, atque rogasse, vt reueritus Græcorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudzorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est, sed etiam crudeli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hæc ad illius gratiam conscribere.

Asini apud Iudeos aliosque sapientes viros qui discuntur.

Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium Antiochi regere conantur.

Iudeos quotannis hominem Græcū immolare debere.

Non enim præsumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit non sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacii superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facillimum est. Non enim circa solos Græcos discordia legum esse dignoscitur, sed maxime aduersus Aegyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Græcos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad hostias omnes Iudæi colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumque fuit (nomen enim suo nomine conscripsit) aut quomodo cum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Græcorum amator eximius, assumere vero contra Iudæorum odium auxilia magna cunctorum. Sed hæc relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intranfgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singulæ propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorem itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruatæ transire prohibebantur. In secundam vero porticum cuncti Iudæi ingrediebantur: eorumque coniuges cum essent ab omni pollutione mundæ. In tertiam, masculi Iudæorum mundi existentes atque purificati. In quartam autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum vero soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta vero est circa omnia providentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, denique ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neque mysteriorum aliquorum ineffabilem agitur, neque intus vlla epulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemque gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harum trium singulæ habeant hominum plus quam quinque millia, sit tamen observatio particulariter per dies certos: & his transactis, alii succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à præcedentibus claues templi & ad numerum omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia nanque etiam ad altaria offerre prohibuitur est, præter illa quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horum examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historię veram noticiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Græci comprehensionem finxit, & pabulum ineffabile, & ciborum opulentissimam claritatem: & peruios ingredientes, ubi nec nobilissimos Iudæorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ prædicta sunt, nobis detrudere tentauere. Rursumque tanquam piissimus deridet, adiciens fabulæ inania facta. Ait. n. illum retulisse, dum bellum Iudæi contra Idumæos haberent longo quodam tempore, ex aliqua ciuitate Idumæorū, qui in ea Apollinem colebant, venisse ad Iudæos, cuius hominis nomē dicitur Zabidus: deinde eis promississe

*Templi
ac porticus
descriptio.*

*Quintæ
plo postea
fuerint.*

*Sacerdotum
tribus
quatuor,
quarū
singula plus
quā
millia
hominum
habent.*

*Alia
Apionis
de
Zabido
fabula.*

traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, & adducerent omnem multitudinem ludzorum. Zabidum vero fecisse quoddam machinamentum ligneum, & circumposuisse sibi, & in eo tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro ludzos inopinabili visione obstupuisse, & longe constitutos tenuisse silentium. Zabidum vero multa quiete ad templum venisse, & aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) & rursus Doram velociter aduenisse. Igitur & nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauar, & facit stulticia simul & mendacis oneratum. Loca namque quæ non sunt, conscribit: & ciuitates nesciens transfert. Idumæa enim prouinciarum nostrarum consinis est, posita iuxta Gazam, & nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phœnice vero iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à ludæa. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum aliis Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, & cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot & tanta concelbrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciæ ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodi-
 20
 bus comperit, & hoc tempore belli. Cætera iam relinquo. Ianuæ vero templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine vero XX, omnes deauratæ, & pene ætæro puto consecræ. Has cludebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: & relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput æstimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuo reuocauit: an certe sumens Apion, intro-
 30
 duxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquam mentiendi daret occasionem. Mentitur autem & de iuramento, quod iuramus per Deum factorem cœli & terræ & maris, nulli ludzos fautores alienigenæ, & maxime Græcis. Oportebat autem mentientem absolute dicere, nulli fautores alienigenæ, & magis Ægyptiis: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iureiurando congruere, si ab Ægyptiis utique patres nostri non propter malignitatem suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Græcis autem plus locis quam studiis sumus abiuncti, ita ut nullæ inter nos & illos inimicitie & æmulationes esse noscantur. E diuerso namque multos eorum ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam vero perdurare non ferentes, denuo recessere. Hoc tamen iustificandum nunquam se quisquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox diceretur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, & calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueverunt. Quis etenim horum magnanimi imitatio valeat obistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continue præsidere, & non rursus aliis facta mutatione seruire. Plurimæ namque gentes aliis obedire coactæ sunt: solæ autem Ægyptii, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorum prouinciæ Dii, atque saluentur migra-
 50
 ntes in effigies bestiarum honorem præcipuum intulerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europam-

*Dora Phœ-
 nicia ciui-
 tas, & nō
 Idumæa.*

*Ianuæ tem-
 pli.*

*Mendacis
 de iura-
 mento
 depulso.*

*Apion In-
 dan serui-
 tutem ex-
 probat.*

que tenere: qui scilicet vnam diem ex xuo totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vñ sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euertentes, putatos apud eos interficientes Deos, impropere non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neq; Lacedæmoniorum animo suo cōcepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Croesum, quam diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliaque multa: hic nemo calamitatem passis, sed potius inferentibus intulit impropria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorum prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, vt creditur, excavit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges David & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ vero cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asiæ Macedonibus, Ægypti quidem seruiere, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum, tenuimus principatum annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & focii & amici fuere. Sed viros mirabiles non præbuius, velat quarundam artium inuentores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandū, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod recte facit. Oportebat enim vt ipse sui testis existeret, qualis omnib. sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboque corruptus. Quapropter recte quilibet Alexandriæ condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostræ antiquitatis libris incumbere. Reliqua vero quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat forte sine satisfactione relinquere, vt ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuea sacrificemus, & non vescamur carnibus suillis: sed & circumcisionem genitalium vehementer irridet. De nostrorum quidem animalium peremptione, communio nobis est cum aliis hominibus vniuersis. Apion autem sacrificantes non redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc moleste ferret. Isti enim videntur sacrificare hecatombas suis Diis, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutrient, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Ægyptiorum esse sapientes atque Deicolæ, sacerdotes sine dubio fateretur. Hæc enim duo dicunt sibi mer ab initio à Regibus esse præcepta, vt Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere præcipue iudicantur: qui tamen & circumcidunt omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque vilius alter Ægyptiorum cum eis Diis sacrificare dignoscitur. Cæcus igitur fuit Apion quando pro Ægyptiis nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum vtuntur solennitatibus, quas in nobis culpat iste: sed etiam alios circumcidi docent, sicut dixit

*David & Solomonem
potentissimos.*

Apion semetipsum laudat & magnificat.

Cur Indæ animalia consuea sacrificant, nec carnibus suis vescantur.

Ægyptiorum sacerdotes circumcidunt omnes, & a porcinis carnibus abstinent.

Herodotus. Vnde recte mihi videtur Apion, propter patris suae leges poenas dedisse blasphemiz. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus propriis circa pietatem integre permanere, & aliorum minime carpere. Ille vero suas quidem leges effugit, de nostris vero mentitus est. Hic itaque terminus vitæ fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam vero & Apollonius Molon, & Lyfimachus, & alii quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulerunt, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut mago atque fallaci derogant, leges autem malitiae apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctores, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicut potero) proferre sermonem. Res enim fore manifestam, quia & ad pietatem & ad conuiuium vniuersalemque humanitatem, insuper adiutitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continet, sicut Apion, instituit, sed dispersum. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando vero formidinem nobis improperat: & de diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostrae queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vitæ utile reperisse. Hæc autem omnia manifeste redarguuntur, dum vniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si vero coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia non præcipue in legibus propriis perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primum dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, recte mansuetudine atque virtute præstare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius aliis legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui vsuri sunt legibus, quas potuerit, satisfacere, quia rectæ sunt. Populi vero est, ut in omnibus quæ constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutes. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur legislatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc vultus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententiis, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Vnde etiam multo tempore permanere, tantum moribus vtentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster vero legislator antiquus existens (hoc etiam vndique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem popu-

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lyfimachum defensio.

In quibus Apollonius Indæ accusatur.

Ordinis et communium legum amator res mansuetudine atque virtute præstat. Mos, quoslibet legislatores antiquitate præcedit. Nemo; Legem, hoc vocabulum nusquam apud Homeros reperitur.

*Mosis vi-
sa.*

lorum consultoremque, & instructionem totius legis vitę constringens, eis suavit hanc libenter excipere, & firmissime inclita scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissime liberauit: nam & inaquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaque deuincere: & filios ac uxores, prędamq; bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit vniuersorum. Omnem siquidē multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia quę vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi met potestatem: sed in quo maxime tempore potestatem sibi met arrogat & tyrannidem pręsules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere confuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum pie, & plurimam exhibere aliis æquitatem, ipse virtutem pręcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam prębere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus vsus est. Quapropter recte iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi met satisfaciens, quia secundum illius voluntatem vniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, vt etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non pręsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronuntiant: sed quales apud Gręcos gloriantur fuisse Minoem, & post eum legislatores alios. Namque quidam eorum, leges positās à loue dicebant, alii vero eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referrebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui vero pręcipuas leges instituerint, vel qui iustissime de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiceret. Iam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinitę quidem particularim gentium atque legum apud cunctos homines differentię sunt. Alii siquidem monarchis, alii vero populo potestatem Reipub. commiserunt. Noster vero legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempublicam declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atq; potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere; tantam causam bonorum omnium vniuersis hominibus existentem; & quęcunque contigit eos in angustiis supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum quę gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Vnum vero cum esse monstrauit, & ingēnitum, immutabilem per tempus, æternum; & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hęc itaque de Deo sapuerūt prudentissimi Gręcorum: qui quidem quod eruditi sint, illo vtrique sciendi prębente principia, nunc dicere prętermitto: quod autem hęc optima & congrua Dei naturę atque magnificentię sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & pene cuncti, videntur de diuina sapuisse naturā. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam pręoccupato veritatem dogmatis profectę timuere. Noster vero legislator opera prębens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad vtilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse

*Mosis de
cem atque
consultore
Deum ha-
bit.
Origo Lo-
gū apud
Gręcos.*

*Quid Grę-
corū pro-
dantissi-
mi de Deo
sapuerūt.*

*Mosis et
aliorū la-
gulatorū
compara-
tio.*

perspexit atque constituit: hoc est, fortitudinem, iustitiam, & mutua in omnibus ciuium concordiam. Cunctæ namque actiones & studia, vniuersique sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamiatum aut infinitum vltius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinæ & moralis institutionis modi, quorum vnus quidem sermone doctus est, alter vero exercitatione morum: quæ cum ita sint, alii quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonii quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses vero, & pene omnes alii Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere vero ad hæc operibus, minime valere. Noster autem legislator hæcambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit inemptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & vnicuique; diæta conuenient, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis vtentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel que diæta communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sæpius: sed in vnaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamque perfecte condiscere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, vt secundum proprias leges viuant, vt pene eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab aliis, quam legem probantur esse præuicati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profiteantur ignoracionem. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensacionem rerum, & peritiâ legum habentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quam nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in animo velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaque primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam vnâ quidem habere & eandem de Deo sectam, vitâ vero ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit vnicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro præsumitur: quando alii quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauerunt, alii vero eius prouidentiam ab hominibus abstulere: acque in studiis vitæ differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: vnus vero de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studiis, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur nou exhibeamus viros innumeros nouorum operum verborum, contigit oriri. Alii siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipue transgressoribus sapientiæ robur assignant. Nos autem è diuerso, vnâ esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancta noscuntur: quod scilicet indicium legis est opti-

Duo totius disciplinæ & moralis institutionis modi.

Moses vniuersos Iudeos ad legis auditionem congregari præcipit.

Consonantia Iudeorum in religione & vita.

mo fodere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpe corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuinæ voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate referuare. Quis enim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab aliis tanquam præcellentius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit esse melior atque iustior, quam ea quæ Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo vero Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competentem iniungit? quos utique non diuitiis, neque aliis quibusdam spontaneis audivitibus præcellentes legistorum ad culmen huius honoris instituit. sed quicumque sapientia vel temperantia aliis præstare noscuntur, eis præcipue culturam diuinæ placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præparatus ad pietatem, summa vero diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quædam festiuitas gubernetur vniuersa Respublica? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus xuum. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: DEVS habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re manifestior: forma vero & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis namque materies cōparata est ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen pro nullo est: cunctaque ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neque possumus suspicari, neq; conicere. Sanctus est videmus eius opera, lumen, cœlum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium nationes, prouentus fructuum: hæc Deus fecit, non manibus, neq; laboribus, neq; quibusdam indiguit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Vnum templum vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratium namq; semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper, præcedit vero istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubiis iudicabit, & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. hæc enim non placent Deo quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosque, & boni generis diligit: & ut præcipue sacrificantes caste viuamus. In sacrificiis autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniā omnes socij sumus. Et qui hoc consortiū suæ vitæ præponit, maxime Deo gratus est. Supplicatio vero fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona præstet: hæc enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed ut hæc suscipere valeamus, suscipientesque seruemus. Purificationes quoque in sacrificiis lex decreuit, à cubili, à lecto, à congressu vxoris, & alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo,

Qui homi-
nes ad sa-
cerdotium
eleuit.

De Deo
& prouen-
ientia di-
uina.

Opera
Dei.

Hostia ve-
ru testam-
enti.

Purifica-
tiones in
sacris.

& eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptiis? Solam nouit lex permixtionem naturalem cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum vero cum masculis iudicauit inimicas, & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere vero iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem vero potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedi-
 10 gitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo, alterius vero expectantiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nuptas, aut filios nutriendi. quæ omnia
 20 lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemque transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim pattem animæ polluere iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumque hoc fit, aquam propter purificationis causam talibus imperauit. Sed neque in filiorum natiuitatibus concessit epulationes ag-
 30 gregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitque literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut adus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere indicentur. Prospexit autem etiam funeribus mortuorum, ut neque sumptuosæ ad sepeliendum celebrarentur exequiæ, neque insignium fabrica sepulchrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperauit domesticos adimplere: cunctis autem viuentibus legitimum esse constituit, ut aliquo
 40 moriente & cōcurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitas, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repperat eorum gratiæ, sed in qualibet parte contristat, præcepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem inueniens exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt
 50 apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliquæ inimicitia proveniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulstat, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quicumque non posuit non auferat, & aliena nō tangat. mutuans non accipiat vsuras. Hæc, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrupamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vitæ putans esse consortium. Eos autem qui obiter aduaniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendam, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, nō spernere aliquem insepultum. Minissime etiā circa hostes quæ
 sunt agenda sanciuir, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fructiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdi-

De ma-
pitiis.Pena
vim infe-
rentis vir-
gini.Purifica-
tiones car-
porum.De fune-
ribus mor-
tuum.Honor pa-
rentum.Cura sur-
sum & v-
suras.Circæ ho-
stes quo-
modo a-
gendum.

xit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoueatur iniuria, & maxime foeminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimum concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quaecunque enim veluti domestica oriuntur in aedibus, hac interdixit occidi: sed neque parentes denique precipit vna cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic vndique ea quae ad mansuetudinem pertinent observauit: doctrinalibus quidem, sicuti praedictum est, legibus utens, & alia rursus contra transgressores causa punitionis sine excusatione designans. Multum namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puellae fecerit: si masculi turpe tentamentum praesumpserit, aut patiatursustinere tentatus. Similiter autem est lex inenitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria vero parentum, vel impietate quae fit in DEVM, si vel tenet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem vniuersa faciunt, praemium tribuitur non aurum, non argentum, neque corona lapillis distincta: sed unusquisque testem habens conscientiam suam, valde proficit, legistore prophetante, & DEO fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: & licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occalum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam saepenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin & si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Graecis aut legisse se in historiis aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamque honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proxime de Republica & legibus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem taceo philosophos, quicunque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Graecos, tanquam & honestate vitae praecedens, & virtute sermonum & persuasione philosophiae cunctis excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus ciuilibus, perpetuo pene illuditur, caullisque comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauit, frequenter & facile reperiat, quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, & multa licentia composita atque conscripta: maxime vero legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis iudicium est, in legibus permanere. Si vero Lacedaemonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostrae Reipublicae super hac sciant, quoniam Lacedaemonii quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfecte visi sunt custodisse leges: cum vero circa eos factae sunt fortunae muta-

tiones,

*Repetitio
praecepto-
rum legum.*

*Praemium
obedi-
entium lo-
gi.*

*Duratio
legum apud
Iudaeos.*

*Plato mi-
rabilis a-
pud Gra-
ecos.*

*Lycurgus
Laceda-
emoniorum
legisla-
tor.*

10

20

30

40

50

tiones, pene cunctarum legum oblitī sunt. Nos autem multis casibus euolutis propter Regum Aliarum mutationes, neque in nouissima mala venientes a legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulaionis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias & labores nobis quam Lacedæmoniis videbit impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia exercitium habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, & corpore pulchri in ciuitate degebant, aliis ministris in omnibus vitæ necessariis rebus vtentes & cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque æquum iudicantes, quiduis facere, & pari quatenus praualerent aduersus omnes, contra quos bella susceperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis præcepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne & apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quæ solet præliantibus euenire: sed eam quæ cum multa corporum afflictione, & multa crudelitate videtur accidere. Quam (vt ego puto) quidam prauales nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui vnum tantummodo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissime toleramus pro legibus, & vltra alios vnuerfos. Non enim quæ leuia videntur nostris studiis alij facile patiuntur, hoc est, operationem, cibi que simplicitatem: & vt nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladiis vtentes, & hostes ab inuasionē fugantes, præcepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis vero gratum est propter hæc legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Lyfimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophistæ, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendant. Ego sane nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et neque ridere neque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Diij, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum vtique non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam præmissus.

Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & præcipue legislatores quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inseruere, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris vero & diuersis natiuitatibus procreatos: Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam genera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eorum in tartariis vinctos esse dixere: quibus vero attribuire cælum, his sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposuere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, vt aligantes eum appendere, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hæc iuste accusatione digna conuerunt, qui sapientiarum virtute præcellunt. Hi super hæc deridentes adiiciunt: Si Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam vero rexticæ, aliam

*Iudaorū
& Lacedæmonio
rū comp
ratio.*

*Leges ge
nes In
daorum.*

*Mosis In
dan eos
qui apu
alios pu
tatur Dī
propter a
pellationē
ridere au
blasphē
mare in
terdixit.
Deorum
apud ge
tiles in
gens nū
merus.
Fabul
do Iud
& Pa
de.*

vero peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem
 citiazantes aut arcu gaudentes: deinde inter atteritos seditiones
 efficias, & propter homines contentiones constitutas, ut non solum
 inter se alij aliis manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnera-
 ti lugerent malaque perferrent: & quod super omnia est luxuriosus, si
 intemperantia permixtionis vterentur: quomodo non erit incongruum
 amores & concupiscentias ad vniuersos attinere, simul masculinos & ad
 feminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas a semine
 ipso, impregnatasque mulieres, diruptas submersasque perimit: & eos
 qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine
 lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hæc & his alia consequen-
 tia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impudenter à Diis celebrata, ut
 iam alij inuidere se profiterentur in tali fœditate victos. Quid enim
 alij facturi non essent, dum neque senior atque Rex valeret impe-
 ratum suum à mulierum permixtione retinere. Alij vero seruientes ho-
 minibus, & nunc quidem adificantes causa mercedis, nunc vero pa-
 scentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem
 igitur sapientium talia non accendant, ut hæc componentes redarguat,
 & multam stultitiam his credentium reprehendat? Alij vero & repro-
 rem quendam vel metum, necnon & rabiem, atque seductionem, o-
 mneque pessimas passiones in Dei natura fingere præsumpserunt. Et horum
 quidem nobilioribus etiam ciuitates sacrificare iussere. Siquidem in
 multa necessitate consistunt, ut quosdam Deorum putent bonorum ef-
 fectus largitores, alios autem vocent aduersarios, quando eos veluti mali-
 gnissimos homines muneribus atque donis placare cõtentant magnum
 quoddam malum se suscepturos ab eis exultantes, nisi mercedem eis
 studiose præbuerint. Quæ igitur causa est tanta hominis iniquitatis atque
 delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eo quod neque veram Dei
 naturam ab initio eorum legislatores agnouerint, neque quantum per-
 cipere potuere, perfectam sententiam diffinientes reip. tradidere: sed
 velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poetis, ut
 quos vellent Deos introducerent hæc omnia patiantes: aliter scribis ve-
 ro ut de rebus scriberent, & de peregrinis Diis decreta proferrent. Sed
 etiam pictores & plastæ in hoc apud Græcos multam habuere potesta-
 tem, ut vnusquisque formam quam vellet secundum modum suæ opi-
 nionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens, alius vero
 pingens. Opifices itaque qui maxime putantur esse præcipui, ebar & au-
 rum habent, ad hoc sæpe nouitatis argumentum. Proinde apud
 eos priores quidem Dij florentes honoribus, seruerunt: alij vero noui-
 clam introducti, religione potiuntur: & templorum alia quidem deuo-
 lata, alia vero nuper secundum hominum voluntatem edificantur: cum
 contra oporteat opinionem de Deo, eiusque culturam immobili religio-
 ne seruare. Apollonius siquidem Molon, vnus fuit scultorum atque tu-
 mentum. Eos autem qui vere in Græco philosophati sunt, neque prædi-
 ctorum aliquid latuit, neque frigida allegoriz causas ignorauere. qua-
 propter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemque circa
 Deum opinionem nobis fuisse cõcordes. Quod Plato respiciens, neque
 vilius quempiam Poetarum dicit in rebus esse suscipiendum: & Ho-
 merum honorifice amouere, coronatum & vnguento delibutum, ne re-
 ctam opinionem de Deo fabulis forte destrueret. Præcipue namque Pla-
 to nostrum legislatori imitatus est, in hoc quoque, quod illud præcipue
 suis ciuib. imperauit, ut omnes perfecte ediscerent leges, & ne fortui-
 to aliquid extraneorum ciuib. misceretur, sed esset pura respublica,
 & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitis Apollonius Mo-

Iuppiter.

Iniquitas
 et atque
 deus
 causa.

Pictores
 & plastæ
 Deorum
 multitu-
 dinis au-
 sores.

Plato qui
 Poeta-
 rum in Re-
 bus esse
 suscipi-
 um sta-
 bis.

lon, nos valuit accusare, quoniam non recipimus eos, qui aliis sunt opinionibus preoccupati: neque communicari patimur eis, qui alia vite consuetudine degunt: cum neque hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namque peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque meruentes. Illorum igitur citius salutem poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis lux participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari vero cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atq; clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmoniis amplius disputare. Athenienses vero qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hinc namque vel verbo solum modo præter illorum legem, de Diis loquentes, ineuitabiliter puniunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatem, neq; templa vastauit: sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam dæmonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicutæ poculo mortem multatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes cum accusator aiebat, & conuersationem latræ legesque contemnere. Et Socrates quidem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormēta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille cum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia mortem damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum mysteria deridere se referebatur. Protagoras autem, nisi sciro fugisset, comprehensus occisus fuisset, eo quod dubium de Diis Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque

mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palam est, eo quod aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu ex pluribus Diis priuassent. Quin & Scythæ cadibus gaudentes humanis, & paululum differentes à bestiis: arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem interemerunt, quoniam videbatur Græcorum Deorum ad eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas ingenias pro a causa tormentis affectos. Sed palam est, quoniam Apollonius Persarum legibus congauscebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græci eorum fortitudinem atque concordiam vnanimitatis, quam habuere de Diis, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum conerematis habuerunt. Is etiam Audiorum omnium imitator extitit Persicorum, vxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo lædat: & ab his legibus non abducere neque timor potuit prepotentium potestatem, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exerceamus, ut bella auaritiæ causa suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuere sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & vsque ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaque nos alienas & mulemur leges, cum eas neque à legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij

Lacedæmonij, per
agros ex
pellunt.

Mos A-
thenien-
sium.

Socrates
ciuis A-
theniensis.

Anaxa-
goras.

Talentū
600. co-
renati.

Scythæ.

Mores Per-
sarum.

Iudaorū
in lege ob-
stantia.

Corra Le-
gislatoris
gentis.

Legislatorum instituta.

Legis apud Iudaeos exacta observatio.

Iudaorum leges antiquissimae.

Leges gentium.

Epilogus huius libri.

Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem scripserit.

non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses vero & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quam optime atque vtiliter facere se putabant. Ergo cum haec ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Graecos, ut etiam Diis suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de suppliciis dicere, & quantas ab initio prae buerint plurimi legislatores abolitiones malis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitiis & cluitaribus, & bonis aliis priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus vero Iudaeorum, neque sic procul aberat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra vllum legis videatur timere praeceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedat quoniam optimas leges habemus. Sin vero circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissime non patiantur. meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutum legislatoris nostri, opinionisque quam ille de Deo contraxidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparat aliorum legislatorum statibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaque declaratae sunt leges & cunctis aliis semper hominibus zelum sui potius prae buerunt. Primi quippe Graecorum, in speciem quidem iura patris conseruabant: ipsius autem Philosophiae tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humanitateque vitae communionem inter alterutros educantes. Quia etiam populi iam olim multum nostram pietatem amulantur: neque est ciuitas Graecorum vlla usquam aut Barbarorum, nec vlla gens ad quam septimanae, in qua vacamus, consuetudo minime peruenierit, ieiuniaque & candelabra accensa: atque etiam ciborum apud nos solenia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur; insuper imitari etiam concordiam, quam nos inter omnes obtinemus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perduractionem necessitarum habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obligare: & quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisque enim, si suam regionem domumque conspiciat, his quae dicuntur a me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneam malitiam reprehendere. aut enim volunt nos isti aliena & praua iura, ante propria & meliora zelari: aut certe si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostram honoramus legislatorem, atque credimus quae ab illo prophetata de Deo sunt. Denique nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, ac certe ob imitarium multitudinem praeclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de Republ. nostra certissimam feci narrationem in his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste conscribentes, & contra ipsam veritatem impudentissime contendentes, arguerem. Arbitror itaque per hanc conscriptionem abundanter me,

quæ promissi compleſſe. Ibi enim oſtendi, hoc genus hominum contra
 quam calumniatores affirmant, eſſe antiquiſſimum: & multos veterum
 in conſcriptionibus ſuis memoriam habentium noſtri, teſtes exhibui.
 Dixere itaque Aegyptios fuiſſe progenitores noſtros: & oſtenſum eſt,
 quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde ſunt mentiti, quoniam ex
 inde proptere cladem corporis ſunt expulſi: & apparuit quod volunta-
 te & magnitudine fortitudinis ad propria ſint reuerſi. Alij vero tan-
 quam nequiſſimo viro, legiſlatori noſtro derogare contendunt: cuius
 virtuti dudum quidem multi poſt illum, tempus verò longiſſimum per-
 10 hibet teſtimonium. De legibus autem loqui ampliori ſermone; non
 fuit opus. Ipſæ namque per ſemetipſas apparuere piæ, & veriſſimam ha-
 bentes intentionem: & non ad hominum odium, ſed ad rerum com-
 munionem potius inuitantes, iniquitatum inimicæ, cultricesque iuſti-
 tiæ, & luxum procul abiecientes, frugalitatem verò ac induſtriam eru-
 dientes, bellum cauſa auaritiæ neſcientes: fortes autem pro ſe eſſe po-
 pulos præparantes, ad ſupplicia retribuenda ſemper ineuitabiles, ver-
 bis nequaquam circumuenire faciles; præparationes ſemper operibus
 exequentes. Hæc enim nos ſemper opera maniſeſtiora literis exhibe-
 mus. Quapropter ego conſidens dico, quia plurium atque meliorum
 20 rerum, nos quam alij præceptores ſumus. Quid enim impræuaticabili
 impietate melius eſt? quid iuſtius, quam legibus obedire? quid vtilius,
 quam inuicem vnanimes eſſe, & neque in calamitatibus ab inuicem
 recedere, neque tempore felicitatum per iniurias diſcrepare: ſed in bel-
 io quidem mortem contemnere; in pacè verò artibus aut agriculturæ
 vacare: & ſemper & vbique credere Deum reſpicere, & ſolum omnia
 gubernare? Hæc igitur, liquidem apud alios aut ſcripta ſunt primitus,
 aut ſetuata, firmiorem debemus nos grâtiâ illis tanquam eorum fa-
 30 ctiſſi diſcipuli: Si verò nequaquam primitus extitere, hiſ præcipue nos v-
 tentes cognoviſcimus, & primam eorum inuentionem noſtram fuiſſe de-
 claramus. Apiones igitur & Mblones; & quicunque mendaci j deroga-
 tione congauident, conuiſſi præcul faceſſant. Tibi autem Epa-
 phrodite, veritatem maxime diligenti, & per te ſimilia
 noſſe de noſtro genere cogitantibus, hic li-
 bellus conſcriptus eſſe digno-
 ſcitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
 Libri ſecundi FINIS.

*Brachii r.
 petittio
 ſuperius
 diſtorum
 Intentio
 legum in
 daſcaru.*

*Origo la-
 gum lu-
 daſcaru.*

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC

FLAVII IOSEPHI OPERE ME-

morabilium fidelissimus ac locu-
pletissimus.

A.

ARON mortuus sol. 94.
Aaron virga germinat 93
Aaron filii 77
Aaron *Mosis* fratri sacerdotium
confertur à Deo ibid.

Ab Atheniensibus honor *Hyrcano* habitus 376
Abraham *Lothum* captum cum *Sodomitis* reducit

25

Abrahamus primus verbi diuini concionator 23

Abrahamus egregius *Astronomus* 42

Abrahamus *Egyptiorum* religionem docuit & artes

24

Abraham moritur aetatis an. 175. 31

Abrahami obediencia 28

Abraham Deus progeniem eius malos vicinos in
Egypto habituram, prænuncias 25

Abaneth 75

Abel à *Cain* interfectus 15

Abdagasus *Asinaum* interficere vult, quod *Arra-*
bani permittere recusat 501

Abdon iudex 132

Abdemon 828

Ab Apione quadam valde frigide conscripta 841

Abia ad *Hebraeos* oratio, qua desertionem & impie-
tatem eis exprobat 324

Abenerus *Neri* filius *Saulis* filium *Iebosethum* populi
Regem constituit 171

Abenerus contra *Iuda* tribum copias educit, cui *Ioab-*
us cum vniuerso *Dauidis* exercitu occurrit
ibid.

Abenerus apud seniores populi, praefectusq; mili-
tia, ut ad *Danidem* desciscerent, loquitur
172

Abenerus à *Danide* comiter exceptus, amicè dimit-
titur 173

Abenerus ad *Danidem* in *Hebronem* mittit lega-
tus, qui suo nomine factus cum eo ferirent
172

Abenerus in fugam conuersus, *Asael* trucidat
171

Abesalomus sororem *Thamar* solatur 154
Abesalomus vindicta opportunitatem expectat
ibid.

Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiui-
um inuitat, & *Ammonem* vino sepultum tru-
cidari curat ibid.

Abesalomus reductus patri *Dauidis* conspectum
deuitare iubetur 185

Abesalomus patri sui affectat regnum astute satis
& callide 186

Abesalomus Rex ab vniuersis salatur ibid.

Abesalomus *Iordanem* traiecit 189

Abesalomus callide per mulierem à *Ioabo* suborna-
tam reuocatur *Hierosolyma* 185

Abesalomi *Hierosolym.* nati liberi ibid.

Abesalomi columna maiorena 190

Abias contra *Ieroboamum* exercitum colligit 224

Abias victoria potitur ibid.

Abigae *Nabali* uxor muneribus *Dauidem* pla-
cat 163

Abiathar manus *Saulis* elapsus, *Dauidi* patri,
& sacerdotum nunciat cadem 160

Abiatharus sacerdotali honore priuatur 203

Abilamarodochus *Iechoniã* à vinculis dimittit
276

Abimelechus 79. fratres interficit 129

Abimelechus *Thebas* capit 130

Abimelechus in *Sicimitas* mouet 130

Abimelech *Isaacum* inuidia motus expellit 31

Abmimelch amicitiam renouat cum *Isaaco* 32

Abimelechus amore *Sara* captus 27

Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit
131

Abimelechum *Sicimita* expellunt 130

Abisau 195

Acerra 210

Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iu-
beretur, in medium prorupit 874

Achab & *Iosaphath* in *Syros* mouent 235

Achab in praelio vulneratus moritur ibid.

Achabus ob dimissum ab ipso *Adadam* taxatur
233

Kkk

Achabus

<i>Achab in gratiam recepto Adado factus cum eo facit</i>	232	<i>Ad Anilaurum ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt</i>	103
<i>Achabum Eliam quatit</i>	228	<i>Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore rei statim desumpta</i>	11
<i>Achabi 70. liberi Samariae trucidati</i>	247	<i>Adhortatio ad considerationem auxilii & beneficii Dei Israelitu exhibiti</i>	14
<i>Achabi penitentia</i>	230	<i>Adhortatio ad libertatem tuendam</i>	5
<i>Achabi cruorem canes iuxta Elia predictionem lambunt</i>	235	<i>Adiutorum magnates cum Abia Arabum Rege contra Izatem factus faciunt</i>	5.
<i>Achabum Elia impietate accusat</i>	228	<i>Adiutores Solomonis in templo exadificandi</i>	197
<i>Achaze aurum & argentum templi Damascum</i>	256	<i>Adonias cum Abisace coniugium expetit</i>	20
<i>Achaze Regi desert</i>	256	<i>Adonias interficitur</i>	1
<i>Achaze Syrorum Deos templo Hierosolymorum clauso colit</i>	ibid.	<i>Adonias ex consilio se propiciens ad altaris cornu confugit</i>	19
<i>Achaze impietas</i>	255	<i>Adonias affectat regnum</i>	19
<i>Achaze mors</i>	256	<i>Adulterus leger & Zelotypia</i>	1
<i>Achar quadam ex prada contra Dei mandatum abscondit</i>	115	<i>Adultera accusatio contra Iosephum</i>	4
<i>Achor sorte deprehenditur & punitur</i>	116	<i>Agar Saram contemnit</i>	2
<i>Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit</i>	218	<i>Agatharchidæ Iudaei testimonium</i>	8.
<i>Achimelech proditiōis à Saulo insidimulati apologia</i>	159	<i>Agrippa ad Flaccum, Syria praesidem, se confert</i>	489
<i>Achitophel Abesalomo, ut cum patris pellicibus congregaretur, suadet</i>	187	<i>Agrippa quam Herodes Iudaei magis fauere</i>	524
<i>Achitophelis consilio suadenti Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit</i>	188	<i>Agrippa per Martham à Trôto pecuniam mutuatur</i>	489
<i>Achitophel, suo consilio expulso laqueo sibi vitam finit</i>	189	<i>Agrippa, dum Herennius Capito pecuniam a eo extorquet, noctu Alexandriam nauigat ibidem.</i>	
<i>Achitophel ad Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur</i>	186	<i>Agrippa cum aliis aliquot ad Claudium mittitur</i>	519
<i>Acme litera ad Antipatrum</i>	462	<i>Agrippa Hierosolymu Hecatomben immolat</i>	42
<i>Accusatio & Epistola falsa legatorum contra Iosephum</i>	560	<i>Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudaeorum causas cognoscat, precibus obtinet</i>	53
<i>Adar, Martius</i>	112	<i>Agrippa senatus suam sententiam exponit</i>	518
<i>Adadus Damasci & Syrorum Rex à Davide praelio vincitur</i>	178	<i>Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorem mittit</i>	495
<i>Adamus iram Dei deprecatur</i>	14	<i>Agrippa à Lesbo digressus</i>	425
<i>Adama & Eua lapsus</i>	ibi.	<i>Agrippa ab Antonio Germanici & Claudii matris trecenta millia mutuo petit</i>	481
<i>Adamus poena</i>	ibi.	<i>Agrippa Iudaei adium tributum remittit</i>	52.
<i>Adami aetas 930. anni</i>	16	<i>Agrippa Agrippa filius</i>	521
<i>Adamus Deum alioquitur</i>	14	<i>Agrippa Marso Syria praefidi dum quing. reges a se venientes discedere iubet, insensur</i>	52.
<i>Aderus Solomonis insensur</i>	218	<i>Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus pradiixerat, quinto die moritur</i>	ibid
<i>Aderus in Egyptum praefugit</i>	ibid.	<i>Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit</i>	ibi
<i>Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reuerti permittat, orat</i>	ibi.	<i>Agrippa domum praeliam extruit unde cuncta qua circa templum fierent, contemplari poterat: Iudaei alio rem parietem excitant, qui</i>	
<i>Aderus in Idumeam reuertitur, inde in Syriam se confert</i>	ibi.		
<i>Ad mortem nati sumus, eamq. fugere ne fortissimi quidem possunt</i>	815		
<i>Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt</i>	360		
<i>Ad Lothum angeli diuertunt</i>	26		
<i>Ad Manethonem de Moysae maledicta responsio</i>	838		
<i>Ad Deum respicientibus ei, vim fidentibus pietatis fructus ei regem manet</i>	530		

Regu prospectum arcet , & apud Neronem Top- pea precibus illum illasum impetrant	539	Alexandere Herodi parentis Euchmachus corrup- pit , & quod regni sit futurus successor prae- dicat	614
Agrippa Tiberiade habitat	488	Alexander ad DCCC. crucibus suffigi , & in corru- dem conspectu uxores & liberos trucidari iubet	369
Agrippa in Italiam Puteoli , inde ad Tiberium Ca- sarem peruenit	489	Alexander Thracida cognomen apud Iudaeos inue- nit	361
Agrippa ud audiendum Eutychum instat , quo fa- cto propter verba quadam ei vincula sunt iniecta	491	Alexander in vinculis quatuor libras aduersus in- micos conscribit	361
Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur	489	Alexander Ptolemao , ut Zoilum tolleret , perfici- det	358
Agrippa Iudaeorum immunitatem confirmat	429	Alexander	84
Agrippa Berytiam ciuitatem eximiijs ornamentis honorat	524	Alexander quartano febrium recursu fatigatur	582
Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit	427	Alexander suo & fratris nomine parentis accusa- tione dimittit	433
Agrippa in Asiam missus	420	Alexander Hierosolyma obsidere volens pontifice obuiam euntem honorifice excipit , ob viscera eodem habitu ante oblatam	360
Agrippa sex menses in custodia seruatus	492	Alexander cum Demetrio armis decernit , cunctis que conductis milites amittit	360
Agrippa in suum regnum nauigat	494	Alexander & Aristobolus omnes lachrymis etiam parentum accusatorem ad misericordiam con- mouent	433
Agrippa Roma de gens ob liberalitatem immodicam ad inopiam redactus	488	Alexander à Iudaeis bello petitus , potentissimos co- rum in Bethoma oppugnat	360
Agrippa Hierosolymorum muros permunit	514	Alexander coniugi , quomodo secure regnare possit ostendit	360
Agrippa ditio ampliatur	537	Alexander Aristobuli filius ad defectionem Iuda- eorum reducit	582
Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendum tradit	431	Alexander Polyhistor	3
Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vita terminum prae-dicit	492	Alexander & Aristobulus à Salome ac Pheroras ad conuicia illecti , apud Herodem traduntur	430
Agrippa liberi superstities	526	Alexander obiecta crimina non inficiatur , se- per scripturam parentis struclis insidias fati- tur , quarum Pheroras , Salome , Ptolema- us , & alii Regu fideiissimi participes essen-	443
Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam vr- bem offendit , & ab eo honorifice excipitur	427	Alexander per sex annos quinquaginta millia Iu- deorum interfecit	582
Agrippam Caius Tetrarchia Regem constituit	494	Alexander ad praefectum arcis Alexandrii , ut reciperet , scribit	44
Agrippina Messalina & Patina Cleudis uxores	536	Alexander Herodi , quod Arobelaum discedere d- cremit , fateitur	44
Agrippium	608	Alexander victoriam ab Theodoro amittit	58
Aggeus & Zacharias Prophetae	287	Alexander 100000. pedum & 1500. equum ce- gregat	58
Ain expugnata atq; combusta	116	Alexander Jonathan in suas partes tradere con- tur pontificatum deferendo	33
Albinus Iudae procurator	539	Alexander Aristobuli filius principatum inuadit	372
Alcimius siue Iacimus pontifex	330	Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syria	
Alcimius pontifex cum perfugiu Iudam apud De- metrium accusat	330		
Alcimius popularem auram sibi concilians , eos qui sunt Iudae partium occidit	ibi.		
Alcimius Iudam apud Demetrium accusat	330		
Alcimius pontifex mortuus	331		
Alexander in templo Hierosolymitano sacrificans , vaticinio de ipso Danielu ostenso maximam Iu- daru libertatem concedit	302		
Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum ma- gnam manum congregat	586		
Alexander & Aristobulus crebro matrem im- plorant , id quod Herodi animum succendit			

veniens, Ptolemaidem occupat	336	Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri	
Alexander Rex Syria Cleopatram Philometori filiam ducit	339	Aristobuli Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat ab Antonio scribi	399
Alexander & Aristobulus in quibus peccauerint	451	Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut i	
Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamque oppugnat	356	Malchotutelam peteret, monet	498
Alexander in consilio cum Antiocho Gryphocafus	352	Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem constituit	581
Alexander alterum fratrem interficit, alterum in honore habet	356	Alexandra Cleopatra Herodi insidias, & filij miserabilem interitum indicat	40
Alexander a Gabino victus	373	Alexandra interfecta	414
Alexander dona Ionatha mittit	341	Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta capit	581
Alexander post obitum Philippi Macedonum Rex	300	Alexandra indecore se filia criminis non consciam vult offendere	411
Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex milia militum amittit	586	Alexandrium & alia castella diruta	371
Alexander ab armis requiescit	581	Alexandri mater	371
Alexander & Aristobulus Sebaſte strangulati in Alexandrium sepeliuntur	451	Alexandria pars ora maritima	461
Alexander cum Obada rege Arabum congressus, totum exercitum amittit	581	Alani Medium terram pradandi causa pervadunt	442
Alexander Arabia & Amathunti castello bellum infert, illudque captum funditus eruit	580	Allus Caesaris libertus Agrippa matuo dat pecuniam	490
Alexander Lyſimachus Alabarcha	521	Altare & vasa ad illud pertinentia	203
Alexandri & Aristobuli impatientia	ibid.	Altare areum	21
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades	342	Altitudo, longitudo & latitudo templi	20
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria	338	Amalecita Davidi Regem Saulum casum nunciat, & eius cadu argumenta armillas aureas & insigne regium offert	171
Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, maximamque partem trucidat	581	Amalecita mouent in Israelitas	61
Alexandri familia magnum infortunium incurrit	364	Amalecitarum Rex Samuelis iussu interficitur	151
Alexandri morbus	361	Amalecitarum gens expugnata, & incensa Sicella pradam abegerunt	161
Alexandri mors	362	Amalecitas internecione delendos pradiſſio	61
Alexandrum quidam quod Romam contra parentem ad amicos literas misert, accusat	442.	Amalecitas plectendos	11
Alexandrum filium Herodestimet	614	Amalecitas fundunt fugantque Israelita	61
Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem constituit, qui e vestigio crudeliter agit	580	Aman ab omnibus, exceptis Iudais, adoratur	294
Alexandra Pharisaui ultro parat	399	Aman odio & consilio eius in Iudaeos in conuini patefactu, suspenditur	291
Alexandra, Alexandri coniunx pietatis opinione principatum obtinet	ibid.	Amor multitudinis erga Iosephum	56
Alexandra Herodi suspecta observatur	400	Amos Rex Iudae impius	26
Alexandra in Egyptum aufugere cogitat, insidia vero Herodi pateſcunt	ibid.	Ammonitarum spolia	23
Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum Pontificatum filio promittit	ibid.	Amnon morbum simulans, patrem ut sororem admittat, petit	181
Alexandra Iudais custellarum custodiam credit	363	Amnon sorori, ut sui copiam faceret, suadet ibidem	
Alexandra Herode absente urbis arces in suam potestatem redigere conatur	413	Amnon sororem reluctantem per vim opprimit, mortuam & fastiditam extrudit	ibid.
		Amnon, Davidi filius, Thamarum, Absolonis sororem deperiens, in morbum incidit ibidem.	
		Amanis facultates Mardocheo dantur	161

<i>Amanis in Mardocheum odium</i>	296	<i>Angelus Dei occurrit Agar</i>	28
<i>Antonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascendunt</i>	211	<i>Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & delendos Sodomitas</i>	26
<i>Ammanita exterorum societate mercede impetrata in Davidem copias parant</i>	180	<i>Anni etatis & regiminis, item virtutes & diuitiae Davidis</i>	201
<i>Ammanita & confederati seipsos inuicem trucidant</i>	237	<i>Annibal supplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium missi</i>	527
<i>Amplitudo Iudae</i>	455	<i>Anilaus ob uxoris idololatriam à Indaeis obsurgatur quendam confodit</i>	502
<i>Ampliatio regni Israelitici</i>	252	<i>Anilaus in Mithridatis vicis cum exercitu impetum facit, eumq; noctu opprimit, & captum se cum abducit</i>	511
<i>Amarinus Rex Israeliticus</i>	227	<i>Anilaus Partherum Duces trucidat, eiusq; uxorem ducit</i>	373
<i>Amaranes futurum Mosi parenti Deum orat pro Hebraei</i>	53	<i>Anilaus à Mithridate fugatus</i>	503
<i>Amarinus moritur, eiq; Achabur filius in regno succedit</i>	227	<i>Anilaum Babylonii ad supplicium deponunt, qui oppressus interficitur</i>	ibid.
<i>Amoraos Hebraei fundunt fugantq;</i>	95	<i>Anima mortali corpore unita</i>	443
<i>Amoraorum terra situs</i>	ibid.	<i>Animus Herodis hypocriticus</i>	491
<i>Amasias à propheta propter idololatriam reprehenditur</i>	251	<i>Annius Minucianus</i>	506
<i>Amasias Rex Hierosolymitanus</i>	250	<i>Annius Rufus Iudae praefes</i>	480
<i>Amasia ab Israelitarum Rege captus, Hierosolyma diruta & templum spoliatum</i>	252	<i>Annona caritas in Aegypto</i>	51
<i>Amasia Hierosolymorum Regi in Ioam Israelitarum Regem expeditio</i>	251	<i>Annona charitas principatu Claudii</i>	87
<i>Amasia Idumaei victoria</i>	ibid.	<i>Annus iobelus</i>	83
<i>Amasia cades</i>	252	<i>Ananus apud Albinum accusatus</i>	480
<i>Amathus diruta</i>	359	<i>Antigonus auriculae Hyrcani dentibus truncat</i>	595
<i>Amathenorum Rex Davidis societatem petit</i>	179	<i>Antigonus Aristobuli filius ab Herode fugatur</i>	593
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici succedit</i>	234	<i>Antigonus Massadam obtinet</i>	597
<i>Ananias Costobarus & Saulus ad spoliandos infirmiores promptissimi</i>	540	<i>Antigonus Parthus, si ab Hyrcano in illud regnum transferrent pecuniam pollicetur</i>	386
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleficus</i>	571	<i>Antigonus quosdam, qui Herodianos frumentatores per insidias interciperent, mittit</i>	391
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer, aliiq; nonnulli Romam missi</i>	535	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatur</i>	395
<i>Ananus apud Albinum accusatus</i>	539	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hircanone in regnum restitueretur, auriculae amputantur</i>	388
<i>Ananus quinq; filios summi Dei pontificio potuit habet</i>	ibid.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recusatur</i>	392
<i>Ananus Sethi filius in Ioazari pontificis locum surrogatus</i>	480	<i>Antigonus Herodi, quod non ex stirpe Regis prognatus, sed semisudaus sit, exprobratur</i>	391
<i>Ananelo Herodes dat summum sacerdotium</i>	399	<i>Antigonus Aristobuli filius apud Caesarem Hircanum & Antipatrum accusat</i>	37
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat</i>	400	<i>Antigonus securi obruncatur</i>	39
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo petit</i>	137	<i>Antigonus, Aristobuli filius, ad Caesarem, Pompeii studiosos de morte patris accusaturus veniunt</i>	589
<i>Anaxagoras</i>	470	<i>Antigonus de fratre nihil mali suspicatur</i>	52
<i>Anchus secum Davidem contra Hebraeos educit, qui à Palaestinarum ducibus reprobatur</i>	167	<i>Antigonus interficitur</i>	ibid.
<i>Anchus Davidem remittit</i>	ibid.		
<i>Anchus Davidem cum sexcentorum cohorte evocat</i>	165		
<i>Ancillas ingenui non ducant</i>	106		

<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falsò accu-</i> <i>sus</i>	589	<i>Antipater Herodem fratribus magis insensum rea-</i> <i>dit</i>	43
<i>Antigonus apud Aristobulum falsò accusatur</i> <i>5:9</i>		<i>Antipater subditos suos, ut cum Hyrcano sentirent</i> <i>admonet</i>	589
<i>Antigoni in Iesepbi cadaver immanitas</i>	600	<i>Antipater cum copii Alexandro obuiam procedi-</i> <i>586</i>	
<i>Antigonum Aristobuli filium Ptolemaus Men-</i> <i>neus adoptat</i>	383	<i>Antipater Samarita Herodi Antipatrum, si-</i> <i>lum venenum paratum habere, exponit</i> <i>457</i>	
<i>Antipater precibus Herodem, ut pacta connubialia</i> <i>mutentur, flectit</i>	453	<i>Antipater patrem vitam finisseratus, cum carce-</i> <i>ru custode de missione agit, quod dum Hero-</i> <i>des audit, sine mora eum occidere, & in Hyrcanu</i> <i>castello condauget</i>	460
<i>Antipater Malichi instinctu venenum bibit</i> <i>592</i>		<i>Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate pro-</i> <i>figit, & ad Aretam Arabia Regem peruenit</i> <i>583</i>	
<i>Antipater Iudaorum potentiores in Aristobulum</i> <i>conciat</i>	366	<i>Antipater innocentiam suam precibus ad Deum te-</i> <i>statam facere conatur</i>	461
<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem sibi</i> <i>conciliare conatur</i>	620	<i>Antipater multa praelara facinora committit,</i> <i>& ad subeunda pro Casare pericula sese offert</i> <i>589</i>	
<i>Antipater Herodem & aulicos calumniis in fratres</i> <i>inflammant</i>	713	<i>Antipater cum patre res Iudaorum ministrat</i> <i>452</i>	
<i>Antipater omnium malorum fax</i>	441	<i>Antipater fratribus sublati populo & milibus in-</i> <i>usius</i>	ibid.
<i>Antipater Casari ex Syria milites conscribit</i>	374	<i>Antipater se reuersus in gratiam gratulari simulat</i> <i>434</i>	
<i>Antipater Mithridati in capienda Pelusio operam</i> <i>nauat</i>	375	<i>Antipater veste proiecta multitudinem vulnerrum</i> <i>demonstrat</i>	589
<i>Antipater obiecta crimina diluit</i>	375	<i>Antipater parentis accusationem diluit</i>	460
<i>Antipater Iudæa procurator declaratus</i>	ibid.	<i>Antipater Salomes filius apud Augustum Casarem</i> <i>Archelaum accusat</i>	469
<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum</i> <i>591</i>		<i>Antipater parentis vltimum diem optat</i>	452
<i>Antipater præsens calumniis & absens per literas</i> <i>Herodem in filios exacerbat</i>	431	<i>Antipater patria muros reparat</i>	589
<i>Antipater Phetora mortem vehementer luet</i> <i>625</i>		<i>Antipater a cunctis accusatur</i>	461
<i>Antipater Casarea omnibus inuisus</i>	ibid.	<i>Antipater amicitiam fallere non potest</i>	453
<i>Antipater expectatione regni certatur</i>	621	<i>Antipater in carcerem coniectus</i>	462
<i>Antipater in Iudæa nouarum rerum cupidus com-</i> <i>pefecit</i>	376	<i>Antipater domum reuersus a nemine excipitur</i> <i>459</i>	
<i>Antipater Idumæus 198. primum Antipat dictus</i> <i>ibid.</i>		<i>Antipater Roma illustris factus</i>	432
<i>Antipater Phasaelo Hierosolymorum, Herodi Gal-</i> <i>ilea regimen committit</i>	377	<i>Antipat Herodi filius parandi sibi regni spe Romanum</i> <i>namigat</i>	468
<i>Antipater omnem in Antipatulum culpam confert</i> <i>463</i>		<i>Antipatri coniunx nobilis ex Arabia sœmina</i> <i>588</i>	
<i>Antipater Gabinium Ptolemaum in Egyptum</i> <i>reducentem adiuvat</i>	372	<i>Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia</i> <i>612</i>	
<i>Antipater exclusis reliquis fratribus patris successor</i> <i>declaratur</i>	611	<i>Antipatri in Archelaum & Philippum fratres in fi-</i> <i>dis</i>	624
<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati</i> <i>ad Pompeium</i>	368	<i>Antipatri uxor & filii</i>	374
<i>Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fidrum</i> <i>perniciem simulat, ingentem pecunia summam</i> <i>erogat</i>	624	<i>Antipatri contra fratres artificiosa machinatio</i>	438
<i>Antipater Hyrcani pecuniam Romanos sibi deuinctos,</i> <i>Iudæos vero inuisus reddit</i>	377	<i>Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudæi</i> <i>accusant</i>	377
<i>Antipater in demerendis paternis amicis nulli sum-</i> <i>ptribus parcat</i>	453	<i>Antipatrum Casar Romana ciuitate simul & im-</i> <i>munitate donat</i>	589
<i>Antipater ab Herode accusatus</i>	459		

Antipatrum Herodes ad Casarem mittit	456	ciai Iudais concedit	3
Antipatri extructa	435	Antiochus septem illustres pueros Hebrao	
Antipatri	608	rum cum matre Antiochiam abduci precipit	
Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide falsum illu obtrudit, arci in hoc presidio impesio	319	478	
Antiochus Magnus Rex Asia & Syria Iudaeos vexat	313	Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraorum numero congregat	48
Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit	442	Antiochus Iudaeus seditiosus magna calamitatu i Antiochia auctor	43
Antiochus in Iudaeam irrumpere parat	323	Antiochus septimi dci foriam Iudais edic ibid.	
Antiochus capitur	442	Antiochus Eupator cum copiis, in Iudaeam proficiscitur	32
Antiochus cum Casare reconciliatur	ibid.	Antioch. Epiphanes curris implicitus, morbum contrahit & moritur	32
Antiochus cum Iuda sedus facit	329	Antiochus Aegypto cadere cogitur	32
Antiochus murum, quo templum septum erat, solo aequat	ibid.	Antiochus Hircanum in urbem compellit	35
Antiochus sui ciuibz perfidus	437	Antiochus Diana templum spoliare volens, Elymaida monet, & turpiter inde se Babylonem recipit	32
Antiochus acceptis ab Hircano trecentis talentis ab obsidione discedit	578	Antiochus Seleuci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggreditur	35
Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caditur & fugatur	353	Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit	17
Antiochus Rex Damascenorum	360	Antiochus post patris obitum cum numero exercitu Iudaeorum fines ingreditur	57
Antiochus Seleucum fugat	319	Antiochus ad Hierosolimam proficiscitur, praesidiumq; ibi relinquit	ibid.
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit	442	Antiochus a Tobia filius motus cum exercitu in Iudaeam irrumpit, ac Hierosolyma deuincit	575
Antiochus Tryphonem eiectum Syria, in Dora obsidione cingit	349	Antiochus Epiphanes belli Iudaici sors & auctor	312
Antiochus regno a fratre exiuitur	361	Antiochi mores Iudaicos abrogat	571
Antiochus Gryphus occisus	359	Antiochus rex Comagena	28.
Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudaeorum honorificam mentionem facit	314	Antiochi Magnus in honorem templi edictum	314
Antiochus & Ptolemaeus amicitiam & sedus faciunt	ibid.	Antiochi ad Ptolemaum de Iudaeorum libertate epistola	31
Antiochus cur templi depraedationem fecerit	463	Antiochi ad Eleazarum exhortatio	47.
Antiochus Philippum regni gubernatorem constituit, eiq; Antiochum filium tradit	328	Antiochi mors & iames exercitus immissa	36
Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliatur	320	Antiochi & Iuda pugna	321
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus	351	Antiochum Cefennius Petus Syria administrato coram Casare accusat	44
Antiochus squalidis factoribus conflictatus expirat	410	Antiochus Demetrii fratrem Alexander timet	581
Antiochus Lysia rerum administrationem, prouincias & filium commissens, in Persidem proficiscitur	323	Antiochia Mygdonia a Macedonibus condita	290
Antiochus contra Iudaeos in furorem vertitur	ibid.	Antiquitatum Iudaicarum Epilogus	29
Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno aduentaret & Perside, obsidione soluta illi occurrit	329	Antiquitatum historia quinquaginta annorum	449
Antiochus Soenopogie gratia septem dierum inducias Iudais concedit		Antonijs Herodem & Phasaelum tetrarchas declarat	55
		Antonijs in Tyro commoratur	ibid.
		Antonijs Antigoni ad Triumphum feruntur	

volens, propter Iudaeos seditiosos securi cum percussit	398	Aquilam auream detractam iuuenes securibus concidunt	ibid.
Antonius captiuos trucidat	594	Ara suffumigatoria	74
Antonius mulctus donis ab Herode affectus	402	Arabs Scauro reconciliatur	319
Antonius Phasaelum & Herodem Tetrarchas constituit	385	Arabes ardesciente siti ultro se Iudaei tradunt	330
Antonius Hyrcano de Cassii & Brutis rebus & morte scribit	384	Arabes ab Herode deuicti	407
Antonius Herodis virtutem miratur	327	Arabes Herodis exercitum in fugam vertunt	329
Antonius Cleopatra maritus	462	Arabes Casare irato Herodi neque latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam persolvere volunt	242
Antonius & Cleopatra extincti	431	Arabes siti compulsi ab Herode pacem petunt	407
Antonius Armenia regno potitur	404	Arabes & Trachonitis scientes Herodi Casarem iratum, illi insultant	242
Antonia in magno apud Tiberium honore habita	267	Arabes in praelium reuersi, fugientes trucidant, & castra capiunt	405
Antonium Herodes muneribus placat, & amicis rei suas saluas esse scribit	402	Arabes in fugam versi	ibid.
Antonia turris	424	Arabum circitor septem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam sese dedunt	130
Antoniam Agrippa, efficeret, ut tandem audiretur Eutyclus, rogat	267	Arabum contra Ioramum expeditio	130
Anteus	279	Arabici belli causa	241
Apion contumeliosam Iudeorum infestationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur	461	Arbores frugifera non decindenda	110
Apion veram patriam & genus suum abiurat ibid.		Arborum de rege deligendo consilium	130
Apion de Mose & gente Iudaica	460	Arca Noe	16
Apion Iudeis seruitutem exprobrat	465	Arca sacra à Palestini in sanum Dei sui Dagoniam desertur	139
Apion seipsum laudat & magnificat	ibid.	Arca in Cariathiarim transfertur	140
Apionis de Mose & templo Iudaico mendacium arguitur	461	Arca Dei in templum transportatur	111
Apologia Hyrcani apud Regem accusati	317	Arca sacra Bethsame peruenit	140
Apollodotus ex Gaza notus in Iudeorum castra erumpit	358	Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur	177
Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur	340	Arcon medicus quasdam dimittis	280
Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierosolymam venit	474	Architecti templi extruendi	104
Apostata à Matthia transfigitur	321	Archelaus Herodi sese excusat	243
Apostata à religione Iudaica	320	Archelaus fratrum liberos odit	247
Apostasia sacerdotum	301	Archelaus Herodem generum benignissime suscipit	333
Aspases per septennium Iudex	132	Archelaus Herodem ultro pro Alexandro deprecari compellit	336
Apud Gracos nulla conscriptio poemate Homeri ventusior	449	Archelaus Rex Cappadocia in Iudaeam ad Alexandrum generum venit	335
Aqua calida apud Calliroe, quae in lacum bituminis feracem effluit	253	Archelaus & Herodes de liberis Alexandri deliberant	ibid.
Aquarum calidarum fontes	440	Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignationem in generum simulat, eumque ad paternos affe-ctus reducit	241
Aquarum in Hebraeorum exercitu penuria	127	Archelaus si à Casare in Imperio constabillitus esset, cura sibi fore, ut beneuolentia omnium videatur dignissimus pollicetur	254
Aquila auertens flammam in Romanos abigit	444	Archelaus Alexandri crimina in amicos, praecipue vero in Pheroram transfert, Pheroras Archelaum reconciliatorem adis	241
Aquila Caio extremum ictum inflixit, Chereas vero facinoris auctor dicendus	279	Archelaus Romam proficiscitur, multique eidem obnixi eum comitantur	255
Aquila aurea super maiorem templi portam	252		

<i>Archelaus</i> Ioazaro Boethi filio pontificatum abrogat, eamque dignitatem in Eleazarum collocat 259	<i>Aristobulus</i> & Hyrcanus de regno contendunt 31
<i>Archelaus</i> epulum multitudini prabet 254	<i>Aristobulus</i> vinculo solutus veneno tollitur 37
<i>Archelaus</i> & Iudaorum legati coram Casare comparent 258	<i>Aristobulus</i> Antigoni in regni societatem admittit, ceteros in vincula coniecit, & matrem sanctat 31
<i>Archelaus</i> & Philippus instinctu Antipatri accusantur 249	<i>Aristobulus</i> ad Pompeium descendit 58
<i>Archelaus</i> condita 359	<i>Aristobulus</i> Damascus contra Ptolomaeum missus 363
<i>Archelaus</i> visionem Simon vir Effaui interpretatur 260	<i>Aristobulus</i> Antigoni fratrem interficit 31
<i>Archelaus</i> regi acclamatum 254	<i>Aristobulus</i> Hyrcani filius post captivitatem Babylonicam diadema sibi primum imponit 35
<i>Archelaus</i> accusatum Caesar pecunia multat, eumque Viennam in exilium mittit 260	<i>Aristobulus</i> ex arce ad Pompeium descendit 36
<i>Archelaus</i> Caesar ethnarcham constituit, regni que dimidium in duos Herodum filios Philippum & Antipam partitur 258. & 248	<i>Aristobulus</i> castella Pompeio tradit ibi
<i>Archelaus</i> Nicolaus excusat 255	<i>Aristobulus</i> cum familia Romam uelatus 58
<i>Ardens</i> studium in reparandis moribus 292	<i>Aristobulus</i> uxori humilitatem generis obicit 61
<i>Ardentes</i> facies in murum iaculantur 444	<i>Aristobulus</i> matrem ac fratrem uinctos custodia dicit 57
<i>Aretas</i> ad Arabum regem legatus 244	<i>Aristobulus</i> matrem uictam fame necat 16
<i>Aretas</i> rex Caesaria 361	<i>Aristobulus</i> fratrem Antigoni plurimum amicum ibid.
<i>Aretas</i> contra Aristobulum expeditionem suscipit, eumque Hierosolyma confugere cogit 366	<i>Aristobulus</i> seipsum regem declarat 58
<i>Aretas</i> rex Arabum Gazae auxilij spem ostendit 359	<i>Alexandra</i> coniugem Aristobuli cum filii carcerem includit ibid.
<i>Aretas</i> Hyrcano quinquaginta millia militum tradit 318	<i>Aristobulus</i> Flaccum Agrippa fratri insensum red dicit 261
<i>Aretas</i> ex augurijs impossibile esse exercitum ad Petram peruenire colligit 268	<i>Aristobulus</i> amitam suam ac socrum monet 24
<i>Aretas</i> Syllam, quod Fabatum aliosque interfecerit accusat 248	<i>Aristobulus</i> ab Herode interfectus, supra lib. 15 cap. 3. 29
<i>Arictem</i> ad uictimam loco Isaci Deus offert Abrahamam 11	<i>Aristobulus</i> elapsus Roma iterum turbas concitat 587.
<i>Aristobulus</i> cum filio Pompeii studiose peremptus 321	<i>Aristobulus</i> eum Romanus dimicat ibid.
<i>Aristobulus</i> Roma reuersus Alexandrium denno munire conatur 372	<i>Aristobulus</i> Agrippa regis frater & Eleias Magnus apud Petronium Iudaorum causam agunt 27
<i>Aristobulus</i> a Romanis in praelio vincitur ib.	<i>Aristobulus</i> Hyrcani filius natu maior principatum in regnum transfert 578
<i>Aristobulus</i> captus cum Antigono filio Romam remittitur ibid.	<i>Antigonus</i> in honorem fratris in templum ascendit 579
<i>Aristobulus</i> Iturae habitatores circumcisionem ceterosque Iudaicos ritus admittit 356	<i>Aristobulus</i> Pompeio supplex occurrit 584
<i>Aristobulus</i> Herodu ductu submergitur, & ad Ananellum pontificatus redit 401	<i>Aristobulus</i> satellitibus ut Antigoni si eum armis adiret occiderent, precipit 579
<i>Aristobulus</i> contra Aretam & Hyrcanum proficiscitur 367	<i>Aristobulus</i> miserè moritur ibid.
<i>Aristobulus</i> multa castella occupat 363	<i>Aristobuli</i> coram Pompeio apologia 368
<i>Aristobulus</i> Herodis regis Chalcidis filius 537	<i>Aristobuli</i> coniunx uersuta, Antigoni dolo trucidari curat 351
<i>Aristobulus</i> & Hyrcanus a Iudaeis apud Pompeium accusati 368	<i>Aristobuli</i> liberi remissi 372
<i>Aristobulus</i> eorumque affecula Pharisaeorum tyrannidè accensans 362	<i>Aristobuli</i> necem cuncti desunt, praecipue uero Alexandra, qua nullam pra se fert suspensionem 218
<i>Aristobulus</i> bella congressi cum Pompeio cogitat 584	<i>Aristobuli</i> cum Hyrcano fedus 365
	<i>Aristobuli</i> fraticidii poena 355
	<i>Aristobuli</i> apud matrem deprecatio 582
	<i>Aristobulo</i> fraticidii penitudine morbus ingrauescit 579
	<i>Aristobulo</i> Herodes insidiatur 400
	<i>Aristobulum</i> in templo Arabi oppugnat 367

<i>Aristobulum Pompeius descendere provocat</i>	584	<i>Augustus Herodem Syria procuratorem consti-</i>	
<i>Aristobulum captivum Caesar vinculi solvit</i>	588	<i>tuit</i>	31
<i>Aristocrata optimum regimen</i>	104	<i>Augusto Casari Caius rem divinam facit</i>	27
<i>Argumenta Iudeorum genus antiquius Græcorum</i>		<i>Asprenas</i>	ibi
<i>genere</i>	451	<i>Autoritas Simonis</i>	34
<i>Arma quibus Iosaphatus victoriam paravit</i>		<i>Azaria Propheta ad populum adhortatio</i>	12
126		<i>Azymorum festum</i>	6
<i>Artabanus Tiberio filium Darsi obfidem & vi-</i>		<i>Azotus propter arcam ereptam horribiliter crucian-</i>	
<i>rum quinque cubitorum statura mittit</i>	256	<i>tur</i>	131
<i>Artabanus a Dahu & Sacu in imperium restitutus</i>		<i>Edificia ab Herode condita</i>	607
<i>ibi.</i>		<i>Edificatio Hierosolyma</i>	451
<i>Artabanus Asinas terram Babyloniam commen-</i>		<i>Egyptus unde dicta</i>	ibia
<i>dat, datusq; muneribus eum dimittit</i>	273	<i>Egypti rex auxiliaturus Iudæi prelio vincitur</i>	
<i>Artabanus ad Asinaum & Anileum propter au-</i>		267	
<i>daciam societatem cum illis ire mittit</i>	ibi.	<i>Egypti regi de Iudaatum libertate ab Aris-</i>	
<i>Artabanus ad Izatem se confert, auxiliumq; ab</i>		<i>impetrata editum</i>	300
<i>eo petit</i>	269	<i>Egypti & Æthiopia regina ad Salomonem ve-</i>	
<i>Armitus in theatro Imperatoris interitum nun-</i>		<i>nus</i>	114
<i>ciat</i>	280	<i>Egyptii bestiarum natura repugnantes colunt</i>	461
<i>Arx Apamia diruta</i>	368	<i>Egyptiorum libido</i>	24
<i>Asinus Rex Iudæ</i>	119	<i>Egyptiorum rex in Æthiopiam fugit, eumquæ</i>	
<i>Asinus Damascenus in Basanem concitatus</i>	120	<i>Æthiopum rex honorifice suscipit</i>	457
<i>Asinus Rex moritur</i>	ibi.	<i>Egyptiorum sacerdotes circumciduntur, a porcini</i>	
<i>Asuripitas</i>	119	<i>carnibus abstinere</i>	465
<i>Asinus victoria</i>	ibi.	<i>Egyptiorum arma ventus in Hebræorum castra</i>	
<i>Asiel Ionis frater Abenerum insequitur</i>	90	<i>expellit</i>	61
<i>Asinici & Cyrenenses Iudæi ab eorum regionum</i>		<i>Egyptiorum Idolatria</i>	456
<i>ciatibus multis afflicti</i>	237	<i>Egyptiorum reges cur Pharaones dicti</i>	113
<i>Asinæ & Aniazus Neerdenses patria in locum</i>		<i>Egyptiorum rex in Æthiopes</i>	51
<i>quendam se conferunt, ad quos ingens multitu-</i>		<i>Egyptiorum erga Hebræos invidia</i>	52
<i>do confert</i>	273	<i>Æmilii Regulus</i>	276
<i>Asinæ cum sociis à Babylonia satrapis ex im-</i>		<i>Ætas Sara 127. anni</i>	29
<i>præso oppressæ</i>	ibid.	<i>Æthiopes arma contra Asinam captivum</i>	119
<i>Asinæ suos ad fortitudinem hortatur, & hostes</i>			
<i>fructu, fugatq;</i>	ibid.		
<i>Asinus</i>	375		
<i>Asini apud Iudæos aliiq; sapientes viros qui di-</i>			
<i>cantur</i>	463		
<i>Assaronai Principatus & Pontificatus finis</i>	396		
<i>Ascalonia & Scyphopolita ob tributum non solu-</i>			
<i>tum puniti</i>	316		
<i>Asphaltis lacus</i>	24		
<i>Asilus serpentis</i>	14		
<i>Asorus</i>	113		
<i>Assyriorum imperium dissolutum</i>	262		
<i>Asurnus rex Persarum, Vastem ad convivium ve-</i>			
<i>nire nolentem repudiat</i>	293		
<i>Athenio Herodem, eiusq; exercitum innadis</i>	220		
<i>Athronges vir corpore & manuum robore insigni</i>			
<i>digitatorem regiam attentat</i>	257		
<i>Aurantiadu ditio à Zenodoro Arabibus elocata &</i>			
<i>à Casare Herodi donata est causa belli</i>	420		
<i>Aurus ab Arabibus incensus</i>	257		
<i>Aureum dictum de hoc seculo</i>	480		

B.

<i>Babylonia quomodo evellenda</i>	440
<i>Baalitarum mactatio</i>	131
<i>Baba liberi à Costobaro servati</i>	414
<i>Baba liberi aliiq; accusati ab Herode interfecti</i>	ibi.
<i>Babylon à Cyro Persarum rege capta</i>	277
<i>Babylon à Semiramide non adificata</i>	454
<i>Babylonia muri ex latere cocto & bitumine con-</i>	
<i>structi</i>	ibi.
<i>Babylonica captivitas post septuaginta annos finis</i>	
280	
<i>Babyloniæ rex Herculem fortitudine & regum</i>	
<i>gestarum magnitudine præcessit</i>	454
<i>Babyloniæ regi ad Ezechiam legatio</i>	271
<i>Bachides aciem instruit, & cum Iuda signa confert</i>	
332	
<i>Bachides cum 22000. militum Iudæa occurrit</i>	ibi.
<i>Bachides Jonathan Sabbatho aggreditur, &</i>	
<i>millia militum amittit</i>	33
<i>Bachides conia contra Jonathan ducit</i>	331

<i>Bachides iratus transfugum dum Ionatha potestatem ipsi non datur, quinquaginta ex eum interficit</i>	335	<i>Belli leges</i>	10
<i>Bachides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat</i>	330	<i>Beniamin ut reus capitur</i>	4
<i>Bachides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet</i>	330	<i>Beniamita in Abneri sententiam concedunt, ipse autem Dauidem proficiscitur, & hac de re certiores facit</i>	8
<i>Bachides cum Ionatha fœdus facit</i>	336	<i>Beniamita quadringentas virgines labiticas ducunt</i>	124
<i>Bachid: s Iude fautores interficit</i>	334	<i>Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcentis incolumes euadunt</i>	ibid.
<i>Bachides multos sibi credentes interficit</i>	330	<i>Beniamita, ut virgines rapiant, conceditur</i>	ibid.
<i>Bachidi in Iudeos crudelitas</i>	314	<i>Bernice, Agrippa soror, cuius Herodes patruus & maritus Polemoni Cilicia Regi in matrimonium collocatur</i>	292
<i>Bachidi Demetrius Alcimum commendat, eique ut Iudam internecione deleat, mandat</i>	378	<i>Bernice Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit</i>	420
<i>Bachidem Demetrius cum copii in Iudam mittit</i>	332	<i>Beritii ab Agrippa multo donis affecti</i>	394
<i>Bazoni, Carus & alii ab Herode necati</i>	248	<i>Berosus historiographus genere Chaldaus</i>	435
<i>Baia sunt therma Campaniae, non procul a Tivoli</i>	270	<i>Berosus de Nabuchodonosoro</i>	27
<i>Baleth</i>	113	<i>Berosus</i>	33
<i>Balthasar siue Nabonidel Babylonia Rex</i>	276	<i>Bersabe iuramenti putens</i>	27
<i>Balthasar manum e pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt</i>	277	<i>Berzelas Hierosolymam, patre eo proficisci nolente, cum Davide contendit</i>	192
<i>Baal Tyrriorum Deus</i>	131	<i>Berzelas filios Solomonis David commendat</i>	109
<i>Balamus oburgatur ab Angelo</i>	96	<i>Berzeel & Eliab Architecti tabernaculi</i>	7
<i>Balamus ad Balacum peruenit</i>	ibid.	<i>Betachora</i>	111
<i>Balami responsio</i>	97	<i>Betaramptha Iulias appellata</i>	262
<i>Balami de rebus futuris vaticinium</i>	ibid.	<i>Bethsabe studium Adonia, sic suadente Nathane, Davidis indicat</i>	104
<i>Balami adversus Hebraeos consilium</i>	ibid.	<i>Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat</i>	181
<i>Balami asina loquitur</i>	96	<i>Bethsura obessa</i>	322
<i>Balami de Israelitico populo vaticinium</i>	97	<i>Bethsurita dedicationem faciunt</i>	329
<i>Balachus iratus reprehendit Balamum</i>	ibi.	<i>Bethsura</i>	262
<i>Balaci Moabitarum regis ad Medianis legatio</i>	96	<i>Biblia Sathan abolere conatur</i>	322
<i>Balamo Angelus resistit</i>	ibid.	<i>Bibliotheca Ptolemai Philadelphi</i>	309
<i>Banaias</i>	103	<i>Bozus Naami & Ruth amicus</i>	135
<i>Banaias Aegyptium hasta ex ipsius manibus extorta confodit</i>	ibid.	<i>Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur</i>	136
<i>Banaias leonem exanimat</i>	ibid.	<i>Bozus ex Ruth Obodem Davidis anum genuit</i>	ibid.
<i>Baracus quatuordecim annis Israelitarum imperium tenuit</i>	127	<i>Boves triturantes</i>	105
<i>Baracus contra hostes Imperator designatur</i>	ibi.	<i>Buccina dua ex argento facta</i>	84
<i>Barasa oppugnata & concremata</i>	326	<i>Blasphemiarum inter Iudeos & Aegyptios causa</i>	456
<i>Barum huius e carcere dimissus</i>	271		
<i>Basanes Ramathonem captans munio</i>	120		
<i>Basani impietas</i>	ibid.		
<i>Bastica</i>	113		
<i>Batibius</i>	278		
<i>Bathillus se venenum attulisse fatetur</i>	249		
<i>Belus primus rex Assyriorum</i>	454		
<i>Beli sacerdotes interfecti</i>	121		
<i>Bellum Adadi contra Achabum</i>	122		
<i>Bellum inter Asaelm & Ieum</i>	132		
<i>Belli Iudaici Praefide Floro exortii ipsi Iudaei initium & seminatum</i>	287		

C.

<i>Cain regione extorris</i>	15
<i>Cain Dei castigatione haud melior redditur</i>	ibi.
<i>Cain hypocritarum & sceleratorum parens</i>	ibid.
<i>Caducentores ablegandi</i>	109
<i>Caius ad tria milia Iudaorum in servitium abducitur</i>	320
<i>C. Norbanus Flaccus pro Iudaeis scribit</i>	233
<i>Caius Senatus ac Pisoni urbi Traiecto se in imperium defuncti successio significat, & ut Agrippam e custodia dimitterent mandat</i>	269

<i>Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.</i>		<i>Captivitas Babylonica</i>	270
<i>Tiberius Tyrannus</i>	269	<i>Captivitas, & per tempus obsidionis mortuorum numerus</i>	431
<i>Caius Tiberium fratrem tollit</i>	ibid.	<i>merus</i>	36
<i>Caius Germanici filius, gratissus</i>	268	<i>Captivitas Antipatrii dicta</i>	29
<i>Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit</i>	272	<i>Carmin & gratiarum actio Moysi & Israelitarum pro presenti liberatione</i>	7
<i>Caius templorum Gracanicorum nullum in spoliatum relinquit</i>	276	<i>Carnibus cruentis Hebraei vescuntur</i>	32
<i>Caius Iovii fratrem se appellat</i>	275	<i>Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extracta</i>	48
<i>Caius vir maleficus</i>	281	<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudaea regnum deditur</i>	32
<i>Caius orator facundus</i>	ibid.	<i>laturum pollicetur</i>	32
<i>Caius primo egregie Rempub. administrat, postea divinos quoque honores usurpare audet</i>	270	<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenti argenti talenta à Iudeis exigit</i>	38
<i>Caii in Iudaea Tyrannus</i>	275	<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris ultio scatur, rescribit</i>	32
<i>Caii in senatores ac patricios sanctia</i>	ibid.	<i>Cassius stipendium civitatibus indicit</i>	32
<i>Caius licentiam serviti deferendi suos dominos permittit, & Tullus Claudium reum facere audet</i>	276	<i>Cassius & Marrius Herodem Caesaria ducem faciunt</i>	20
<i>Caius Agrippa commendatus</i>	276	<i>Cassius Longinus Syria Praefectus</i>	28
<i>Caius multos tributorum ac vectigalium releationem petentes capite plectitur</i>	276	<i>Cassius Charea</i>	27
<i>Caius Caligula post Tiberis obitum Princeps Romanae</i>	265	<i>Cassii & Brutii Iulius Caesar interfectus</i>	32
<i>Caius à Charea trucidatus</i>	278	<i>Cassius portus</i>	26
<i>Caius receptacula navibus exstruit</i>	281	<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur</i>	17
<i>Caius se Iovii comparat</i>	276	<i>Castella muniantur</i>	37
<i>Caius Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius inbet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum revocet, rogatur</i>	272	<i>Castori Iudei dolus erga Titum</i>	4
<i>Caius stuprum & libidinis licentia</i>	281	<i>Catullus tria simul Iudeorum millia trucidat</i>	44
<i>Caius passim insidia struit</i>	276	<i>Causa diversitatis apud Iudeos</i>	44
<i>Candelabrum aureum</i>	36	<i>Causa cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit</i>	4
<i>Chananaeorum gentem extirpandam</i>	110	<i>Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent</i>	2
<i>Chananaeorum Reges movent in Hebraeos</i>	117	<i>Causa impulsiva conscribendi hos libros</i>	44
<i>Chananaeorum ingens exercitus</i>	ib.	<i>Causa, ob quam Iosephus has historias conscripserit lucem ediderit</i>	4
<i>Chananaeorum Reges omnes ad unum trucidati</i>	ib.	<i>Causa extructi templi</i>	4
<i>Chananaeorum regionem totam Iosua devastat</i>	ib.	<i>Causa belli contra Arabes</i>	4
<i>Chananaeorum decem millia trucidantur, & Adonibezek capitur</i>	121	<i>Cisus Sauli pater</i>	1
<i>Calamitas Iudeorum Scythopoli</i>	445	<i>Cithara qui inuenter</i>	16
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudeorum collata superantur</i>	312	<i>Civitatem qui primus instituerit</i>	16
<i>Callistus, Caii libertus, Claudio à Caio se ut ipsum venenum tolleret insussum, significat</i>	277	<i>Clades Ismaelii à Ioanne accepta</i>	1
<i>Chaldaeorum ac Tyriorum scripta quae Iudeis consonant</i>	454	<i>Clades Alexandri</i>	1
<i>Chaserna & Bosora</i>	176	<i>Claudius principatum ultro oblatum deponere refusat</i>	1
<i>Cambyses rescriptum, in quo Iudei ab aedificando templo deterret</i>	228	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur</i>	283
<i>Campus regius</i>	25	<i>Claudius Felix Iudaea procurator</i>	1
<i>Candelabra</i>	ibi.	<i>Claudius milites ut in fide maneant, sacramento igit</i>	1
<i>Canthari & Phiala</i>	ibi.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittit cognat, quod alii dissuadent, & Cuspium Fadum Iudaea praesidem & regni totius declarat</i>	1
<i>Captivitas Babylonica ab Esaia praedicta</i>	262	<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Iudaeam aditionem concedit</i>	1
		<i>Claudius Iudei sacra Stola custodiam Agrippae</i>	1

nioris rogatu concedit	288	Casarem Herodes ostingentis talensū donat	410
Claudio renuenti obtruditur Casarea dignitas	282	Casares	114
Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator		Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode co-	
262		dicta	608
Claudius sublimis in castra perfertur	ibid.	Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata	
Claudius fato junctus	293	294	
Claudii Casari ad Iudaos epistola	288	Casarea perfecta	236
Claudii pro Alexandrinis Iudeis edictum	284	Casarea inter Iudaos & Syros de pari iure ciuitatis	
Claudii pro Iudeis per Romanum orbe edictum ibi.		ritia	293
Claudii ad legatos responsio	283	Casarea portus	419
Claudium Agrippa, ut magno animo in retinendo		Chareas cum sociis in Germanici ades se recipit	
principatu pergeret, hortatur	283	279	
Claudium milites in Principem eligunt	280	Chareas Iulium Lupum ut Cais uxorem & filium	
Crassus in Parthia perit	203	interficiat mittit	281
Crassus Parthum resistit	ibid.	Chareas a consilibus signum petit	ibid.
Crassus inuamenti dati violator	202	Chareas mulier ex causis in Caium incitatus	276
Crateres	111	Chareas, Minutianus & Clemens, de Casariis nocte	
Cratera aurea dua	309	colloquuntur	280
Cratera argentea	ibid.	Chareas cum aliis quibusdam Caisum tollere statuit	
Cecilius Bassus sex. Casarem interficit	381	277	
Cades assidue Hierosolymis	328	Chareas Clementem & Papinum alloquitur	276
Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudaea	261	Chareas occasionem aggrediendi Caium expectat	
Cades Zacharia Regis	254	277	
Cades in Hierosolymis	328	Charemon historiographus	259
Cades cognatorum 42. Ochozia	332	Charili antiqui Poeta de Iudeorum gentis testimo-	
Cades filii Aristobuli	374	nium	415
Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudaea	356	Caron, amoni ferocissima, in qua Noa arce reli-	
Casar in Syriam venit, apud eum Gadarense Her-		quia seruantur	288
odem accusant, qui seipsos ingulane	470	Chelcias & Ananias Cleopatra copii duces proposui	
Casar Augustus Herodi in Patricidas animaduert-		353	
tere liberam potestatem permittit	244	Cherubini duo	180
Casar Herodi ditionem ampliorem reddit	412	Cherubin	47
Casar Augustus Herodi studiosus	389	Cheron & Marissa expugnata	327
Casar & Syria proficiscitur	376	Cesennius Antiochum subito inuadit	442
Casar & Egypto potitur	411	Cella in circuitu templi constructa	110
Casar in hoc inuenies peccasse pronunciat, quod se a		Celomene	36
suspitione immunes non seruauerint, ac paren-		Celenderus in Cibia	249
tem ut filium reconcilietur, hortatur	236	Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaeis testimonium	
Casar a Cassio & Bruto occisus	381	455	
Casar ab Herode offensus	242	Cleopatra Regina alieni appetens	403
Casar Herodi dimidium redituum & Cyprii metat-		Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit	385
lis donat	236	Cleopatra fratrem & sororem interficit	403
Casar Herodi Principatum confirmat	223	Cleopatra contra filium exercitum parat	358
Casar Arabum legatos non audit	242	Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia par-	
Casar Tachonitidu, Batanea, & Auranitidu diti-		tem & Hierichuntini agri reditus ei locat	403
nem Herodi donat	420	Cleopatra in cognationem suam secessit	329
Casar Archelaum regno dignum pronunciat	255	Cleopatra auaritia	ibid.
Casar & Agrippa Herodi magnanimitatem cele-		Cleopatra in Herodem insidia	ibid.
brant	236	Cleopatra Antonius patris de Iudaea & Arabia ab-	
Casar Augustus fato junctus	262	latus largitur	403
Casari ad Herodem responsio	606	Cleopatra Herodes occidere conatur, quod eius a-	
Casari & Iulia Casari uxori ab Herode legatum		micia auertunt	404
254		Cleopatra Antonium versus Egyptum deducit	ibid.
Casari Herodes quingētos ex suo satellitio mittit	418		

Creatio mundi	2	profugisse ex Aegypto contendunt	82
Censores	263	Contra legislatores gentium	470
Cenitum legati Hierosol. reuersi	306	Contemptus mortui	252
Certamen quinquennale	236	Conuicium Deo faciens	103
Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit	290	Conuicium Iudeorum apud Ptolemaum, & eorum dem ante cibum preces	310
Clitus Tiberiade seditionis auctor	302	Corban, donum Dei	454
Clitus sinistram sibi praedicat	ibi.	Cores populum excitare aduersus Moysen conatus	89
Circa hostes quomodo agendum	468	Cora factionem ducenti quinquaginta viri sequuntur	9
Circa Massadum unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest	444	Corem cum 250. viris ignis absumit	9
Circensis ludus	276	Cornelius a Syllae, ut Herodem e medio tolleret, per cunius corruptus	24
Circumcisio instituta	9	Corona	1
Cirenaeorum Magistratus	237	Cornelius Sabinus	27
Citius Germanos ad sobrietatem cogit	438	Chosbi	4
Citius belli inter Hebraeos initium	90	Costobarus, Lysimachus, Antipater & Desithei apud Herodem accusati	41
Citius in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempta sepeliri	88	Costobarus, cui Herodes in matrimonium Salome sororem dederat, Idumae principatum inuadit	ibi.
Citius munitiones ac turrium cautes, quas tyranni per dementiae deseruerant, insuperabiles	435	Costobarus intercessione seruatus	ibi.
Citius contra Iudeos ad Titum preces	439	Cubicula ad voluptatem sacra aurea suppellectilibus farta	3
Citius direpta bona restituntur	397	Cumanus Praefectus Iudaeae	3
Cyrus Natonidem expellit a Babylon.	434	Cumanus multos Iudeos perimit, plures viuos capti abducit	21
Cyrus Iudeis reditum in patriam urbis ac templi adificationem permittit	281	Cum quibus iustitia, cum illis etiam Deus est	4
Cyri Perfarum regis edictum	ibi.	Cum capta coniugium	1
Cyri ad Syria Saitapae mandatum	ibi.	Cur Iudei animalia consueta sacrificent, nec carni suis vescantur	4
Cyri de Iudaeorum templo decretum	287	Cur quidam historiographi Iudeorum mentionem omiserint	4
Cyprus	608	Cura pro sacerdotibus	2
Cyprus, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit	206	Cura Dei pro suis	1
Cyprus conditum	237	Chusis victoria nunciis ad Dauidem missis ab chima anteueritur	1
Criminum a Iusto Iosepho obiectorum depulso	307	Chusi consilium, quod etiam Achitophelis reiecit	1
Crypta subterranea ab Antonia	425	Chusim simulatè offert Absalomo studium ac fiduciam suam	1
Cochlea	110	Custos carceris amice agit cum Iosepho	1
Columna duae excitatae	16	Chutai cultum Dei amplexi, Iudeorum amicitias tantum secundis se prosumentur	1
Columna duae ingentes	110	D.	
Colloquium Dei cum Cain	15	Dabaritreni Ptolemai uxorem spoliando	
Copia in partes duodecim congesta	105	Dalale meretricis e Samsone causam tantum expiscari conatur, & ter deluditur	
Coronius Praefectus Syriae	261	Damasceni a Dauid vincuntur	
Comitas & benignitas Agrippa erga Philippum	302	Dana extructa	
Communiatio grauis Israelitis a vera pietatis tramite exorbitantibus proposita	112	Daniana tribus a Chananiau pressa	
Concupiscentiae sepulchra	85	Danite locum inhabitandum quarant	
Conditio obsidionis soluenda a Ioabo proposita	194		
Constitutus Aegyptiorum & Mithridati ad Delta	375		
Consonantia Iudeorum in religione & vita	467		
Conscientiae labe	356		
Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum	460		
Contra furtum & usuras	468		
Contra illos, qui Moysen & Israelitas propter lepram			

Daniel cum sociis ad honorem euectus	275	David cum sexcentorum manu & duabus uxori-	bus in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem
Daniel Regi ſcripturam interpretatur	277	conſert	abi
Daniel in leonum foueam coniectitur	278	David Saritas & Amalecitas incurſionibus inſi-	ſtat, de manubiis munera Regi mittit, eig, mer-
Danieli Rex dona promiſſa exhibet	277	dionalem Iudaorum regionem ſe inuenſare per-	ſuadet
Daniel Regis ſonnum & interpretationem exponit	274	David cum Goliath cogredi cupit	abi
Danielu cognati ſtatuum adorare nolentes, in ignem	coniecti, diuina providentia ſeruantur	David agnum raptum ex ore leonis recipit, ipſam	feram occidit
Danielu uaticinia	279	David uſum trucidat	ibi
Danielu viſio de ariete & hirco, per quos Medorum	& Perſarum regnum præfiguratum fuit	David armis quibus ad pugnam à Sango inſtruitur	erat, depoſitu, funda armatus in hoſtem properat
Danielu inimici à leonibus dilaniati	278	David hoſtem accedens, contemnitur	ibi
Danielu & ſociorum eius in Chaldaica diſciplina in-	ſtitutio & profeſſus	David Sauli & Ionatha necem deplorat	abi
Danieli ſonnum, cuius q. interpretatio reuelatur	274	David Amalecitarum Sauli interfectorem offici ſu-	plicio iubet
Darius tribus ſatellitibus tres quaſtiones proponit	283	David ex Dei inſſu Hebronem commigrans, à Iu-	tribus Rex declaratur
Darius ſe ſacra uafa Hieroſolyma remiſſurum vo-	uet	David labiſenon quod Saulum cum filiis ſepeliſſe	collaudat
Darius Hiſtaſpis filius Rex Perſarum	282	David ſe vincente Salomonem filium ſuum regem	aufficari uoluit
Darius admonitus uois, templi reſtaurationem man-	dauit	David Salomonem ut Deum colat, hortatur	ibi
Darii regi ſcriptum & mandatum de libertate, poſ-	ſeſſionibus, templo & ſacrificiis Iudaorum	David Mahanaim peruenit, ubi cum ſumma re-	uerentia ab optimatibus excipitur
Darii ad Syria Praefectoſ epistoſa	287	David arcam in ades Obadami Leuita deponit, ci-	ius domus multis ſeſcitibus cumulatur
Dathan & Abiram contumaces	91	David Semeim occidi uetat	ibi
Dathan & Abiram abſorbet terra	92	David fame ſua conſultat nemine ſuſpicante ipſi	uoluntate caſum fuiſſe Abenerum
David Cilianos contra Palaſtinorum incurſiones de-	fendit	David à Michol irridetur	ibi
David tribus malis propoſitis peſtem eligit	103	David Deo templum aſſiccare decernit	ibi
David Siba Ionatha facultates commendat, eumq,	omnes redditus Hieroſolyma reſerre iubet	David Deo pro promiſſis per Nathanem ſeſcitat-	gratias agit
David in ſiti crebro expetitam aquam bibere recuſat	103	David in Palaſtinos mouet, cuius bonam agrotu-	partem adimit
David uxorem Melcholen ab Abenero poſtulat	90	David Sophenorum Regem uincit	ibi
David Hieroſolyma partem inferiorem occupat	92	David à rege petit, ut agri partem ad incedendum	cum ſuis attribueret, Rex Secellam ei donat
David aſtoſus factus Abiſſice eum recaleſcit	104	David Ionatha de patrii inſidiis conquieſcit, Ion-	atha autem parentem excuſat
David cognito Regis aduentu fuga ſibi conſultat	84	David orat Ionathan, ut parentis erga ſe animuſ	expieſcari & ſignificare uelit
David à propoſito Nabalum euertendi deſiſtit	85	David Nabum ad Abimelechum ſacerdotem po-	uenit
David Ioabum cum lectiſſimo milite contra Am-	manias mittit	David Goliathi gladio accepto, in Gitta Palaſti-	norum ad Anchum ſe conſert
David de Abſalomi conatibus certior factus, eam	ſeu Iordanem tranſit	David Regem Anchum timens ſurorem ac rabies	ſimulat
David contra Nabalum cum 400. armatuſ proſi-	cificatur	David ad ſpeluncam Adullam peruenit, ubi illi	tota cognatio, nec non & alii multi ad eum ſe co-
David Syria ſubiugata tributum imponit	179	ferunt	ibi
David in uita diſcrimen uocatus ab Abiſſeo libera-	tur		
David Ammanitarum iniuriam fert indigniſſime,	eamq, uindicare cogitat		
David Abigeam Nabali uiduam ducit	85		
David Saulo innocentem ſuam declarat	86		

David ad Moabitarum Regem proficiscens, parentes ei commendat	83	gem edis, omnemq; pradam recuperat	ibid.
David ad Sarim oppidum pervenit	ibid.	David custodes impedimentorum, obstrepentibus pugna sociis, in prada partem admittit	ibid.
David Memphibosio veniam, & dimidia partis bonorum Siba donatorum restitutionem promittit	193	David cum duobus in hostium castra penetrans, Sauli spiculum & lecythum aqualem aufert	83
David oraculo monitus fugit	84	David Sauli Imperatori Abenero quod regium spiculum & cqua lecythum aufert passus sit exprobrat	ibid.
David in carnem cum suis se confert, quod & Ionathas perveniens, eum consolatur, & fœdus cum eo renouat	ibid.	David Palestinos magna eorum edita strage vincit	81
David Uriam accersit, eumq; ut profectus ad uxorem, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit	181	David Leuitas numerat, eorumq; officia distribuit	105
David Ioabo, ut in Uriam animaduertat, scribit ibid.		David Ioabum ad peragendum censum ire iubet	103
David magnam vim ferri, aris & lignorum comportat	104	David Iebusae ex arce & Hierosolymis eicit, & civitatem Davidis appellat	9
David Amasa veniam & universarum copiarum Praefecturam concedit	191	David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Imperatore cadit	17
David Idumaeos, ut viritum tributa persoluerent, cogit	179	David ut plurimum propitium numen experitur	80
David nūm quis ex Ionatha genere superesset, sciscitatur	ibid.	David cognita filis cade à Chusi, acriter eum despicit	100
David fassus peccatum, à Deo veniam consequitur	183	David proceres & praefectos comiter atq; benigne excipit	9
David per septem dies, infantis ex Bethsabe suscepti vicem dolenter ferens, ieiunat	ibi.	David Rabatham vi captam militi diripiendam permittit	6
David puerum extinctum sentiens, surgit, ac lotus cibum capit	ibid.	David pro innocente orat populo	10
David causam, cur mortuo puero cibum capiat, quorum nihil puero edhuc aegrotante fecerat, indicat ibid.		David poeta	11
David laciniam regii pallii praefidis	84	David & Salomonis potentia	4
David regi Saulo, quod sibi infonti insidias struat, exprobrat	ibi.	Davidis legatis per entibus aliquid commeatus, dñi rē respondetur à Nabalo	8
David cum toto populo Abenerum deflet ac luget & solennibus funeralibus ei parentat	91	David cum Goliatho ante congressum colloquitur	80
David Uri nece audita, irasci desinit	182	Davidis legati ad Ammonitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliose tractantur	11
David Bethsabe coniugem sibi asciscit, ex qua puer ei nascitur	ibid.	Davidis victoria de Goliatho	8
David Principibus tribuum convocatū Solomonem commendat	105	Davidis ad Salomonem postremum alloquium	10
David Chusim ut Achitopheli consilium se opponeret, obnixè precatur	187	Davidis filii ad patrem, Abesalomus vero ad avum confugit	11
David Hierosolymis excedit	186	Davidis liberi Hierosol. suscepti	9
David fugiens sacerdotes in urbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscas	ibi.	Davidis adulterium	11
David Samuels regi erga sese animum indicat	81	Davidis concubina à filio stuprata, aliq; traducuntur	193
David Salomoni Ioabum puniendum mandat	105	Davidis ob cladem acceptam indignatio	11
David Deum consulit, nūm ab Amalecitis uxores ac liberos recipere sit concessurus	87	Davidi omnes filios ab Abesalomo casus nūnciat	184
David Aegypto seruo ductore, Amalecitas acquiritur	88	Davidi, ut praelii abstineat, suadetur	11
David in Amalecitas irruit, magnam eorum stragem edis, omnemq; pradam recuperat		Davidem adesse volentē in exercitu amici prohibet	189
		Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo peritur	
		Davidici generis reges, quot & quamdiū regnaverint	2

De arca in qua tabulae legi Moses collocantur	73	Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam tra-	
De arca sacra consultatio	139	icti, Syriaeque occupare conatur	33
De adulterio & incestu	83	Demetrius Tripolim, aliasque Syria urbes occupat, &	
De aduentu Vespasiani in Galileam & obsidione		Antiochum & Lyssiam necat	53
Ioiape vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iu-		Demetrius Eucerus contra Alexandrum proficiscitur	36
dico	309	Demetrius in Alexandrum mouet	33
De afflictionibus Hebraeorum in Aegypto per annos		Demetrius Eucerus a Ptolemao Lathuro Damas-	
400.	23	rex constitutus	35
De bello Iudaeo quidam historiae conscribere	450	Demetrius militum odium concitat stipendium pe-	
De bello Iudaeo	313	cu tempore minuendo	34
Debitus vite finis Iudaorum	443	Demetrius in Arsacem Parthorum Regem mo-	
Deborah & Barac in hostes mouens	127	uet, praelioque superatus, capitur	34
Deborah Prophetissa	ibid.	Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit	33
De boue cornupeta	108	Demetrius ad Laßthenem diploma, in quo Iudaei im-	
Decem tributum ad reliquos Israelitas legatio	120	munstates promittit	34
De Chami filium ipsorumque progenie	21	Demetrius ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatur	307
De Cain & Abel fratribus	15	Demetrii duces iterum in Jonathan mouent: nihil	
Decem conspirati uocati, delator eorum interfectus		sibi successurum videntes nocte discedunt	34
frustrati concisus est	416	Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius si-	
Decem precepta & quomodo diuidenda	70	perat, Iudaei a Demetrio victore deficiunt	33
Decem Aegypti plague	59	Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus	
Decem viri contra Herodem conspirant	415	ius Syria regno potitur	36
Decem bases arce laborum	110	Demetrio Antiochia admittitur	18
Decem labra rotunda	ibi.	De mundi creatione, & elementorum dispositione	14
Decima egenorum	105	De leprosis	
De Cleopatra ultimae Alexandrinorum Regina, e-		De nuptiis	4
iusque sceleribus	462	De Nazarai	
Dei contemptus in quibus consistat	78	De posteritate Adam, & decem aetatibus usque	
De Deo & providentia diuina	467	diluvium	
Deorum apud gentiles ingens numerus	469	Depulsio arguenti Apionis, Iudaeos seditionis A-	
De Isaci filium Esau & Iacobo, & natiuitate eorum		xandria causam extitisse	4
ac educatione	13	Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere	4
De Isaco legitimo Abrahami filio	11	Descriptio donorum a Ptolemao rege templo Hier-	
De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam profugo		solymitano missorum	3
13		Descriptio spelunca in qua latrones habitabant	55
De Ismaele Abrahami filio, eiusque posteris Ara-		Descriptio rationis & sapientiae	4
bibus	10	De Sole, Luna, & Stellis Iosephi somnium	
Desectus Luna	213	De Regis electione	1
Desfectionis Germanorum & Gallorum ab Roma-		De tabernaculo per Moysen in terra deserta factum	
nis causa	438	quod similitudinem templi portatilis referebat	
Desfectionis autores circiter duo milia in cruce acti		Deus immensus	
ibid.		Deus non corporis formam, sed animi virtutes si-	
De filio Sem, tertii Noe filii, & de progenie ipsorum		stat	
& Abrahami	22	Deus Abrahamo filium pollicetur	
De funeribus mortuorum	468	Deus propter inobedientiam Sauli offenditur	
De funtibus fratri uxor ducenda	106	Deus verax in promissis	
Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur	352	De uxore ducenda	1
Demetrius se promissus in amicitiam Ionathae in-		Diu aliam	
nuare conatur	337	Diluvium	
De morte Caesaris rumor diuersus	279	Dimissio Israelitarum	
Demetrius Iudaeis in auxilium venit	316	Dina Iacobi filia historia	
Demetrius Philippum fratrem in Beroia oppugnat	360		
Demetrius sollicitantibus transfugis Bachidem cum			
copiis contra Jonathan mittit	335		

		E.
Diocles	276	
Diodorus cognomine Tryphon Apamenus à Mal- cho Arabe Antiochū Alexandri filiū petiit	185	Edictum quantum Manna quotidie quilibet col- ligeret 66
Diophantes regi Notarius Alexandri nomine fal- sas literas conscribit	337	Edicto plebs cohercenda, ne quicquam amplius ea tabernaculi structuram conferant 71
Diophantes scriba aliorū characteres imitatur	243	Eglon Rex Moabiturum Israelitas subingat 126
Directio urbis impedita	396	Emortuae dextra sanitas restituitur 121
Discrimen Moysi & aliorum legislatorum	12	Enosa urbs prima 19
Discordia Iudeorum & cinium Alexandrinorum intelligione	463	Enochi finis in sacris literis non inuenitur inscriptus 19
Dispositio castrorum	84	Eques Iosepho literas offert 357
Distidium inter plebem & senatum	282	Equi Aegyptiaci 217
Distidium in domo Herodis	238	Ephraim tribus mouet in Iaphthen 132
Distinctio gubernationis in populo Israelitico	75	Eleazarus 11
Diversa populi studia	120	Eleazarus Pharisaeus Hircano matris captiuus tem exprobrat 354
Diuisio agri Abrahami & Lothi	24	Eleazarus ad Antiochum adducitur 866
Diuisio sacerdotum in 24. cognationes	105	Eleazarus iram Dei in populum Iudeum fatetur 811
Diuisio auxilii promissio	102	Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur 175
Diuisio Iromi meminit	113	Eleasar 195
Diuisio de Solomone	ibid.	Eleazarus moritur 121
Docui Saul, se Dauidem in Nabo apud Achime- lechum uidisse significat	83	Eleazarus capitur, eumq; Dux nudum extendi & verberibus cadi praecipit 809
Dolabella Ephesiorum ciuitati scribit	380	Eleazarus vitam gloria posthabet 576
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passio- nem	362	Eleazarus Iude flaret Elephantem occidit 328
Domicilium Abrahami	23	Eleazarus horribiliter frangitur 869
Domitia Domitiani Caesaris uxor	569	Eleazarus Dinae filius Romam missus 537
Domitianus Titi frater	799	Eleazarus Iudas audacia ferox & manu strenuus 806
Dona inter pretibus dimissu data & Eleazaro missa 312		Eleazari ad socios oratio 810
Dona Scauro data	367	Eleazarus ad Antiochi exhortationē responsio 869
Dora Phoenicia ciuitas & non Idumaea	849	Eleazari constantia 870
Dora & Ioppe non portuosa	49	Eleazari de immortalitate anima oratio 812
Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua Antipatrum filium suscipit	593	Eleazarus Iudaei Romanorum crudelitatem expo- nit 814
Doris, Herodis uxor	383	Elia sicut Enochus ex hominibus exemptus 238
Doridem Antipatri matrem Herodes eiicit è regia 457		Elia pluuiam venturam praedicit 229
Doris in Iudeorum Synagoga Caesaris statuam po- nunt, quod Agrippam & Petronium vehemen- ter ad iracundiam commouet	522	Elia Achabo & Iezabela vindictam diuinā pra- edicat 228
Doris cum quatuor sociis supplicio affectus	535	Elia ad Achabum venturam pluuiam et indica- turus mittitur ibid.
Dodecimus Ismaeli liberi	28	Elia populi superstitionem arguit 229
Duo totius disciplina & moralis institutionis modi 853		Elia doctrina & officium miraculo confirmatur, victima igni calidus absumpta ibid.
Duo sacrificiorum genera	80	Elia Deus in deserto alloquitur 230
Duo de quibus agi Iosephus	824	Elia coruus cibis 228
Duo & viginti libri sacri	823	Eli Pontificis fili Ophnes & Phinees nescit 136
Duo cum Iudeorum missa in templo occumbunt	585	Eli sacerdos in tempore diuina caritas 135 (138)
Dodecima legio Cesario dux Iudaei deseruit	795	Eli in Silo filiorum cades & arca amissio significatur ibid.
Duo milites congreduuntur, qui ad unum se co- fiscunt, & Abeneri partes succumbunt	171	Eli Pontificis Genealogia & progenies ibid.
Uta tabula Moysi 71 (sunt 205		Elisauus in Dothan hostibus cingitur 240
Uta mulieres se inuicē de infante permutato accu-		Elisauus pluuiam venturam & victoriā praedicit 239

<i>Elifaeus viduam ut ex oleis fidelia plurima vasa adimpleat iubet</i>	240	<i>Euphrates</i>	14
<i>Elifaeus ab Adado aegrotante consulitur</i>	243	<i>Eutyches Agrippa libertus, herum apud Caesarem accusare cogitat</i>	490
<i>Elifaei vocatio</i>	230	<i>Ex arca Noe coruum emittit</i>	17
<i>Elifaei mors & caluertus in ipsius momentum coniectus resuscitatio</i>	251	<i>Excisio stirpis Nadabi</i>	215
<i>Elifaeum Reges consulunt</i>	239	<i>Excusatio historiographi, cur legum seriem innouarit</i>	103
<i>Elia unus locutus nominatus Iuda Rex</i>	265	<i>Exemplum à Iudaei Caesarea interfectu peritum</i>	814
<i>Electorum contra Aegyptios bellum</i>	336	<i>Exemplum, non semper patribus similes nasci filios</i>	143
<i>E Iudaei duodecim milia cadunt</i>	378	<i>Exemplum ultionis diuinae in Iezabela valde ingne</i>	246
<i>E, apinodius</i>	11	<i>Explicatio nominis Moab & Ammon</i>	27
<i>Epictetorum error coarguitur</i>	279	<i>Exploratores</i>	240
<i>Ephraimita prodicione occupant Bethel</i>	122	<i>Exploratores terra Chanaan mittit Moses</i>	85
<i>Ephron oppidum expugnatum</i>	326	<i>Exploratores Israeliti terrorem incutunt</i>	86
<i>Epilogus huius partis gentis Iudaeorum ex Aegypto non oriundum</i>	838	<i>Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accepta</i>	448
<i>Epilogus secundus libri contra Apionem</i>	860	<i>Externi Iudaei inferiorem ciuitatem occupant</i>	803
<i>Epicedium à Ieremia Iosia scriptum</i>	265	<i>Exteri quoque ut exaudiantur in hoc loco precantur</i>	212
<i>Epitome belli Iudaei</i>	573	<i>Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi</i>	132
<i>Epistola Ptolemai, in qua à Pontifice Eleazare Bibliorum petit interpretes</i>	307 dit 307	<i>Extirpatio stirpis Basani</i>	227
<i>Episcites pecunia corruptus Scythopolim Iudaei pro-</i>		<i>Extirpatio Iudaeorum Amani concessa</i>	294
<i>Ephod</i>	75	<i>Extractio templi Solomoni mandatur</i>	197
<i>Esaui sibi quoque, benedictionem postulat</i>	32	<i>Ezechias ab Assyriorum rege deficit</i>	257
<i>Esaui primogeniti sui ob lenticulam cedit</i>	38	<i>Ezechia legati ad Israelitas azy morum festi celebrandi causa missi occiduntur</i>	256
<i>Esaui Edom dictus</i>	ibid.	<i>Ezechia in aduersis ad Deum refugium & per Esaiam in spem meliori fortuna erectio</i>	260
<i>Esaui filii & posterii</i>	ibid.	<i>Ezechia Regis Iudae pietas</i>	256
<i>Esdra Iudaeos qui apud Babylonem degunt, conuocat</i>	289	<i>Ezechia mors</i>	262
<i>Esdra Hierosolyma Praefectus, vasa aliaque, preciosa Josephylacii custodibus tradit</i>	289	<i>Ezechiam primarium latronem cum sociis Herodes supplicio afficit</i>	377
<i>Esdra superstitus</i>	ibid.		
<i>Esdra de Cyro vaticinium</i>	281		
<i>Ethiopiae Legio</i>	75		
<i>Ethiopiae paruitum</i>	641		
<i>Ethiopiae vita & mores</i>	480		
<i>Ethiopiae</i>	416		
<i>Ethiopiae filii</i>	339		
<i>Ethiopiae Regem pro Iudaei intercessura accedit</i>	296		
<i>Eubatus contra Iosaphum</i>	513		
<i>Eubatus infecto negotio discedit</i>	539		
<i>Eua mater omnium viuientium</i>	13		
<i>Eua pona</i>	14		
<i>Eurycles Alexandri dicta & facta obseruans Antipatro & Herodi exponit</i>	445		
<i>Eurycles Lacon Alexandrum apud parentem clam accusat, autorg, nec ipsius existit</i>	616		
<i>Eurycles amicitia simulata fallit Alexandrum, eiusque fit proditor</i>	ibi.		
<i>Eurycles neci Alexandri & Aristobuli redempta opera, accusatoris partibus fungitur</i>	617		
<i>Eurycles Alexandrum apud Herodem falso accusat, & in pericula precipitat</i>	ibid.		
<i>Euangelium Iudaei allatum</i>	285		

<i>Fadus à Iudæis sacerdotalem stolam, ut esset in Romanorum potestate postulat</i>	528	<i>Sam exacturo porta clauduntur</i>	
<i>Fadus Iudæos Philadelphensum propter Mians interfectores punit</i>	227	<i>Gadara instaurata</i>	
<i>Fadus Dei cum Noe</i>	18	<i>Gadaram Alexander capit</i>	
<i>Felix Hierosolymu Thasaelum adoritur, à quatuor men superatur</i>	388	<i>Gadarenses Herodem accusaturos, Agrippa vin ad Regem mittit</i>	
<i>Felix Drusillam à priore marito abducit</i>	536	<i>Gales ab Abimeleche fugatus, à Sicimith urbe, litur</i>	
<i>Felix accusatur</i>	538	<i>Galea à Gomar oriundi</i>	
<i>Felix in Phasaelum exercitum monet</i>	592	<i>Galadenorum ad Israelitas legatio</i>	
<i>Felix latrones Magos vulgig, seductores supplicii afficit</i>	537	<i>Galilai sese vindicantes Samaritanorum vicos cendi & rapinu vastant</i>	
<i>Festus impostorem magnum cum affectu opprimit</i>	538	<i>Galilai ab Herode deficiunt</i>	3
<i>Festum azymorum</i>	81	<i>Galilai cum Tiberiensibus sedati</i>	
<i>Festus templi recepti instituta</i>	325	<i>Galilai Tiberiada invadere postulant</i>	
<i>Fili pontificum ad Davidem missi, in puteum sese abscondunt</i>	188	<i>Galileorum multitudo Iosephum, ne se deserat, tit</i>	
<i>Fili oblatio</i>	355	<i>Galilaorū erga Iosephum fides ac benevolentia</i>	5
<i>Fili Chananas</i>	22	<i>Golgal, libertas</i>	
<i>Fiducia Adadi in milite</i>	231	<i>Gamala in Romanorum fide perstons</i>	546 & 5
<i>Filiorum apud Iudæos educatio</i>	824	<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num parata He di insidias ignorasset, interrogatur</i>	4
<i>Filiorum Israel numerus</i>	51	<i>Glaphyra uxor Alexandri suspicionem ante con ptam oratione multum auget</i>	
<i>Finale confederatorum de Caio tollendo decretum</i>	509	<i>Glaphyra quondam uxor Alexandri Archelao C padocum Regem missa</i>	
<i>Florus belli Iudaici causa</i>	543	<i>Glaphyra somnium</i>	4
<i>Fons Iordanus</i>	607	<i>Gratus cum aliis militibus Claudium latentem p trahit, eumq, vacantem Imperatoris locum cupare iubet</i>	5
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur</i>	200	<i>Grati cum Simone conflictus</i>	4
<i>Forma & habitus Elie Propheta</i>	238	<i>Gratitudo Salomonis erga Iromum pro acceptis be sicium</i>	2
<i>Fortuna monumentum</i>	795	<i>Gratulatio Bethsaminitarum super arca sacra</i>	1
<i>Fuga hostium ob terrorem à Deo immissum</i>	342	<i>Gaudium beatorum in vita aterna</i>	8
<i>Fuga & strages exercitus Absolomi</i>	189	<i>Græcorum de Iudæorum antiquitate testimonii</i>	1
<i>Fusus Alexandri</i>	362	<i>Græcorum cura Iudæi comparatio</i>	8
<i>Fulvia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudæis purpuram & aurum, ut in templum Hierosolymitanum deponeret tradit, ipsi vero in proprios usus convertunt, quod dum Tiberius cognoscit vniuersos Iudæos ex urbe pelli iubet</i>	484	<i>Græcorum regionem innumera corruptiones inna re</i>	8
<i>Furtum</i>	108	<i>Gedeon per 40. annos regnat</i>	1.
<i>Furtus ad 100. annos incorrupti</i>	811	<i>Gedeon duos duces Zebim & Hexarbumim cap ibid.</i>	
G.		<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & illi somnio confirmatur</i>	12
<i>Gabaonita mixtæ stirpis publici deputati</i>	116	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat</i>	ibi.
<i>Gabaonista legatos mittunt ad Iesum</i>	ibi.	<i>Geon Nilus</i>	1
<i>Gabaonitarum ad Hibræos oratio</i>	ibi.	<i>Gedeon, ut Israelitæ à Madianitis liberet, Dei mandas</i>	12
<i>Gabaonensis Ioannis sese adducunt</i>	551	<i>Gedeonem exigua copias Deus eligere iubet</i>	ibi.
<i>Gabinus aliquot urbes dirutas in Iudæa edificari iubet</i>	371	<i>Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariamm effigies depictas ad Antonium mitteret, persuadit</i>	404
<i>Gabinus Nabatharum pugna superat</i>	587	<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum</i>	7
<i>Gabinus mater Alixandri beneficiis lenire studet</i>	586	<i>Genealogia Abrahami</i>	2
<i>Gabinus bellum Parthi inferre parato Hyrcanus & Antipater suppetias ferunt</i>	588	<i>Genealogia Noe</i>	1
<i>Gabinus pecuniam Ponspeio ab Aristobulo promissam exacturo porta clauduntur</i>			

<i>Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt</i>		<i>Herodes Davidis</i>	19.
467		<i>Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cæleſtyri</i>	
<i>Germani Caſarii ſatellites</i>	512	<i>pugnat</i>	46.
<i>Germanicus Piſoni opera ſublatus</i>	48	<i>Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit</i>	
<i>Germanorum rabies per Caiſi cadem excitata, ſedata</i>		<i>eique ingentem pecunia vim ad porticum urbi</i>	
513		<i>reparandam conſert</i>	47.
<i>Gefſius Florus Iudea Procurator</i>	54	<i>Herodes ex aurea & argentea ſuppellectile pecunia</i>	
<i>Gefſius Forus peior Albino</i>	ibid.	<i>conficiens, ſumentum pro ea comparat</i>	47.
<i>Gefſii Flori iniuria</i>	480	<i>Herodes prope Panium templum ædificat</i>	47.
<i>Gefſta inter Vitellium & Artabanum</i>	485	<i>Herodes apud apud Caſarem filios ac cuſat</i>	47.
<i>Gibea & alia Beniamitarum urbes incenſa</i>	124	<i>Herodes ut alienus videretur Ariſtoteſi nece eum</i>	
<i>Gaza oppugnata</i>	357	<i>honorifice ſepeliri curat</i>	40.
<i>Gazara</i>	214	<i>Herodes Reſſa capto & è Maſſada domeſticiu rece-</i>	
<i>Giſchala incenſa atq; diruta</i>	346	<i>ptus Hieroſolyma petit</i>	390
<i>Godolia tranſugarum dux</i>	271	<i>Herodes cum Archelao Antiochiam uſque iter fecit</i>	
<i>Godolia cades, & plebis Maſſphatenſis abductio</i>		443	
272		<i>Herodes cum Galilæi pugna, eoſq; victos in caſtel-</i>	
<i>Gotholia omne ſemen regium tollit uno ſolummodo</i>		<i>lum compellit</i>	394
<i>Ioſo, Ozochia filio ſeruato</i>	247	<i>Herodes in Trochomitæ regione caſtellum condit</i>	
<i>Gotholiti pœna</i>	248	<i>eiſq; Zamartin Iudaum Babylonicum præſeci-</i>	
<i>Goliath vir prodigioſa ſtatura inter Palæſtinos</i>	153	454	
<i>Goliath ſingulare certamen Hebræi denunciat</i>	ibi.	<i>Herodes ab Hyrcano admonitus fuga ſibi conſulit, &</i>	
		<i>in iudicio amplius non comparat</i>	378
		<i>Herodes ex Daphne Antiochia ſuburbio in Galilæa</i>	
		<i>proſciſcitur</i>	394
		<i>Herodes inexpectatam & apertam uxoris auerſa-</i>	
		<i>tionem videns, contriſtatur</i>	41.
		<i>Herodes nobiliores Iudaorum poſt obitum ſuum tru-</i>	
		<i>cidari mandat</i>	46.
		<i>Herodes Maſſadam petens in itinere à Parthiis im-</i>	
		<i>pugnatur</i>	381
		<i>Herodes anno primo à nato Chriſto moritur</i>	46.
		<i>Herodes Arabes ſibi hoſtes eſſe deprehendit</i>	391
		<i>Herodes cum magno vita diſcrimine Romam na-</i>	
		<i>vigilat</i>	ibid.
		<i>Herodes Romam proſectus, Antonium conuenit</i>	ib.
		<i>Herodes Antonium & Caſarem ſibi beneuolos inue-</i>	
		<i>nit</i>	ibid.
		<i>Herodes coram ſenatu Romano laudatur</i>	51.
		<i>Herodes circa Hieroſolymorum mœnia ſi bono publi-</i>	
		<i>co & ad ſalutem urbiſ veniſſe, declarare iube</i>	
		391	
		<i>Herodes Saturnino & Volumnio permittentibus cum</i>	
		<i>exercitu Arabiam inuadit, & Reptam caſtellum</i>	
		<i>dirimit</i>	ibid.
		<i>Herodes Archelaum & cognatos præcioſiſſimu mu-</i>	
		<i>neribus donat</i>	61.
		<i>Herodes Caſſii amicus</i>	391 (43.)
		<i>Herodes cur in exeros liberalis, in ſuos ſauus fuerit</i>	
		<i>Herodes fratrem Iosephum in Iudæam mittit, ipſi</i>	
		<i>capia in Galilæam ducit, urbemq; Seppheris</i>	
		<i>capit</i>	39
		<i>Herodes Caſſium ex Galilæa pecunia ſibi deuincit</i>	
		381	

Herodes quadraginta quinq; ex Antigoni factione interfecit	398	Herodes grauem morbum contrahit	41
Herodes uehiculo, in quo mater erat, euerso, sibi ipsi violentas manus inferre cogitat	387	Herodes morbo correptus testamentum condit, agniti successorem filius, nepotibus ac amicis relinquit	40
Herodes donarium militibus distribui iubet	465	Herodes populi partem dimittit cum reliquis Masadam peruenit	42
Herodes ab Hyrcano in ius vocatus	590	Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eumque Casari commendat	43
Herodes Alexandro coniugis sua fratri regnum petentis ipsemet eo potitur	389	Herodes malum simul & cultellum poscens sibi manus violentas inferre cogitat, Achiabus nepo vero ictum prauenit	46
Herodes ante pugnam sacra Deo celebrat	605	Herodes Sosio, Praefecti ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat	39
Herodes hostes adoritur	ibid.	Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat, & ois; vincit	40
Herodes omnem rem gestam priusquam Vitellii littera superuenirent, Casari aperit	486	Herodes Iesu Thabai filio pontificatum abrogat, cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, & iungit filiam in uxorem ducit	41
Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcido	521	Herodes Antipatro Pherora consuetudinem & mulieribus conuenticula interdicit	45
Herodes Artabano Parthosamet	495	Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davidis filio pulchro tria milia talentorum argenti extulisse idem facere conatur	43
Herodes ad Pheroram egrotantem visendum venit, eoque mortuo Hierosolyma sepelitur, & publico luctu honoratur	456	Herodes quotquot visum est Casari, uno Archelaeo excepto, conuocat	44
Herodes Agrippa inopiam exprobat	489	Herodes ad seductos compescendos in arces praefid collocat	41
Herodes a Syris latrones depellit	590	Herodes Antonio deuicto subtristis	40
Herodes per uniuersum terrarum orbem clarescit	609	Herodes odio in filium flagrat	40
Herodes venator summus	ibid.	Herodes Dei templum denuo construere animo concipit	42
Herodes prater animi corporisq; virtutem fortuna quog; secunda usus est	ibid.	Herodes Manahemum de imperii diuturnitate regat, & Essenos propter eum non pretio habet	46
Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interfecit	610	Herodes ducturus Alexandri filiam, Samariam proficiscitur	35
Herodes Alexandrum & Aristobulum filios praefecit, cum Alexandro materno auo sepelirendos iubet	619	Herodes filiorum liberos educat	4
Herodes in Pheroram fratrem excitatur	615	Herodes Pappi caput Pherora fratri mittit	59
Herodes suos in fuga consolatur	387	Herodes Hierosolyma oppugnat	161
Herodes ab Arabibus latrones sibi dedit postulat, & mutuum creditum repetit	444	Herodes a Casare & Agrippa in magno honore habitus	4
Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet	457	Herodes filiam quam Salomes filio nato e Costobas collocaturus erat, Pherora filio collocat	4
Herodes cum hostibus pugnat in suburbio	386	Herodes ad Casarem venit, etq; beneficia in Ananiam collata praeclat in eum collocatur si in amicitiam eum recipere	4
Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam usq; persequitur	431	Herodes latrocinis agris agit & excursionibus in Samariam	4
Herodes Antigonum ex Iudaea expellit	378	Herodes 300. talentis Casarem donat	4
Herodes fautores suos promouet, aduersa vero factionis homines quotidianis suppliciis absumit	397	Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Romam reducit	4
Herodes constatam militum multitudinem, ut Hyrcanum regno deponat in Hierosolyma ducit	590	Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecuniam in adificia contulit	4
Herodes contra latrones in speluncis degentes militibus ducit	392	Herodes dynasta Chalchidius eligendorum summorum pontificum petit	
Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proficiscitur	ibid.		
Herodes Iesu a pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit subrogat	418		
Herodes coniurationem expiscatur	416		
Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam accepturum proficiscitur	388		
Herodes multis pecuniis Antonium ut Antigonum tolleretur, inducit	396		

<i>Herodes multos in itinere adiuvat pecunia, plurimum est apud Agrippam mediator</i>	427	<i>copias ducit</i>	390
<i>Herodes quibus suum calumniis fidem adhibens, multos iniuste interficit</i>	441	<i>Herodes a Parthis accitus in venatione occiditur</i>	480
<i>Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit</i>	410	<i>Herodes Mariammen Hyrcani ex filia neptem ducit</i>	383
<i>Herodes Antoninum adire Macheram accusaturus cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit</i>	393	<i>Herodes fratrem in Idumeam mittit, ipse copias in Galilaam ducit, urbemq. Sepphorim capit</i>	392
<i>Herodes Chalcidu dynasta & Helcias Silam interficiunt</i>	526	<i>Herodes cibaria exercitus procurat</i>	391
<i>Herodes Iudeorum primores convocat, eiq. facinus hoc commemorat</i>	464	<i>Herodes populum sacramento obstringit</i>	421
<i>Herodes Hierosolyma redit in multitudinem in concionem advocat, rationem eius sua peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partem remittit</i>	429	<i>Herodes Aristobulo Ananels loci pontificatum conferre cogitat</i>	400
<i>Herodes duos satellites in Davidi monumento amittit</i>	437	<i>Herodes filios accusat</i>	431
<i>Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus</i>	393	<i>Herodes Pherora uxorem accusat, eumq. ut illam ablegat, iubet</i>	455
<i>Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem propinat, in itinere multos barbaros trucidat ibid.</i>		<i>Herodes varia fortuna usus</i>	466
<i>Herodes Antipatri blanditiis adductus, sponsalia reformat</i>	621	<i>Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit</i>	591
<i>Herodes Macharantem magno muro ac turribus amplectitur</i>	803	<i>Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur</i>	404
<i>Herodes Casari reconciliatus</i>	447	<i>Herodes filii reconciliatus</i>	433
<i>Herodes regno excedere suffusus, in Ægyptum abit, dehinc in mari duis tactatus, tandem Romam pervenit, ubi Antonio quae ipsi contigerant, recenset</i>	386	<i>Herodes à Mariammi uxore non blandè exceptus</i>	411
<i>Herodes duplex periculum suspiciens castellum sibi ad refugium paravit</i>	811	<i>Herodes plurima peregrina instituta introducit</i>	419
<i>Herodes Davidi sepulchrum spoliat</i>	437	<i>Herodes novam lege sancit, ut perfores parietum inferuit: extra regni terminos vendere liceat</i>	426
<i>Herodes Alexandri & Aristobuli criminationibus aurem praebeat</i>	446	<i>Herodes Hierosolymam duas arces munit</i>	598
<i>Herodes a centum Iudeis apud Antonium accusatur</i>	385	<i>Antonia. ibid. Samaria. ibid. vel Sebaste.</i>	
<i>Herodes cum in difficilibus tum in iucundis rebus solus Agrippa proximus</i>	427	<i>Herodes Quintilio Varo inducit filium in ius vocat</i>	459
<i>Herodes Hierosolymis, Phasaelus vero extra urbem constitutus, in capitis discrimine versantur</i>	594	<i>Herodes à defectoribus in Galilaea poenae exigit</i>	391
<i>Herodes in ius vocatus cum comitatu comperit</i>	378	<i>Herodes in Alexandriam ut clam regno suo insidiarum tam inelutur</i>	395
<i>Herodes in compescendo alienigenarum auxilium multum negotiis habet</i>	377	<i>Herodes Casarem plurimis muneribus donatum in Ægyptum deducit</i>	410
<i>Herodes in Galilea cum hostibus pugnat, eos vincit, ac universam Galilaam in suas partes traducit</i>	394	<i>Herodes tertiam tributorum partem remittit</i>	415
<i>Herodes consolatur & cohortatur milites</i>	387	<i>Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat</i>	371
<i>Herodes in senio impatiens & amarulentus</i>	463	<i>Herodes foris bona, domi vero adversa fortuna videtur</i>	423
<i>Herodes ex Italia domum reversus contra Antigonem</i>		<i>Herodes Alexandrum & Aristobulum Romanum Caesarem mittit</i>	411
		<i>Herodes Antipatro amicae literas, ut eum Romam mitteret, scribit</i>	411
		<i>Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arogantiam honoribus euehit</i>	415
		<i>Herodes populo sa templi extructurum exponit</i>	421
		<i>Herodes ab hostibus vulneratur</i>	391
		<i>Herodes Rex in Chalcide moritur, etq. in regno Agrippa succedit</i>	410
		<i>Herodes Antipatro, ne cum Pherora vel eius comite unquam colloqueretur, edicit</i>	411
		<i>Herodes militibus de suis facultatibus multum pecuniae largitur</i>	411
		<i>Herodes à Salome motus utrinque filium vincit, separatos asseruari praecepit</i>	411

Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicum cogit	ibid.	Herodes magnifice sepelitur	630
Herodes in iudicio filios accusat	ibid.	Herodu in Augustum Casarem merita	606
Herodes Antipatrum præ reliquis filiis amat, plurimæque in eum beneficia contulit	626	Herodu regno Augustus Casar finium partem addit	ibid.
Herodes Depphorim civitatem capit	598	Herodu de latronibus victoria	599
Herodes adversus latrones in speluncis degentes animum dirigit	599	Herodu ex Mariamne liberi suscepti	610
Herodes Hierosolimam cingit obsidione ac praconis voce cur aduenerit declarari iubet	598	Herodu canaculum dimisso conuiuium confestim concidit	601
Herodes splendida oratione ad populum tribus filii regni honorem attribuit	611	Herodu mater ac soror Mariammem calumniis insecantur	412
Herodes filius non regnum, sed regni honorem tradit	612	Herodu ad milites perterritor oratio	604
Herodes ad filios orationem deflebat	ibid.	Herodu propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolimam petere	597
Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicitus non sustulit	ibid.	Herodu in iudicio contra Antipatrum accusatio	626
Herodes nepotes despondet	620	Herodu consilium Alexandræ institutum ei per nuncium significant	413
Herodes in Antigonum monet	597	Herodu copias hostes a mœnibus arcent	391
Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obtruncat	602	Herodu legatos Casar infecto negotio dimittit	445
Herodes coram Augusto dissimulatione remota verum ingenue fatetur	606	Herodu uxor in patrii ades peruenit	486
Herodes propter uxoris necem misere affectus	413	Herodu dua filia virgines Pherora filii elocata	475
Herodes commectus copiam parat	598	Herodu de Mariamne ac Iosepho suspicio	610
Herodes decem cohortibus comitatus Hierichuntæ peruenit	ib.	Herodu filii ex septem uxoribus suscepti	629
Herodes Andromacho & Gemello amicitiam renunciat	441	Herodu familia ab Antigono in Massada oppugnata	390
Herodes Pheroram cum uxore eiicit	622	Herodu error puniendus & inexcusabilis	451
Herodes Piræa maiorem portam fabricat	608	Herodu milites cum Iudæis per quinque menses obsidionem tolerauerant, civitatem irrumpunt	602
Herodes Iosepho, ut uxorem interficiat, clam mandata	610	Herodu beneficentia & liberalitas in cunctos	609
Herodes Romæ in Senatum intramissus, Rex declaratur	389	Herodu nouem uxores	453
Herodes Alexandrum in vincula coniicit, & in amicorum eius tormenta pergit	615	Herodu coram Augusto Casare oratio	334
Herodes Alexandrum apud Casarem accusat	611	Herodu ad Casarem properantis mandata	409
Herodes Antipatri, ut reuersionem suam maturaret, scribit	625	Herodu tres Eunuchi, Alexandrum innatum contra parentum odium alere satentur	442
Herodes vehiculum quo mater erat, everso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat	387	Herodu progenies intra 100. annos penitus sublata	387
Herodes clam nocte ad Idumæam proficiscitur	595	Herodu testamentum mutatum	446
Herodes grauioribus in fuga Partibus Iudæos experitur	ibid.	Herodu ad milites gratiarum actio & testamentum lectum	466
Herodes Deridem Alexandri matrem omni agnate spoliata expellit	623	Herodu in medio Euphratis conuiuium	481
Herodes ex spectaculo non magnam gratiam reportat	415	Herodu regnum	419
Herodes patrii necem in Malichæ cogitat ulcisci	592	Herodu morbus horrendus	464
Herodes accuratam diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert	417	Herodu cadaver magna pompa Herodium deferitur	467
		Herodu fortitudo	598
		Herodu erga Phasaleum fratrem amor	596
		Herodu Augustus Arabiam quoque vult tradere, quod consilium ipse litera reddita mutat	448
		Herodu mortem fratris somnia manifesta significant	601
		Herodu insidia structa	591

<i>Herodi a Roma litera veniunt, qua Acmen a Ca-</i>	<i>Hyrcanus obsidet Samariam</i>	35
<i>sare occisum, & Herodi liberam potestatem An-</i>	<i>Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidi</i>	
<i>tipatri puniendi relictam esse ostendunt</i>	<i>sepulchro aufert</i>	571
<i>Herodi Antonius, ut Aristobulum ad se mitteret,</i>	<i>Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat</i>	351
<i>scribit</i>	<i>Hyrcanus assiduum cum Arabibus bellum geri</i>	
<i>Herodem in aula calumniis & cadibus referta vita</i>		319
<i>sua tacet</i>	<i>Hyrcanus, dum fratres intestinis bellis laborant, in</i>	
<i>Herodem Antonius in Arabum bellum vertere cu-</i>	<i>pace uiuit</i>	351
<i>bet</i>	<i>Hyrcanus Pontifex</i>	361
	<i>Hyrcanus insens perit</i>	409
<i>Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam</i>	<i>Hyrcanus Samariam capit</i>	351
<i>Iosepho committit, eiq. clam ut Mariam in in-</i>	<i>Hyrcanus & Antipater Pompeii auxilium implo-</i>	
<i>terficeret, mandat</i>	<i>rant</i>	581
<i>Herodem Romani Iudaorum Regem creant</i>	<i>Hyrcanus patria amas gratiam ab Herode expellat</i>	
<i>Herodem Hyrcanus absoluunt</i>		398
<i>Herodem Antonius amore, Antigonum vero odio</i>	<i>Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione factus fu-</i>	
<i>prosequitur</i>	<i>cit</i>	351
<i>Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem</i>	<i>Hyrcanus multas Syria urbes capit, & templum in</i>	
<i>pepercerat, Herodem ultro in exilio comitatur</i>	<i>monte Garizin desolatur</i>	351
	<i>Hyrcanus filii ipsi manum infert</i>	315
<i>Herodion</i>	<i>Hyrcanus & seniores Regnam antequam inueniunt, & A-</i>	
<i>Herodium castellum pro rerum omnium copia ciui-</i>	<i>ristobulum accusant</i>	364
<i>tas esse videbatur</i>	<i>Hyrcanus Pontifex, Antipater vero Iudae procura-</i>	
<i>Herodotus Halicarnassensis de Iudaorum cum cunctis</i>	<i>tor declaratur</i>	581
<i>no</i>	<i>Hyrcanus matris magnanimitas & constantia</i>	57
<i>Herodotus Egyptiorum Regum nomina non recen-</i>	<i>Hyrcanus facie</i>	311
<i>set</i>	<i>Hyrcanus Iudaorum legatio Antonio coronam au-</i>	
<i>Herodotus de Senacherib</i>	<i>ream offerens, ut Iudaeos a Cassio captos in liberta-</i>	
<i>Hirami & Salomonis amicitia</i>	<i>tem vindicaret, rogat</i>	384
<i>Hirami & Salomonis problemata</i>	<i>Hyrcani ad Casarem legati</i>	375
<i>Hirami Regis genealogia</i>	<i>Hyrcani ortus & indoles</i>	311
<i>Hyrcanus ab inuidia contra Antipatrum eiusq. filios</i>	<i>Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in</i>	
<i>instigatur</i>	<i>senatum introducunt</i>	380
<i>Hyrcanus a Phariseis ad Saducaeos deficit</i>	<i>Hyrcani vita</i>	401
<i>Hyrcanus explicatus quid alii sint donaturi, plura re-</i>	<i>Hyrcano Babylone a Iudeis ingenti bono habetur</i>	
<i>liquis omnibus donat, ob quod alio honorifico affi-</i>		398
<i>citur munere</i>	<i>Hyrcano in templo per vocem filiorum de Antiochi</i>	
<i>Hyrcanus rursus ab improbiis irritatur</i>	<i>vicioria nunciatur</i>	351
<i>Hyrcanus & Pharisei hostes</i>	<i>Hyrcanus Caesar in pontificatu confirmat, Antipa-</i>	
<i>Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidi mo-</i>	<i>trum ciuitate Romana donat</i>	371
<i>numento profert</i>	<i>Hyrcanus Hierosolymus, Casare permittente, mania</i>	
<i>Hyrcanus Pontifex declaratur</i>	<i>restituit</i>	376
<i>Hyrcanus munusculum castrum adificat</i>	<i>Hyrcanus Herodes occidi imperat</i>	409
<i>Hyrcanus Alexandri filius, natus maximus Ponti-</i>	<i>Hyrcanus Antipater ut ad Aretam Segem Ara-</i>	
<i>fex declaratur, post ad regiam dignitatem eue-</i>	<i>bia confugeret, eiusq. auxilio regnum repeteret,</i>	
<i>hiunt</i>	<i>hortatur</i>	581
<i>Hyrcanus a fratribus in itinere circumuentus, stre-</i>	<i>Hyrcanus Herodes in summo honore habet</i>	
<i>nue se defendit, quosdam etiam e medio tollit</i>		398
	<i>Hyrcanus Herodes e medio tollere statuit</i>	499
<i>Hyrcanus moritur</i>	<i>Hieremias captiuitatem Babylonicam pradicat</i>	305
<i>Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur</i>	<i>Hieremias a Babylonio duce exemptus, e carcere ma-</i>	
	<i>gni pretii muneribus afficitur</i>	271
<i>Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum affecturus</i>	<i>Hieremias Hierosolymorum subuersio omni praeterni-</i>	
<i>est, eum reuertitur</i>		266
<i>Hyrcanus & Phasaelus a Parthis capti</i>		

Hieremias quando vixerit	265
Hieremia liber exiit	ibid.
Hieremia accusatio & absolutio	ib.
Hieroboamus in Ægyptum profugit, ubi usque ad Solomonis obitum manet	219
Hieroboamus Solomonem infestat	218
Hierosolyma & templum depredatur	122
Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nominis & Homerus meminit	176
Hierosolyma ab Herode obsessa	602
Hierosolyma à Sulaco Ægyptiorum Rege spoliata	179
Hierosolyma Titus obsidet	573
Hierosoly ab Herode eo die, quo ante 27. annos à Pompeio expugnata	396
Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum vastata est	797
Hierosolyma Rom. populo stipendiaria	370
Hierosolyma Iudea metropolis radicibus fundamentis eruta	815
Hierosolyma Pompeio partim tradita, partim obsessa	369
Hierosolyma per decem & octo menses obsessa, tandem capiuntur	269
Hierosolyma obsessa	268
Hierosolyma expugnata	395
Hierosolyma pars capta, ei usque habitatores interfecti	121
Hierosolymu dolo captu, Iudei in Ægyptum abducuntur	305
Hierosolymitans legati in Galilæa haud accepti	557
Hierosolymorum moenia absoluta	292
Hierosolymitanum templum lustratum	325
Hierosolymitana arx munita	335
Hierosolymitanorum legati in Iehu domiciliu sese recipiunt	558
Hierosolymitanos fundit fugatq. Iesus	117
Hierichia	96
Hierichia capta, homines trucidati, urbs prostrata & incensa	115
Hierichuntia moenia sponte sua collapsa	114
Hierichuntem ab habitantibus relictam, Romani diripiunt, inque ea Herodes praesidium reliquit	392
Hierichuntem speculatores explorant	113
Historia de uxore Leuita	122
Historia Nabutha ob praedium Achabo denegatum lapidati	230
Historia de Antiocho Epiphano	320
Historia libri Exodi	32
Historia Deuteronomii	101
Historicarum Biblicarum finis	350

Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium Antiochi tegere conantur	27
Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodo esse ciuitatem arbitratu sunt	874
Historia huius conscribenda causa	574
Historiographus qui dicendus	572
Historiographi Graeci bellum Iudaicum silentio praetercunt	572
Homicida lex	101
Homo sui interitus auctor non est	16
Homines ambitioni & auaritia dediti, nihil non audient	173
Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum forum & scripta publica concremant	800
Honos Mardocheo oblatus	297
Honor Danielis	277
Honor parentum	855
Honor magistratus	103
Honores mutant mores	160
Horrendus in hostium acie terra motus	141
Horrenda fulmina in monte Syna	70
Hostia veteris Testamenti	854
Hostes sepeliendi	107
Holocaustoma	80
Humana vita terminus anni 120.	22
Hypocritas	376

I.

Iabes in Gilead, quæ auxilium contra Beniaminitas negauerant, destruitur	124
Iabin, Rex Chananeorum, Israelitas subiugat	126
Iacimus & Philippus Zamaris filii	444
Iacob Iosephum, tanquam iam extinctum, lugebat	41
Iacob filios cum muneribus mittit in Ægyptum	46
Iacob propter absentem Simeonem & Beniamin ablegandum sollicitus	ibid.
Iacob de Ioseph Labani Diu Bethel proficiscitur	37
Iacobus & Simeon Iuda Galilæi filii, crucis supplicio affecti	532
Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium	34
Iacob se sacrificaturum votum Deo facit, locumque nominat Bethel, id est, domicilium Dei	33
Iacob in Mesopotamiam peruenit Carras ad cognitionem matris	ibid.
Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit	32
Iacob fratrem muneribus reconciliat	ibid.
Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israhel	ibid.

<i>Iacob Esā fratrem accedit</i>	36	<i>hortantur</i>	
<i>Iacob peruenit ad Scenā</i>	37	<i>Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salutē</i>	
<i>Iacobus etati anno 147. moritur</i>	51	<i>populi</i>	
<i>Iacobus in Hebrone sepultus</i>	ibid.	<i>Ieiunium, preces & supplicatio Israhelitarum in Mo-</i>	
<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filiis cognoscit, ma-</i>		<i>spatium</i>	
<i>ximo perfunditur gaudio</i>	50	<i>Iehosifi caput ad Dauidem deservit</i>	
<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit</i>		<i>Iesus Iordanem transiit cum copis</i>	
44		<i>Iesus monumentum extruit ad Iordanem</i>	
<i>Iacobus cum uxoribus, filiis & gregibus in scio sacro</i>		<i>Iesus exploratores mittit ad Hierichuntē</i>	
<i>proficiscitur</i>	35	<i>Iesus ab Antiocho Epiphango in Pontificem electus</i>	
<i>Iacobus quin expiraret pra nimia letitia parum ab-</i>		319	
<i>fuit</i>	51	<i>Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias</i>	
<i>Iacob septimus frater iunior cateris ad supplicium</i>		<i>nelaus dictus, surrogatur</i>	
<i>ducitur</i>	874	<i>Iesus cum copis urbem circumambulat</i>	
<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapi-</i>		<i>Iesus nemini prater Rachab parcere iubet</i>	
<i>dandum traditus</i>	539	<i>Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare adificat</i>	
<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitant-</i>		286	
<i>iam accipit Felioptin</i>	51	<i>Iesus cum Gaboaritis foedus facit</i>	
<i>Iacobi ad Laban accusationem responsio</i>	35	<i>Iesus a Iosepho arte captus</i>	
<i>Iacobi contra Labanum accusatio</i>	36	<i>Iesus Sica filius Pontifex</i>	
<i>Iacobi cum Labano colloquium</i>	34	<i>Iesus latronum princeps</i>	
<i>Iacobi filii, praesertim Iuda, ut Benjamin peregrina-</i>		<i>Iesus Gamaliel filius Pontifex</i>	
<i>tionem committat, urgent</i>	46	<i>Iesus Damnei Ariano Pontifici succedit</i>	
<i>Iacobi filii veniunt in Aegyptum, & Simeon libe-</i>		<i>Iesus Saphia filius Iosephi in fidias struit</i>	
<i>ratur</i>	ibid.	<i>Iesus Christus a Pilato crucifixus</i>	
<i>Iacobi cum Rachel colloquium</i>	33	<i>Ieremias suadet ditionem</i>	
<i>Iacobi progenies</i>	56	<i>Ieroboam idololatria sua for-</i>	
<i>Iacobi filii accusantur furti</i>	47	<i>Ieroboam impietas</i>	
<i>Iacobe Rachelis loco Lia in thalamum inducitur</i>		<i>Ieroboam contra Abiam, Iuda Regem, expul-</i>	
34		<i>224</i>	
<i>Iacobe Deus apud iuramenti puteum apparet</i>	50	<i>Ieroboami mors</i>	
<i>Iaddus Pontifex, cuius frater Manasses Sanaballeris</i>		<i>Ieroboami filio a egrotante, mater ad Achiam Ph-</i>	
<i>filiam uxorem ducit</i>	300	<i>phetam mittitur</i>	
<i>Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta of-</i>		<i>Iethra Moysi socii posteris ager attribuitur</i>	
<i>fuscat</i>	221	<i>Ieu in Regem ungitur, Deo sic mandante</i>	
<i>Iael Siseram ferro clauo interficit</i>	127	<i>Ieus Rex Israhel</i>	
<i>Iaphthes dux Israhelitarum creatur</i>	131	<i>Ieu posteris regnum promittitur</i>	
<i>Iaphthes legatos mittit ad Regem Ammanitarum</i>		<i>Iezabel</i>	
<i>ibid.</i>		<i>Iezabelam Elias fugit</i>	
<i>Iaphthes votum facit</i>	ibid.	<i>Iezechiel templi uisitationem praedicat</i>	
<i>Iaphthes Ammonitas fundit fugatq.</i>	ibid.	<i>Iacobus praefecturae suae metuens, Abnerum pri-</i>	
<i>Iaphthes filium occidit</i>	132	<i>uatum, mox insidii adortum, uita dolose per-</i>	
<i>Iaphthes moritur</i>	ibid.	<i>uat</i>	
<i>Iapheti Noe primogeniti progenies</i>	20	<i>Ioabius iussu Regis Vriam in hostes mittit</i>	
<i>Iardes hydra ab Romanis cincta</i>	808	<i>Ioabius Dauidem per literas ad Rabatha excidii</i>	
<i>Iason & Menelaus seditionem concitant</i>	320	<i>vocat</i>	
<i>Izates in proditores animaduertit, Arabes in fugam</i>		<i>Ioabius & Abisai usq. ad solis occasum Abener-</i>	
<i>vertit, Arsacum vi caput, & Abia seipsum</i>		<i>persequuntur</i>	
<i>interficunt</i>	385	<i>Ioabius dato receptui signo suos cohibet</i>	
<i>Izates fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum</i>		<i>Ioabius contra Sabaum pauci copis, Amasa in-</i>	
<i>mittit</i>	ibid.	<i>figendo exercitum cunctante mittitur</i>	
<i>Izates & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di-</i>		<i>Ioabius Amasam iugulat</i>	
<i>scunt</i>	ibid.	<i>Ioabius Sabaum in urbe Abelmachea circumua-</i>	
<i>Izatem a circumcissione Helena & Ananias da-</i>		<i>ibid.</i>	

Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias succedat	204	Ionathas & Simon Hierosolyma & arcem rescitunt	346
Ioabius Absalomum interficit	189	Ionathas & Simon in Amorai filii Ioannu fratris mortem uliscuntur	335
Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absalomum patri	185	Ionathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castelli eiceret rogat	343
Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur	190	Ionas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare precipitatur	252
Ioabi & Abisai acies	180	Ionathas in Arabiam proficiscitur, & Nabathaeos uastat	346
Ioabi victoria	181	Ionathas Demetrium muneribus placat	348
Ioachimius siue Iechania rex Iudae	267	Ionathas Dauidem amat, patri voluntatem ei nunciat, simulq; consulit, ut salutis suae fuga praeferat	155
Ioannes in Gischala	548	Ionathas parenti praeclarae Dauidi res gestas commemorat, orans, ne tantopere in eiusmodi virum sauiat	16.
Ioannes Hyrcanus optime rebus per annos triginta tres administratus moritur	578	Ionathas Dauidi molitum patrem indicat	156
Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis seueri cupit	551	Ionathas Pontifex exercitum colligit	347
Ioannes Iosepho successus animo fert iniquo	551	Ionathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & praebet	344
Ioannes Iosepho impetio abrogato Galilea praefectus cupit	555	Ionathas Saducaei Hyrcanum contra Phariseos inflammant	354
Ioannes Gischala	809	Ionathas victos Azotum usq; persequens, Dagonei fauorem concremat, octo milia hominum in eo exarsens	348
Ioannes & Simon in cloacho inuenti capiuntur	797	Ionathas à Tryphone interficitur	348
Ioannes matris amore effeminatus uictoriam amittit	577	Ionathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedaemoniis	345
Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius	16.	Ionathas cum armigero clam hostium castra ingreditur	148
Ioannes Iuda frater ab Amorai filius interfecit	335	Ionathas in Palaestinarum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam	148
Ioan. Iosephum interficere conatur	549	Ionathas Ptolemaeo occurrit, & ab eo honorifice excipitur	341
Ioan. Iosephi cupiscus	548	Ionathas Ammonis dat consilium, quomodo optatum potiri valeat	184
Ioan. infidus	549	Ionathas cum fratre in Bethlagā obsessus	336
Ioan. Israhelitarum & Samaria Rex	250	Ionathas fugat Demetrii milites	345
Ioasus Iodo Pontifice auxiliante in Regem creatur	247	Ionathas cum suis captus	362
Ioasi sublatio	250	Ionathas à Tryphone per insidias captus interficitur	577
Ioasi, uiuente Iodo, pietas	248	Ionathas Ioanni, ut ad se ueniat, scribit	561
Ioasi, Iodo mortuo, impietas, cuiusq; per Prophetam taxatio	249	Ionathas, Anani filio pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthia fratri deferri rogat	523
Iodes siue Ehud in Egloni familiaritatem sese innuat	226	Ionathas & collegarum aduersus Iosephum consiliis	562
Iodes Eglonem trucidat	161.	Ionathas sociorum pars manibus interit, nonnulli	
Ionathas conuiuio profugit	158		
Ionathas & Dauid in agro conueniunt	16.		
Ionathas	194		
Ionathas prius uerberatus uinus exustus est	818		
Iuda Iuda fratri communibus Iudaeorum suffragiis succedit	334		
Ionas à ceto deuoratus ac reuomitur, Niniuitis praedicat	253		
Ionathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet	185		
Ionathas apud Machmam degit, patriq; desertores puniunt	336		
Ionathas amicitiam cum Dauidi iureiurando confirmat	157		
Ionathas Dauidi signa Regis animum declarantia			

<i>nullis usus capiti ad Catullum perducuntur</i>	818	<i>Iosephus Galilæa præses septuaginta viros sibi adi-</i>	
<i>Ionatha desiderium omnes Hierosolyma capit</i>		<i>git</i>	54
347		<i>Iosephus in discrimen incidit</i>	56
<i>Iosephus ex Gallia discedere cogitur</i>	556	<i>Ionatha eiꝑ, adhaerentium dolus</i>	58
<i>Iosephus Ionatha epistolæ perlegit</i>	559	<i>Iosephus Cabi Simonis filii pontifex</i>	53
<i>Iosaphatus calum verum renouat</i>	237	<i>Iosephus seditionem absqꝫ sanguine effuso compe-</i>	
<i>Iosaphatus magistratus & iudices constituit</i>	237	<i>559</i>	
<i>Iosaphati exercitus</i>	233	<i>Iosephus Sepphoritarum ciuitatem seruat</i>	56
<i>Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio</i>	ib.	<i>Iosephus consensu nauigio Tiberiada petit</i>	55
<i>Iosaphatis mors</i>	240	<i>Iosephus sacerdotibus captiuius absolutionem impetrat</i>	
<i>Iosaphatum leui Propheta, quod Achabo auxilium</i>		<i>545</i>	
<i>tulerat, reprehendit</i>	236	<i>Iosephus secum delibet</i>	56
<i>Iosephus & Azarias a Gorgia uicti, ad duo milia</i>		<i>Iosephus Galilæorum primatibus Ionatha & Tiberisium iniurias denarrat</i>	56
<i>militem amittunt</i>	327	<i>Iosephus Hierosolymianorum concilio iussu in Galilæa manet</i>	54
<i>Iosephum in carcerem fratres includit</i>	45	<i>Iosephus relicto iussu ad historiam redit</i>	56
<i>Iosephus Regis facultates recuperat</i>	548	<i>Iosephus legatorum fucum intelligit</i>	56
<i>Iosephus bello Iudaico semper interfuit</i>	823	<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex</i>	46
<i>Iosephus Romæ belli Iudaici historiam conscripsit</i>		<i>Iudas Satiphai & Matthias Margaloti exiisti in</i>	
<i>ibid.</i>		<i>Iosephus propter Tiberienfes periculum exposuit</i>	553
<i>Iosephus collegas Hierosol. remittit</i>	548	<i>Iosephus seditiosos, ut a bello Romanis inferendo desistant, dehortatur, unâ in odium & suspensiones incidit</i>	54
<i>Iosephus a Ionatha hortatu Catulli falsò accusatur</i>	818	<i>Iosephus in alio periculo versatur</i>	55
<i>Iosephus cum quinque fratribus Pharaonem Regem accedit</i>	51	<i>Iosephus legatus iterum scribit</i>	55
<i>Iosephus Ptolemæo obuiam profectus, honorifice excipitur</i>	315	<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariæ amme interficienda aperit</i>	40
<i>Iosephus Iuda consilio Arabibus negotiatoribus venditur</i>	40	<i>Iosephus frumentum in Galilæam transmittit</i>	55
<i>Iosephus in Gallia mansurus annuit</i>	556	<i>Iosephus in Neapolitanam ibit</i>	
<i>Iosephus uxorem ducit in Ægypto, ex qua genuit Manassem & Ephraim</i>	44	<i>Iosephus Tiberienfes ex custodia dimittit</i>	55
<i>Iosephus a fratribus agnoscitur</i>	49	<i>Iosephus ex Pontificali Asmanaotum genere</i>	43
<i>Iosephus quintam fructuum partem Regi pendere iubet</i>	51	<i>Iosephus Ptolemæo spolia reddere conatur</i>	55
<i>Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Benjamin expiscari queat</i>	45	<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet</i>	ibid.
<i>Iosephus hanc historiam non Hebraicè sed peregrina lingua, Græca nimirum conscripsit</i>	11	<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat</i>	56
<i>Iosephus adulterium iterum deinitat</i>	41	<i>Iosephus regiorum dimittit</i>	55
<i>Iosephus vestitus mulieri relicto in aufugit</i>	ibi.	<i>Iosephus ipse bello Iudaico interfuit</i>	57
<i>Iosephus fratribus incognitus eos salutat & Benjamin</i>	46	<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Pharisearum placuit se a iudiciis</i>	54
<i>Iosephus fratres, num in aduersus Benjamin essent subsidio, tentat</i>	47	<i>Iosephus pene oppressus. inopinato periculo euadit</i>	561
<i>Iosephus in carcerem conicitur</i>	42	<i>Iosephus omnes Iudaorum sectas cognoscit</i>	54
<i>Iosephus libris suis plurimum venundedit</i>	823	<i>Iosephus annos triginta natus, nulli mulieri vim infert, & nihil sibi obtrudipatur</i>	545
<i>Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemæum Regem mittit</i>	317	<i>Iosephus Canes in Canthara Pontificis surrogatus cum</i>	521
<i>Iosephus fratres Simeone retento dimittit</i>	45	<i>Iosephus Tiberiadem capit</i>	56
<i>Iosephus & Mariamne apud Herodem accusantur</i>	402	<i>Ioseph. defectionis auctores iniectis vinculis Iadapam mittit</i>	ibid.
<i>Iosephus liberatur vincula</i>	43	<i>Iosephus Hebrææ & Græcæ literaturæ peritus</i>	54
<i>Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & a Vespasiano honorifice excipitur</i>	568	<i>Iosephus historiam hanc in Hebræica lingua anticonscripsit</i>	55
		<i>Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit</i>	553

<i>Iosephus insidias euadit</i>	588	<i>Ioram impietas</i>	243
<i>Iosephus regios in fugam compellit</i>	567	<i>Ioram expeditio in Ramatham</i>	244
<i>Iosephus Matthia filius natus</i>	544	<i>Ioramum Euseus, ut Syrorum insidias caueat, admonet</i>	240
<i>Iosephus cum copiis contra Gabara proficiscitur</i>	558	<i>Ioa Euseus, a se Syros ter vincendos, praedicit</i>	250
<i>Iosephus in Galilea vias obseruat</i>	ibid.	<i>Iosias verum Dei cultum restaurat</i>	263
<i>Iosephus insidiorum calumniis appetitus</i>	568	<i>Iosias Rex Iuda</i>	ibid.
<i>Iosephus cognominatus Caiphas Pontifex</i>	480	<i>Iosephum Herodes interfici, & Alexandrum in eacerem coniici iubet</i>	402
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur</i>	41	<i>Ionici Iudaei apud Agrippam de indigenarum iniuriis conqueruntur</i>	427
<i>Iosephus aetate anno 119. moritur</i>	52	<i>Iosua in duas partes copias diuidit</i>	117
<i>Iosephi patientia in vinculis</i>	42	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum dimidia remittendum hortatur</i>	118
<i>Iosephi consilio toleratior euadit ventura sterilitas</i>	44	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit</i>	ibi.
<i>Iosephi calliditas</i>	557	<i>Iosua Chananaeorum regionem nouem tribubus & dimidia Manassis diuidit</i>	ibid.
<i>Iosephi ossa</i>	61	<i>Iosua vnicuique tribui, ut ex sua sorte Chananaeorum reliquias tollerent, praecipit</i>	119
<i>Iosephi viros quidam blasphemant</i>	823	<i>Iosua Israelitarum dux designatur</i>	68
<i>Iosephi ossa in Chananaam translata</i>	52	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt</i>	86
<i>Iosephi diuitia & liberi</i>	316	<i>Iosua moritur</i>	121
<i>Iosephi somnij interpretatio</i>	39	<i>Iosua domicilium ad Sicima</i>	ibid.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt</i>	ib.	<i>Iosua postrema ad seniores & magistratus Hebraeorum adhortatio</i>	ibid.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant</i>	45	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita militabant, oratio</i>	119
<i>Iosephi forisium</i>	39	<i>Iosua ad Deum precatio</i>	115
<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa</i>	561	<i>Iosua Moses sibi successorem designat</i>	100
<i>Iosephi cum Iesu colloquium</i>	ibid.	<i>Iosua Moses hortatur</i>	111
<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersariis</i>	552	<i>Iothan apologeta Sicimius in Gedeonem ingrati tudinem obicit</i>	129
<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales</i>	557	<i>Iouem Olympium Caius Memmianus Regulum Romanum transferre iubet</i>	506
<i>Iosephi infortunum hostibus animos addit</i>	567	<i>Iozab Rex Iuda</i>	267
<i>Iosephi erga hostes benignitas</i>	549	<i>Iubal, Musica inuentor</i>	15
<i>Iosephi erga Iesum benignitas</i>	550	<i>Iucundus & Tyranus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, facientur</i>	446
<i>Iosephi religionis cura</i>	ibi.	<i>Iudaeus populus Regi, ut orientalem instauraret ponticum, suadet</i>	540
<i>Iosephi ad Ionathan mandata</i>	557	<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuentus vulneratur & interficitur</i>	333
<i>Iosephi naufragium</i>	544	<i>Iudas factus facit cum Romanis</i>	332
<i>Iosephi somnium mirabile</i>	556	<i>Iudas oppido egressus nocturne in Bacchidis castra irrumpit</i>	336
<i>Iosephi stragemata</i>	553	<i>Iudas Effesus vates</i>	355
<i>Iosephi fratres cum a feris deuoratum patri persua dent</i>	40	<i>Iudas Effesus propheta</i>	579
<i>Iosephi fratres in via Aegyptiprehendunt</i>	47	<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumque sequitur Anisochus</i>	29
<i>Iosephi ad lectorem adhortatio</i>	12	<i>Iudas Lysia exercitum vincit</i>	324
<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio</i>	548	<i>Iudas ingenti praeda potitur</i>	ibid.
<i>Iosepho parens rem totam significat</i>	556		
<i>Iosepho Iesus bellum infert</i>	550		
<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit</i>	549		
<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet</i>	568		
<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admo net</i>	41		
<i>Iramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum</i>	240		
<i>Iramus Elisao mortem minatur</i>	ibid.		
<i>Iramus a Moabitarum Rege auxilium petit</i>	239		
<i>Irami cades</i>	245		
<i>Irami scelera ab Elia per literas accusantur</i>	244		

<i>Iudas Alcibi potentia resistit</i>	330	<i>Iudai in seditionibus quasi furiosi</i>	47
<i>Iudas & Sado cum quartæ sectæ auctores</i>	479	<i>Iudai in Neerdam & Nisibim sese recipiunt</i>	504
<i>Iudas pauci militibus numerosum exercitum aggregat conatur</i>	332	<i>Iudai servati (resinhontem succedunt</i>	ibid.
<i>Iudas obsecrat Iudam in auxilium venit</i>	326	<i>Iudas necessitate ad bellum coacti</i>	54
<i>Iudas quartus frater adducitur</i>	272	<i>Iudai Aegyptii in Onia regione ab Antipatro</i>	37
<i>Iudas assidue cum finitimis gentibus bellum gerit</i>	325	<i>satis consociati</i>	37
<i>Iudas copias inter fratres dividit</i>	ibid.	<i>Iudas solennia sacrificia expeditionis tempore peragunt</i>	37
<i>Iudas victis Simon hostibus in Galilea captivos liberat</i>	ibid.	<i>Iudas Syriorum, Idumaeorum, & Phœnicum urbem tenent</i>	36
<i>Iudas propheta Antigoni necem prædicit</i>	579	<i>Iudas Carmelum montem incolentes, Antigoni se adiungunt</i>	38
<i>Iudas cum copiis ad Bethzacharia regi obviam proficiscitur</i>	328	<i>Iudai vilesuntur inimicos suos</i>	29
<i>Iudas & Ionathas Iudam in oppidum Galaditiscum suppetiam ferunt</i>	326	<i>Iudas octavo die circumcisionem celebrant, Arabi post decimum tertium annum</i>	2
<i>Iudas Maccabaeus Apollonium praelio vincit</i>	323	<i>Iudai in templum & superiorem urbem refugium</i>	398
<i>Iudas in Modim sepulchrum</i>	333	<i>Iudai contra fœdatorum temeritatem conveniunt</i>	817
<i>Iudas Maccabaeus arcem oppugnat</i>	228	<i>Iudai universis bonis in unum congestis ignem accendunt</i>	81
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuvenibus ad Regem perducunt, quantes sese excusant, eosq. victores Rex Herichuntem mittit</i>	464	<i>Iudai undique collecti ad Godoliam Masphatam veniunt</i>	27
<i>Iudas Ezechie latronum ductoris filius</i>	472	<i>Iudai fidem eum olim à Regibus datam conservaverunt</i>	845
<i>Iudas Saraphas filius Matthias Margalothi iuvenis, & opera qua rex præter patriæ consuetudinem fecerat, tollere, concitat</i>	464. & 728	<i>Iudai cur olim pastores & captivi dicti</i>	221
<i>Iudas & Galileus quartæ sectæ auctor</i>	480	<i>Iudai obsessi intrepide repugnant</i>	39
<i>Iudas ad Isephum pro Beniamin oratio</i>	48	<i>Iudai ab Romanis victi</i>	587
<i>Iudas cum milites oratio</i>	324	<i>Iudai à Babylone Hierosolyma proficiscuntur</i>	285
<i>Iudas tribus ad Iordanem usq. Damidi occurrat, & ponte fluminis ripas iungit</i>	191	<i>Iudai à profugis & penuria coacti Macedonica fœderi sese adiungunt</i>	325
<i>Iudas per 70. annos deserta</i>	273	<i>Iudai prorsus nullas imagines ferunt</i>	840
<i>Iudas ad Isephum</i>	261	<i>Iudai à regione Galaditica in Iudam traduntur</i>	326
<i>Iudas cum finitimis gentes, sicut & Tryphon innadit</i>	274	<i>Iudai opprimuntur, qua clade Matthias sit cautior</i>	313
<i>Iudas Damones eiicit</i>	206	<i>Iudai templa & altaria fabricata destruunt</i>	832
<i>Iudas inter mediata tela versantes nihil ceremoniarum inter eos habet</i>	585	<i>Iudai Herodi propter beneficia fauente</i>	413
<i>Iudai in bellis Gamala sese recipiunt, quo & Philopator confert</i>	547	<i>Iudaeorum mores & lustrationes</i>	573
<i>Iudai promissi in lacunariis pereunt</i>	390	<i>Iudaeorum legatio Romam</i>	474
<i>Iudai à Babyloniis afflicti Seleuciam migrant</i>	503	<i>Iudaeorum reip. mutatio</i>	587
<i>Iudas seditionis & pugna causam in Samaritanis & Cumanum referunt</i>	535	<i>Iudaeorum ad Darium legatio</i>	288
<i>Iudas veriti, ne Herodes demolitus vetus adificium novum absolvere non posset, eum Herodes vetus illasum mansurum, donec ad novum materia comparatur, promittit</i>	423	<i>Iudaeorum agrum armis Samuel recuperat</i>	141
<i>Iudas Ptolemaidem ad Petronium perveniunt, deprecantur, ne quid contra leges patrias facere cogerentur</i>	490	<i>Iudaeorum leges antiquissima</i>	860
<i>Iudas damat obsides ob impetratam veniam ad Casarem legatos mittendi</i>	528	<i>Iudaeorum cum Romanis consociatus</i>	802
		<i>Iudaeorum lex spoliis novissima</i>	ibid.
		<i>Iudaeorum contra Alexandrum constantia</i>	832
		<i>Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio</i>	857
		<i>Iudaeorum propria cædi amor</i>	815
		<i>Iudaeorum octo millia, dum Alexander vivit, in exilio degunt</i>	359

I N D E X.

<i>Iudeorum e captivitate Hierosolyma profectorum numerus</i>	281	<i>Iustus ob facinora capitis damnatus</i>	16
<i>Iudeorum 3000. prostrati</i>	806	<i>Iusti, Iusti filii ad multitudinem oratio</i>	5
<i>Iudeorum in pugna constantia</i>	602	<i>Iuvenum misratio omnium animos concitat</i>	1
<i>Iudeorum in Antiochia multitudo</i>	799	<i>Idololatria a Iosua extirpatio</i>	2
<i>Iudeorum ad Aegyptum aduentum, eorundemque egressum ostendit Manethon</i>	827	<i>Idumai ab Hyrcano subjugati circumcessionem & rus Iudaeos admittunt</i>	3
<i>Iudeorum ab Romanis captivorum calamitas</i>	815	<i>Idumai</i>	8
<i>Iudeorum Pascha transitum significat</i>	60	<i>Idumaeorum apostasia</i>	2
<i>Iudeorum ob decretum Regis luctus</i>	295	<i>Immunitas a tributu Iudaei parata</i>	3
<i>Iudeorum 1700. ab Rom. perempti</i>	804	<i>Immunitas Iudaei a Seleuco Nicanore Syria Ri concessa</i>	3
<i>Iudeorum gens multum totius orbis indigenis asseminata</i>	798	<i>Impietas Achabi</i>	2
<i>Iudeorum origo quasq; regiones errando peragrauerint, in hac historia reperitur</i>	573	<i>Impietatu poena</i>	2
<i>Iudeorum apud Mesopotamiam & Babyloniam graues motus</i>	500	<i>Imposiores & Magi</i>	5
<i>Iudeorum decem milia deditorem faciunt</i>	474	<i>Incruditatis poena</i>	2
<i>Iudaei hora sexta nobis est undecima vel duodecima meridiei</i>	560	<i>In Cui interfectores animaduertitur</i>	5
<i>Iudeorum cum Roman. acerrimus conflictus circa templum</i>	471	<i>In diurnum aut trium ore confisit veritas</i>	5
<i>Iudeorum contra Alexandrum in festo die seditio</i>	580	<i>In Arbela conuentus</i>	51
<i>Iudeorum in Alexandrum odium & exacerbatio ibid.</i>		<i>Inguinis morbum Aegyptii Sabbato sim voca</i>	842
<i>Iudaei calamitates ab exteris & incolis illata</i>	545	<i>In spectaculo Caesarea Iudaei 25000. per eunt</i>	846
<i>Iudaei a Romanis Asia & Europa Regibus magnus honos habitus</i>	379	<i>Iudorum sapientia professores seipsos conerema</i>	813
<i>Iudaeis apud Antiochiam altera calamitas accidit</i>	800	<i>Ingeni ariete fabricato Sylua crebra murum pulsi</i>	8
<i>Iudeos quotannis hominem Graecum immolare debere</i>	847	<i>In Hierosolymis edificatum est templum a Salomone</i>	82
<i>Iudeos propter damnum passum masses Herodes cōsolatur</i>	406	<i>Rege ante annos 143. & menses 8. quam Tyr Carthaginem condidere</i>	82
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo</i>	625	<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuorum tell</i>	797
<i>Iulius Caesar</i>	514	<i>Interpretas 70. Alexandriam venientes, honorifice excipiuntur</i>	311
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna arca, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeant, attestatur</i>	379	<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudaei exco</i>	322
<i>Iulius Antonius procons.</i>	437	<i>Iniquitatis utq; delictis circa Deum causa</i>	851
<i>Iupiter</i>	858	<i>Intentio legum Indaeorum</i>	86
<i>Iura & libertates Iudeorum</i>	843	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chutaeos</i>	251
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaeis conseruatum</i>	312	<i>In castello magno commentus copia</i>	81
<i>Iustitia est Dei potentia</i>	104	<i>Interius septum, quod Iudaeos modo ingredi cōcessum erat</i>	42
<i>Iustus belli fax</i>	546	<i>Iniusta Abimelechi cum tota familia cades</i>	351
<i>Iustus populum ad defectionem irritat</i>	ibi.	<i>Instita Hyrcano clam structa</i>	31
<i>Iustus de bello Iudaeo nihil penitus sciuit</i>	564	<i>Instructio templi</i>	24
<i>Iustus Galilea provinciam potiri cupit</i>	566	<i>In Hebraeorum castra coturnices D E V S immittit</i>	66
<i>Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam edidit</i>	565	<i>In Alexandrum citrea coniecta</i>	95
		<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem a Deo immi</i>	15
		<i>sam</i>	13
		<i>Inobedientis Propheta poena & sepultura</i>	13
		<i>Instrumenta Musica Dauidi</i>	15
		<i>Infirmior turba ciuitate cicliā recipitur</i>	31
		<i>In Iustum Historiographum Iosephum falso infirmi</i>	51
		<i>lantem</i>	51

Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito confirmantur	150	obnixè precantur	142
In quibus victoria consistat	171	Israelita in deserto aqua penuria laborant	66
Inconstantia amoris in hominibus	144	Israelita a petitionibus suis repulsam passus, à Robamo deficiunt	220
Ingens moles ex penuria & caritate proveniens	51	Israelita ab Aïnath fusi fugatiq;	115
Ingens prada de Madianitis parva	100	Israelita Chananaei non uno actu devicerunt	122
In Agrippam defunctum Casarienses & Sebasteni convivia tacant	526	Israelita ad montem Sina perveniunt	86
In Egypto annonae caritas	44	Israelita in deserto 40. annu erraturi	86
In bellum qui mittendi	109	Israelita 600. Beniaminitas revocant	124
Incensum templi ac civitatis excidium	574	Israelita hostium copias terrentur	147
In Hiericho balsamum pretiosissimum provenit	802	Israelita incolumis per mare rubrum evadunt, quod Egyptios involuit	62
Inimicitia Herodii cum liberis ex Mariamme susceptis	611	Israelita absq; Dei mandato & Moysi cum hostibus congregari cogitant	88
In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem concitat, in qua 20000. Iudeorum sunt extincti	532	Israelita in deserto coturnicium carnes impetrant	83
In singulis festis & sacrificiis quid observetur	32	Israelita ab Egyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur	61
Inventa bona	108	Israelita ex Egypto discedunt	ibid.
Invidia vis & natura	277	Israelita pradam optimam ap Amalecitis reportant	
In Zor Lothus evadit	27	Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum & Zibum occidunt	129
Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui octingentos captivorum crucifigit	400	Israelita in Elym perveniunt, ubi contra Moysen ob comestus penuriam murmur exortum	64
Iracundia materna filii succedunt	611	Israelita Jonathan irato patri eripiunt	149
Iris signum fœderis inter Deum & Noe	18	Israelita traiecto flumine, altare super ripam Iordanis erigunt	135
Iromus Solomoni ligna promittit, eorumq; vicefrumentum petit	207	Israelita latè certatim ad structuram tabernaculi conferunt	7
Iromi legati ad Solomonem	206	Israelita 40. annu Manna sustentati	61
Israelita possessionibus suis electi alio traduntur, regno Chusai dato	267	Israelita in Raphidim perveniunt, ubi laborant sit	ibid.
Israelita Obela suadente ex tribu Iuda ac Beniaminitica captivos domum remittunt	255	Israelitarum aetatis annorum viginti, & supra usq; ad annum 50. numerus	71
Israelita ab Ammanitis & Palaestinis oppressi	131	Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt	123
Israel Tropheta populo victoriam pollicetur	246	Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt	ibid.
Israelita copiarum partem in insidiis collocant, & ut impares paulatim pedem referunt	124	Israelitarum poenitentia	14
Israelita hostes, eorumque idola tollere iubentur	101	Israelitarum Palaestini 4000. trucidant	13
Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur, & deficit Manna	114	Israelitu DEVS contra Syros victoriam pollicetur	232
Israelita quomodo in terra Canaan victuri	103	Israelitu Gabaeni fontes non tradunt	12
Israelita bellum omittunt	122	Israelitas Egyptii persequuntur	6
Israelita à Chusarte oppressi	125	Israeliticum regnum Davidi iterum offertur	191
Israelita mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad supplicium deposcant	123	Israelitici populi ab Egyptiis conclusi anxiet.	61
Israelita à Palaestinis superati	132	Ismael Deus exaudet	2
Israelita Samueli filiorum iniquitates commemorant, eumque ut regem aliquem declararet,		Ismaelem cum matre Abraham ablega	28
		Issamus	19

Isaac mactandus annum agit vigesimum quintum	28	Legatio Syri ad Achabum	2
Isaac risus	27	Legati cum militibus ad Iosephum missi	5
Isaacus pervenit Gerara	31	Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere	5
Isaac Rebeccam uxorem ducit	30	Legatorum Hierosolymitanorum adversus Iosephum	5
Isaac mittit venatum Esau	32	consulatio	5
Isaac Abrahamo promissus	26	Lex septimi cuiusq. anni	3
Isaaci ad parentem responsio	29	Legi apud Iudeos exacta observatio	3
Iter per saxum coluber dictum	104	Legi liber in tabernaculorum festo praelogena	103
Izates Monobazō fratri regni successione relicta, moritur	331	Legislatorum iniustitia	8
Izates Deum invocat, qui Dahai & Sicas in Parthicam regionem mittit, iug. Volozesai cum exercitu occurrat	532	Leges gentium	16
Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem reciperent suadet	531	Leges graves Iudeorum	2
Izates Iudais pecuniam mittit	10.	Leges hebrei & consuetudines	1
Izates ab Artabano maximis honoribus & donis affectus	531	Levi tribus cul. his sacrata	1
Izates ad Abemerigum Spasini regem missus, eius filiam Samacham ducit	528	Leuita uxorem in duodecim partes discepram	1
Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur & Menobazum repub. donec frater veniat, administrare iubetur	529	Leuitica tribus in partes 24. dividitur	19
Izates Artabanum consolatur, eiq. auxilium pollicetur	531	Leuitica tribus hominibus Agrippa linea stola sum decernit	5
Izata Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet	530	Leprosi Samaritanis hostium castra deserat effugiant	2.
L.		Legi tabula in arca	7
Laban cum Iacobo sedus sancit	36	Lycurgus Lacedamoniorum legislator	8
Laban Iacobum persequitur, Deus vero à proposito eum deterret	35	Libertas virtute paratur, & pretiosiores est	5
Labani contra Iacobum accusatio	ibid.	Lia Zelpham adducit Iacobo	10
Labani contra Iacobum dolus	36	Liber: ob parentum iniquitat. non puniendi	10
Labordochus	276	Libertate servata optima s. p. uera	8
Lacedamoniorum Regi ad Iudeorum Pontificem epistola	319	Libya sine Aphrica	1
Lances	210	Libya denominatur Aphrica	3
Laniens	537	Ligna pretiosa Solomoni allata	2
Latrones	391	Linguarum confusio	10
Latrones capti & puniti	443	Linum & lana	10
Latrones plerunq. ex Anania cognatu quempiam intercipiunt, quem non nisi receptu aliquo e suis dimittunt	540	Lysanias Barzapharni, ut Antigoni in regnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet	594
Laus & nomen Iosaphati apud quoscunq.	237	Lysaniam Cleopatra interficit	40
Laus Eleazari	869	Lysan Antiochi filium regem constituit, eique Epistolator cognomen imponit	17
Legatus regius honorifice exceptus, Iosephi libertatem apud suos pradicat	315	Lysiu iterum in Iudam movet, & quinque millia militum arastit	32
Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaurum	367	Lysimachus Apollodorum fratrem occidit, & Gazam Alexandro tradit	35
Legati Syria, templi & urbis munienda causam quarentes ad Iudas missi	237	Lysimachus mendacii arguitur	83
Legati inuolabiles	406	Lothius cum suis servatur	2
		L. Lentulus consul pro Iudais sententiarum dic.	301
		Luctus triginta dies	10
		Lupus Iudai templum claudit	11
		M.	
		Machir tertius ex pueris adduci iubetur	35
		Machara iniquitas	600

<i>Machabæa multos Iudeos interficit</i>	393	<i>Manethoni figmenti depulſio</i>	836
<i>Maccabæum Antiochus atrocitus diſtendi iubet</i>	852	<i>Manethoni de Egyptiorum leproſis fabuloſa ibid.</i>	
<i>Macedonæſi milites relictū præſidiū Antiochiæ ſeſe recipiunt</i>	337	<i>Manethoni & Chæremoni hiſtoria diſcrepantia</i>	839
<i>Madianiti Amaleciti ſocii Iſraelitæ magno prælio vincunt</i>	127	<i>Maramatorem ſignificat</i>	84
<i>Madianiti & confederati minimi, vulneribus cadunt</i>	129	<i>Marcus Cræſſus reliquum templi aurum auferit</i>	187
<i>Madianitarum filia ad Hebræorum caſtra perueniunt</i>	49	<i>Marcus Cræſſus in Parthos monet, pecuniam Hieroſolymis ex templo auferit</i>	373
<i>Madianitarum filia Hebræos ad idololatriam perducunt</i>	ibid.	<i>M. Antonius Tyrriorum magiſtratibus ſcribit, & ut Hyrcano ac Iudaïs regionem, bona & libertatem ademptam reſtituerent, iubet, ſalvis tamen ſaluandis</i>	384
<i>Madianitarum & confederatarum centum viginti milia trucidant</i>	129	<i>Marcus ſexti ſucceſſor in Syria</i>	381
<i>Magnus annus</i>	19	<i>Marcus Agrippa</i>	312
<i>Magni ſaculoſorum multitudo in cœciâ deprehenſa</i>	798	<i>M. Antonius dux</i>	526
<i>Magedo</i>	214	<i>M. ſexti ſucceſſor</i>	591
<i>Mandatum Davidi de parcendo filio</i>	199	<i>Mardocheus inſidiatores Regis prodiſ</i>	294
<i>Mandatum Davidi de transportanda arca</i>	177	<i>Mardochei patrui Eſther Babylonē Suſa migrat ibid.</i>	
<i>Mandatum de arca, ceteraq; ſuæ ſupellectile in templum reponenda</i>	197	<i>Mariamme moroſa femina</i>	412
<i>Mandatum regium de ſtatua adoranda</i>	275	<i>Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano auo ſecerat, obicit</i>	610
<i>Mandatum de dimittendo exteris</i>	290	<i>Mariamme ſeſe apud Herodem excuſat, eiq; reconciliatur</i>	401
<i>Mandatum de ſumptibus ad ſtructuram templi præbenda</i>	288	<i>Mariamme ab Herode accuſata, omnium ſuffragiis damnata in carcerem conſicitur</i>	412
<i>Mandatum de abſari extruendo</i>	196	<i>Mariamme Archelaum dedignata in Demetrium thalamum migrat</i>	536
<i>Manna quid ſignificet</i>	66	<i>Mariamme ſoror Moſis deſuncta</i>	94
<i>Malchus Antipatro inſidiatur, deierat, & eidem reconciliatur</i>	382	<i>Mariamme</i>	535
<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor</i>	591	<i>Mariammen & Iſephum Herodes interfici iubet</i>	611
<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat</i>	382	<i>Mare rubrum finditur</i>	62
<i>Malichus Hyrcano ſe adiungit</i>	592	<i>Maris & decem labrorum uſus</i>	209
<i>Malichum tribuni Herodi interficiunt</i>	ibid.	<i>Marſus Agrippa Tiberii mortem nunciat</i>	494
<i>Malle expugnata</i>	326	<i>Marſus Syria præfectus</i>	523
<i>Manna Iſraeliti Deum cibis</i>	66	<i>Marthace Archelai mater moritur</i>	470
<i>Manacmæ Iſraeli Rex</i>	254	<i>Marſus Claudio Agrippa ſcriberet, ut a municienda urbe deſiſtat, ſuadet</i>	224
<i>Manacbaſes</i>	75	<i>Maſſada</i>	595
<i>Manabæmus regnum ſuturum prædicat</i>	421	<i>Maſſada ſitus</i>	810
<i>Manaſſes ſacerdotum ob exteram ſi retineat ſeminam, ab eo remouendū, ſpe maiori boni negligit</i>	301	<i>Maſſaemphes</i>	75
<i>Manaſſes urbem luſtrat, & templum denuo conſecrat</i>	163	<i>Maſſabazani</i>	ibi.
<i>Manaſſes in Babyloniam captus abducitur, & poſtquam reſpirat, regno reſtauitur</i>	262	<i>Mater ſeptem cruciatus, antequam cruciaretur, cepit</i>	876
<i>Manaſſes voti ſui compos</i>	301	<i>Mater ambuſtos filios in panas ultro concomitatur</i>	378
<i>Manaſſe impietas & crudelitas</i>	262	<i>Matri hortatu Iacob fratris benedictionem anteverſit</i>	32
<i>Manaſſe mori</i>	263	<i>Matri ad ſeptem filios ante ſupplicium adhortatio</i>	871
<i>Manoſchi angelus iterum apparet</i>	132		
<i>Manethon Egyptius hiſtoriographus</i>	825. & 835		
<i>Manethoni & Chæremoni hiſtoria comparatio</i>	839		

I N D E X.

athias Theophili filius Pontifex	541	Militare Iacramentum	ibid.
athias cum filio alioq. nonnulli in desertum se censert	332	Mille Iudaei Herodem accusaturi Tyrum conveni- unt, qui partim trucidantur, partim vulnerantur & fugantur	385
athias idolorum cultum extirpat	ibid.	Mille & quingenti sacerdotes Iudeorum decimae accipiunt	832
athias filios ad pietatem, fortitudinem & con- cordiam adhortatur	ibid.	Mira Maccabaei victoria, ut post multos conflictus ne unus quidem e Iudeis desideratus esset	327
athias & eius filiorum pietas & zelus	321	Mira hostium excacatio, per fluentem umbram facta	239
athias mors	323	Miraculo vaticinium confirmatur	221
athias sacerdotium ademptum, in cuius locum Ioxarus surrogatur	464	Mithridates Antipatrem apud Casarem laudat	375
athias Romanis sibi sociatus Antiocho bellum infert	576	Mithridates Orfanes	373
athiam seditiosi & socios, quos Herodes affec- erat, supplicio desunt: Herode charo in vindic- tiam ab Archelao deponant, & Pontifici sa- cerdotium abrogari postulant	467	Mithridates Rex Ponti à Pharnace filio occisus	369
aximum Dei lumen nefaria facta non latent	580	Mithridates Pelusium proficiscitur, eoq. Antipatri ope potitur	588
aximenes de Nabuchodonosoro	278	Mithridates ab uxore, ut Anilae bello impetret, accensus	503
la Archelai Capadocum Regis filia	447	Mithridatu de Aegyptii victoria	588
elchisedek Rex iustus	25	Mithridatem Anilae dimittit	503
emphus in Aegypto	375	Moabita ab Israelitis fusi fugatiq.	126
emphibostus a calumniis Siba se purgat	192	Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt	237
emphibostus donatus paternis & auitis bonis mensa Davidi adhibetur	180	Moabitae Rex filium proprium sacrificat	240
mander Historiographus Solomonu & Iromi me- ninit	214	Moabitae maxima strages	178
mander de fame tempore Elia	228	Monobazus Adiabenerum rex, cognomine Bazean, ex Heienâ sorore duos filios Monobazum & Iza- ten suscipit	528
mandri Ephesii testimonium	827	Monumentum Ionathae	145
andacii de iuramento depulsi	149	Morbis Alexandra & Aristobuli conatus	363
andacii à Popsidonio & Apollonio in Iudeos con- flicti reuictio	846	Morbis Execiae & vita proroganda per miraculum confirmatio	261
ansa aurea ponderis talenti magni	803	Mores Persarum	859
ansa aurea	308	Mori liber apud Iudeos honor & gloria	815
ansa sacri panis	207	Mori quarti fratris	874
ansa	74	Mori Isaaci, & sepultura in Hebrone	37
ansura	210	Mori Nabuchodonosoris	275
ansuras & pondera Cain excogitat	15	Mori Abia	225
ansures	109	Mori Ioram	244
ansures meretricis	103	Mori Salomonis	219
ansures nuptia	106	Mori Davidi, & quantum filio ad structuram tem- pli reliquerit	201
Antes Amenophilus filius	839	Mori Sedeciae	270
Antipatris ultro ad Davidem deditionem fa- ciunt	181	Mori Ptolemai	342
Antipatris	75	Mori Neemia	295
Antipatris verus propheta	234	Mori Alexandra	354
Antipatris Regi servus, Davidem agrotare, persuadet	520	Mori natu maximi fratris	872
Antipatris se, quod Davidem eripuerit, excusat ibi- dem.	520	Mori Iosia	265
Antipatris sublati signis ad Claudium tendunt	520	Mori Basani, filii item in succedenti eadem	226
Antipatris unam imperatorem a senatu creati postulat	520	Mori Apionis	351
		Mori Iosephi	318
		Mori septimi fratris	876
		Mori Alexandri, & bella inter successores orta	304

for in Rege laudandus	297	Moses Hebraos iureiurando ad legum custodiam a	
os lustrandi populum	94	stringit	111
os Atheniensium	859	Moses retro populum ducit in desertum	85
for veteribus iurandi	31	Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem ac-	
oses centesimo & vicesimo anno atatis ablatum		cusat	90
III		Moses ab Hebrais in Aegypto exceptus miracula ei	
oses socii consilium admittit	59	exhibet	58
oses consensu Sina monte acceptas à DEO de-		Moses Aegypti regem, ut Israelitas dimittat, hor-	
cem praeceptorum tabulas ad populum reportat		tatur	ibid.
ibid.		Moses à Moy, quod Aegyptii aquam significat,	
oses Deum orat, ut aquam vitiosam potabilem		distius	838
reddat	64	Moses vir maxima auctoritatis	86
oses in Madianitas mouet	99	Moses populum numerat	84
oses & Aaren Deo supplicat	86	Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio	
oses populum, ut Deo totum se dedat, hortatur		851	
54		Mosis libri sacri in templo reperti	264
sis natus	53	Mosis carmen & benedictio	110
ses in flumen proicitur	ibid.	Mosis & Hebraorum contra Aethiops victoria	55
ses aquam effundit humi, qua vertitur in san-		Mosis ad Deum precatio	91
guinem	57	Mosis ad Israelitas oratio	70
ses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mitti-		Mosis virga in Draconem mutata	57
ur	ibi.	Mosis manni alba	ibid.
ses ex Madian in Aegyptum proficiscitur	58	Mosis ad Idumaos legatio.	94
is populum, ut animum ad Dei dona ac gratiam		Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas	57
vertant, hortatur	65	Mosis ad Deum precatio	62
is Dei beneficia populo Israelitico exhibita enu-		Moses universos Iudaeos ad legi auditionem congre-	
terat	ibi.	gari praecepit	853
is opem Dei implorat	ibid.	Mosis ad eorum seditionem oratio	44
is in Aethiopes mouet	55	Mosis visa	852
ses in tabernaculo Deum consultit	79	Mosis ad Sebonem Amoraorum Regem legatio	
is Regem iterum Hebraos ut dimittat, hortatur		94	
9		Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio	
ses unde nominatus	54	101	
is ab Abrahamo septimus	ib.	Mosis ad Israelitas, ut Deo ipsiusq; mandatis sint o-	
is Thermuthus Pharaonis filia adoptivus filius		bedientes, adhortatio	51
id.		Mosis duo filii, Gersa & Eleazarus	58
is ducem atque consultorem Deum habet	852	Mosis insidiantur Aegypti	56
is diuina providentia morti eripitur	54	Mosi Deus in rubo ardente apparet	57
is ad Madieniam profugit	50	Mosen & Israelitas miraculis Deus convincit, ut i-	
is Raguelis sacerdotii filiabus fert operam contra		psius promissionibus fidem habeant	ibid.
flores	ibi.	Mosen lapidibus obruendum clamant	90.
is populum, ut nihil aliud quam victoriam co-		Mosen Aegyptii exercitus ducem postulant	55
arent, hortatur	67	Mosen Pharaonem propellit	80
is leprosus non fuit	838	Mulier intemperans & libidini dedita	404
is Iudaeos, qui apud alios putantur Dii, pro-		Multis Iudaei à Romanis deficiunt	554
ter appellationem ridere ac blasphemare interd-		Multis Herodi se se adiungunt	212
?	857	Munera Solomonis allata, eiusque equitatu	
is quoslibet legislatores antiquitate precedit		217	
2		Mutatio nominum unde orta	2
& aliorum legulatorum comparatio	ib.	Mures Aethiopiae urbem vastant	135
is imperator bonus & vates	112	Murmur populi contra Moysen	80
is virga terram ferit, & larga proficit unda	60	Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini lice	
is Israelitis codicem legem scriptam & instituta		107	
inuentum tradit	102	Mutuum reddendum	ibid.

N.		
	<i>Nicolaus coram Agrippa pro Iudaei verba facit</i>	428
<i>Antiochus rex Galadensis iniustas</i>	<i>Nicolaus Damascenus de arca Noe</i>	18
<i>conditiones pacis offert</i>	<i>Nicolaus Damascenus</i>	23. 251
<i>Antiochus post mariti & filiorum obitum cum Ruth</i>	<i>Nicolaus Damascenus accusationem à rege captam</i>	
<i>patriam rediit</i>	<i>persequitur</i>	460
<i>Antiochus in tantum se coniecit maiorem, ut toto corpo-</i>	<i>Nicolaus ea tantum attingit, quae ad Hero-</i>	
<i>ris fuerat mortem obiret</i>	<i>du gloriam pertinent, scilicet aut alia specie as-</i>	
<i>Antiochus futurus</i>	<i>sista fucat, aut quantum potest, occultare studet</i>	238
<i>Antiochus gregibus à Davide percipitur</i>	<i>Nicolaus Herodes, quid Romae amici sentirent, de</i>	
<i>Antiochia regio</i>	<i>eius filijs interrogas</i>	450
<i>Antiochus profligati</i>	<i>Nicanor populo, nisi Iudaei sibi traderent, se tem-</i>	
<i>Antiochus sine Nymroth</i>	<i>plum euersum minatur</i>	331
<i>Nabuchodonosorus Babylonia Rex contra Aegy-</i>	<i>Nicanor hastem dissimulans, dolo Iudaei interciperi</i>	
<i>ptum</i>	<i>conatur</i>	331
<i>Nabuchodonosorus Nabuchodonosori parens, Babylonia-</i>	<i>Nicanorem & copias Iudaei in fugam veritas</i>	ibid
<i>ae & Chaldaeorum rex</i>	<i>Nicaulae Aegypti, & Ethiopia Regina ad Salomo-</i>	
<i>Nabuchodonosorus patri in regno succedit</i>	<i>nem venit</i>	215
<i>Nabuchodonosorus visioem oblata oblitus, magos ac-</i>	<i>Niglisar</i>	276
<i>ces accersit, eiusq; mortem, ni indicarent, mi-</i>	<i>Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudaei,</i>	
<i>nitur</i>	<i>commercium Graecorum</i>	824
<i>Nabuchodonosorus regiae extruit</i>	<i>Nisan vel Xanticus, nobis est Aprilis</i>	17
<i>Nabuchodonosorus sedifragus</i>	<i>Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad unum</i>	
<i>Nabuchodonosorus Tyrum obsidet</i>	<i>occisus, incenditur</i>	83
<i>Nabuchodonosorus rebellantes imperio subiecit</i>	<i>Noe inebriatur, nudatur. & pro ludibrio habetur,</i>	
<i>Nabuchodonosorus successor</i>	<i>unde derisorem diris demouet</i>	21
<i>Nabuchodonosoro loacimus tributa persoluit</i>	<i>Noe egreditur ex arca, masculis Deo victimis</i>	17
<i>Nabuchodonosori recepti in urbem saustia</i>	<i>Noe in aliam regionem migrat</i>	16
<i>Nabuchodonosori cum 25. Arachum casus</i>	<i>Noe precatur, ne Deus terram iterum inundaret</i>	
<i>Nabab & Abiu Aaronis filii combusti</i>	<i>18</i>	
<i>Nabab Rex Israelis</i>	<i>Noe posteris ut terram colerent Deus mandat</i>	19
<i>Nathan Davidem, propria sententia damnatum,</i>	<i>Noe aetate 950. anni</i>	18
<i>causae accusat, eiusq; poenas denunciat</i>	<i>Nomos, Lex, hoc vocabulum nasquam apud Home-</i>	
<i>Nath & Cinnira</i>	<i>rum reperitur</i>	851
<i>Nath & iter Vespasiani</i>	<i>Nomina Regum Aegyptiorum sibi succedentium</i>	
<i>Nath & Nisibis Babylonia urbes</i>	<i>826</i>	
<i>Nath concessa potestate, populum adrastruenda</i>	<i>Nomina filiorum Iacobi & explicatio</i>	34
<i>Nath & templum, hortatur</i>	<i>Nomina regionum & gentium</i>	20
<i>Nath cultus domini omnium malorum causa</i>	<i>Norbanus</i>	512
<i>20</i>	<i>Norma magistratus & legislatorum</i>	11
<i>Nathan</i>	<i>Notarum rerum studia Hierosolymis gliscunt</i>	
<i>Nathan primus Tyrannus terram Babylonicam</i>	<i>546</i>	
<i>Nathan edificat</i>	<i>Nubes super tabernaculum</i>	84
<i>Nathan Imperator</i>	<i>Nulla fides, pietasq; ne in socero quidem</i>	250
<i>Nathan Tyrannus</i>	<i>Numerus Iudaeorum & Babylone profectorum</i>	
<i>Nathan in templo</i>	<i>285</i>	
<i>Nathan Herodem & Archelaum excusat</i>	<i>Numen deserto Sane ad Davidem commigrat, qui</i>	
<i>Nathan Syllaum accusat, & Herodem excusat</i>	<i>prophetaro incipit</i>	152
<i>47</i>		
<i>Nathan historiographus regis Adadi, eiusq; cum</i>		
<i>Nathan de bellis meminit</i>		
<i>Nathan Damascenus ab Herode ad Caesarem di-</i>		
<i>missus</i>		
<i>445</i>		

O.

<i>Oba sine Soba</i>	149
<i>Obades Rex Arabum</i>	439

Obedat

<i>Obedas Rex Arabum</i>	359	<i>Oppida curruum</i>	57
<i>Obedas centum Prophetas absconditos sustentat</i>	228	<i>Oppugnatio Ierusalem à Davide suscipitur</i>	175
<i>Obeda defuncto Aeneas in Arabum regnum succedit</i>	445	<i>Optimates Iudeorum Thasaelum & Herodem accusatum veniunt</i>	59
<i>Obodiam Eliam Regi aduentum suum nunciare iubet</i>	218	<i>Oraculum à Ioanne petitur, quod tamen negligitur</i>	273
<i>Obedientia erga magistratum</i>	102	<i>Oratio serui Abrahami & Rebecca</i>	3
<i>Octodecim milia Iudeorum in Syria ingulata, 6000. in Aegypto perempta</i>	814	<i>Oratio Solomonii, qua primum Despro acceptis beneficiis gratias agit, & ut in posterum eum conserui, precatur</i>	21
<i>Odiu filii in patrem proditur</i>	440	<i>Oratio Davidis in Iebosphi interfectores acerrime pœnâ illis irrogata</i>	174
<i>Officia à Davide distributa</i>	194	<i>Oratio Abrahami ad Isaacum ante mactatum</i>	7
<i>Oges Rex cum exercitu trucidatur</i>	95	<i>Ordo castrorum cum tabernaculo</i>	84
<i>Ochozias grauitur prolapsus decurbit, oraculum consulit, & ab Elia reprehenditur</i>	238	<i>Ordo fœdorum liguariorum in Libano</i>	20
<i>Ochozias Achabii filius Rex Israelitarum ibi.</i>		<i>Ordo camentationum & aliorum operariorum ibi.</i>	
<i>Ochozias absq; liberu discedens, loramo fratri succedenti locum facit</i>	238	<i>Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atq; virtute prestant</i>	85
<i>Ochozias Regis Hierosolymitani mors & sepultura</i>	244	<i>Origolegum Iudaicarum</i>	86
<i>Ochozias milites attrahendi causa missi, ab igne consumuntur</i>	238	<i>Origo legum apud Græcos</i>	85
<i>Octauianus Augustus Iulio successit</i>	599	<i>Origo nominum omnium rerum</i>	11
<i>Olda prophætissa à Iosia consultitur</i>	264	<i>Orodes Rex Armenia. Antiochus Rex Comagen.</i>	482
<i>Olympii ludis</i>	237	<i>Oronna Iebusæus</i>	190
<i>Omnis benenemolentia, iurq; natura calumniæ cedit</i>	374	<i>Oronna aream Davidi donat</i>	ibid.
<i>Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios astem atque Chaldaos & Phœnicæ res gesta antiquissimam habent memoria traditionem</i>	828	<i>Ornamenta Solomonis regia</i>	21
<i>Onias Pontifex Aegypti regem non soluendo tributum, ad iram commouet</i>	314	<i>Orphanas Iebusæus cuius Hierosoly. amicus Davidi</i>	176
<i>Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum & templum condit</i>	817	<i>Osarsiphus postea Moses vocatus</i>	831
<i>Onias Apollonii vitam oratione promeruit</i>	866	<i>Osarsiphus dux Auaris</i>	ibid.
<i>Onias non acquiescens petitioni Iudeorum lapidatur</i>	367	<i>Osea impietas & pœna</i>	251
<i>Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hierosolymitano simile extruit</i>	330	<i>Ossa humana per templum sparsa</i>	26
<i>Onias Pontifex, qui & Menelaus, à Rege abducitur</i>	329	<i>Oza Dei arca manum admouens è vestigio expirat</i>	177
<i>Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis</i>	303	<i>Oziâs vocationem suam transgressus punitur lepra ob quam vrbe cedere cogitur</i>	25
<i>Onias & post eum Simon filius Pontifex</i>	318	<i>Ozai rex Iuda</i>	25
<i>Onias Pontificis Onia filius in Aegypto templum adificare molitur</i>	338	<i>Ozia expeditio & vrbs per eundem restauratur ibid.</i>	
<i>Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit</i>	575	<i>Ozia diuinita & exercitus</i>	ibi.
<i>Onia templum in Aegypto extructum</i>	816		
<i>Opinionis Lysimachi depulso</i>	840		
<i>Opera Dei</i>	854		
<i>Ophim & Phinces cum 30000. cadunt, & arca in hostium potestatem deuenit</i>	137		
<i>Oppida refugii</i>	101. & 119		

T.

<i>Pacorus equites Antigono in Iudæam mittit</i>	386
<i>Pacorus Parthorum dux urbem ingressus, Thasaelo, ut legatus iret ad Barzapharnem, suad</i>	386
<i>Pacori dolus & insidia</i>	59
<i>Palatium Tiberiade ab Herode extructum</i>	5.
<i>Palatium Tiberiade incensum</i>	ibid.
<i>Talastina à Philistino nominata</i>	

ina Sauls fiborumq. corpora crucibus affigunt	Phasaeli reip. forma	377
ni in Davidem signa mouentes partim occi- tur. partim in fugam vertuntur	Phasaeli Antigonus pro remedio venenum immi- tit	389
ni ingenti exercitu multis confociatis Hebra- maferant	Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma- risam urbem evertunt	388
ni in Hebraeos bellum parant	Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse vero re cognita ipsorum manibus effugit	387
ni Hebraeorum regionem populantur	Parthi Antigonum Regem constituunt	325
ni terga vertunt	Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt	386
ni in Israelitis signa mouent	Patricidium publica vita ac natura iniuria	467
notum triginta milia caso	Placidus contra Iosephum	356
notorum fuga	Plantarum ante quattuor annum fructus prohibet	105
notus Ezecias vincit	Pascha 14. Aprilis dies	81
propositionis	Pascha celebratur	288
pylum mare quomodo Alexandro referit,	Paschatis celebratio	264
moueri in Persas	Pascha 7. filiorum & matris	364
isai	Patricida	261
Hebraeis grauioribus operum difficultatib.	Pauimentum ianua, omniaq. alia templi auri ista	208
is	Pax nummis redimitur	254
Hebraeorum masculos necari edicit	Pax tempore Iosaphati	233
onis Aegyptiorum Regi somnium noctu ob-	Phoenices & Cadmus Gracarum litterarum inuen-	101
m	tores	821
onis somnium de 7. bobus	Phoenicum de Iudaorum antiquitate testimonium	830
ni prodigia exhibet Mosés	Prada populo distributa	116
u	Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro victoria obtinenda	237
ni regi non iurant, propterea multati Pha-	Precatio Esdra pro Leuitis, qui duxerant exera-	290
uxor pro eis multam persoluit, ob quod be-	Prada ex bello capta	879
um regnum pollicentur	Precatio Solomonis ad Deum	211
ni Alexandra regina insinuati, paulatim	Precibus & sacrificiis Nos Deum propitium reddit	18
ratores habentur, cunctiq. regii commodis	Prada diuisa	119
tur	Prælium inter Antigoni milites, & Iosephum He-	597
administrationis regia consortes, audiunt	radus fratrem	189
unis	Prælium inter Absalomum & Isabum	291
astuti & arrogantes	Prælectio legis Mosæica	205
rum dogma	Præfecti & duces Solomonis	233
rum in populo licentia	Premium piorum doctorum	856
rum inuidia & accusatione temeraria mul-	Premium obedientium legi	52
trucidati	Præsagium de Mosè	324
Parthorum Rex per insidias à Thraace	Tecunia corruptus iudex	361
ilatus	Pella diruta	802
s interfectus	Pegmatum fabricatio	386
beneuolentiam Hierosolymis habitantiū	Pentecoste	144
uget	Per tribus & familiis sortitio	71
s ad saxum caput frangit	Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Mosés mo-	413
aliso ad saxum caput vitam abruptis	ratur	
& Herodes Antipatri filii	Pestilentia Hierosolymis grassatur	
Parthum & ciuitate & hospitio cū quin-		
mitibus recipit		
elicem superat, Hyrcanoq. ingrati pro-		
uicit		
turris & oppidum		
urris		
urris		

Petracuitas Arabia	595	Pythium templum ab Herode constructum	43
Petronius prius de Cati morte literis, quam de nece sibi ipsi inferenda accipit	499	Pythionissa Saulum ut mensa apposita vires refoueret, adigit	166
Petronius ad Caium scribit	498	Philippus Herodi filius	474
Petronius Iudaei se Cajo scribere velle pollicetur, eosq. ad agrum agrum adhortatur	497	Philippus Iacimi filius	554
Petronium Caius in Syriam mittit, eiq. ut Iudaeos eius statuam in templo Dei collocare abnuentes exercitu inuadat, mandat	496	Philippus ab Antiocho supplicio affectus	336
Petronio Iudaei Tiberiadem occurrunt, supplicantes, ne sacram urbem vetitu imaginibus pollueret	497	Philippus Herodi frater vir modestus & amatus quietis moritur	486
Phieroras Herodi, se Cyprum alteram ipsius filiam ducturum pollicitus, non stat promissu	438	Philippi Iacimi filii periculum	541
Phieroras Herodi filiam sibi in coniugium oblatam propter ancillam propriam falsidit	ibi.	Philippi diu Syria attributa	486
Phieroras Herodem, dum illum ardentem amare Glaphyram dicit, vehementer commouet	439	Philo Iudaeorum legatus à Caesare repulsus causam Deo committit	491
Phieroras Herodi se causam perturbationum fuisse ingenuè fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur	443	Philostratus	276
Phieroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum apud Herodem accusant	428	Phineis uxor Ioachaben parit & moritur	131
Phieroras atra veste instructus cum lachrymis ad pedes Herodi accedit, ac veniam petit	616	Phineas ad Rubenitas oratio	120
Phieroras, mediante Archelao Herodi iracundiam mitigat	ibid.	Phineas Zambriam & Chosbi uno ictu transigit	99
Phieroras moritur, & Hierosolymis sepelitur	622	Phison sine Ganges	14
Phieroras Salomes hoc esse commentum ait, quae tamen vehementer negat	436	Phistion apud Daces	481
Phieroras à mulieribus deceptus	454	Primus vini potentiam praedictas	152
Phieroras uxorem dimittere recusat	456	Primitiae frugum	81 & 101
Phierora Herodi fratri Caesar tetrarchiam concedit	421	Primogenitus sui suum retineat	104
Phierora liberti uxorem veneficiū accusant	456	Principes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, auri & gemmarum ad templi structuram conferunt	101
Phierora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenuè fatetur	623	Princorum tribuum sacrificia & dona	79
Phieroras signa cum Caesaris effigie in urbem infert, quae dum populus acriter instat, Caesarea transfert	462	Priscorum vita quamobrem prorogata, nunc non peragere	15
Phieroras apud Vitellium accusatus Romam mittitur	484	Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemaei dace	313
Phieroras inducitur aquas Hierosolyma seditionem concitat	482	Pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in proprio honore	216
Phieroras Iosaphati	234	Pompeius templum oppugnare parat	370
Phieroras Iosaphati	233	Pompeius Hierosolyma oppugnat	369
Phieroras & plura Deorum multitudinis auctores	858	Pompeius multas praefectas ciuitates ab imperio Iudaeorum liberat	585
Phieroras	107	Pompeius in Aristobulum monet	369
Phieroras redeunt ad Roboamum	222	Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit	584
Phieroras somni explicatio	43	Pompeius in Syriam venit, eiq. Aristobulus insigne donum mittit	368
Phieroras doctorum in hac vita conditio	268	Pompeius templum ingressus nihil attingit	370
Phieroras Atheniensis portus	419	Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent secuti, percussit	585
Phieroras somnium	43	Pompeius Hyrcano pontificatum reddit	370
Phieroras somni enodatio	ibid.	Pompeius una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur	585
		Pompeius in Urbem venit, eiq. regia domus traditur: Aristobulus cum suis in templum concedit ibi.	ibid.
		Pompeius fossamq. vallumq. replet, ac diem septimum obseruat	ibid.
		Pompeius urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat	ibid.
		Pompeius Hierosolyma obsidione cingit	ibid.

ocius aggeri turres imponit	ibid.	1. Ptolemaus Lagi	844
ocius cum suis infanum irumpit	ibid.	2. Ptolemaus Philadelphus	ibid.
ocius continetis	ibid.	3. Ptolemaus Evergetes	ibid.
a serpentis	14	4. Ptolemaus Philometor	ibid.
a furis iuxta legem Moysi	426	5. Ptolemaus Physcon in Iudea: grassari desinit ibi	
a talionis	198	Ptolemaus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimum	
a criminum qua furor capti Iudaei contra ge-		Storgen naturalem valere, matrem & germa-	
tes ausi fuerunt	813	nos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugna-	
a uipm inferentis uirgini	855	tione desistat, praecipitandos locos	350
a Solomoni immittenda, ob Deos alienos rece-		Ptolemaus Asia regnum sibi oblatum Demetrio	
	218	tradendum suadet	343
a mulieris pro uirgine desponsata, talis postea		Ptolemaus Philometor Alexandro genero laturus	
n inuenta	106	auxilium in Syria uenit	341
a gentis populi	86	Ptolemaus Epiphanes rex Aegypti, in Syria Rex	
us Pilatus Iudeorum praefectus	480	mouet	313
ificii aurea corona triplex	76	Ptolemaus fratres Ioannis una cum matre occidit	
ificii ornatus	75	578	
ifices apud Iudaeos a duobus millibus annis de-		Ptolemaus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in	
terminati filii a patre conscripti sunt	823	Iudeam mouent	324
ifices Hierosolymitani	270	Ptolemaus a Cleopatra obfessa & expugnata	358
ifices in uniuersum octuaginta tres	341	Ptolemaus vi expugnata	ibid.
ificum in populo Iudaeo numerus & ordo	540	Ptolemaus Lathyrus rex Aegypti a matre (Cle-	
chies Aaron	341	opatra e regno eiectus Ptolemaidensibus auxilio	
ificum cum sacerdotibus discordium	538	uenit	358
us in profucham conuans	360	Ptolemaus Sepphorim aggreditur	357
us Israeiticus Deum de monte Sinai loquen-		Ptolemaus eiectus ex Aegypto	358
um auct	70	Ptolemaus Manneus pecunia multatus	368
us a Roboamo onerum mitigationem petit	219	Ptolemaus Aschoim Galilaea oppidum vi caput	357
us in proposito creandi Regem pertinaciter		Ptolemaus Philadelphus	11
seuerat	143	Ptolemaus ut maiorem terrorem Iudaeis incutiat,	
um Rex dimittit	212	humanas carnes coquere iubet	358
us apud Casarem a Timidio delatus	507	Ptolemaus Herodum militum Dux interfecit	599
icus praedia super uallem exstructa	424	Ptolemaus Praefectus interficitur	394
icus ante templum	208	Ptolemaus a Ptolemao obfessa	357
aptuam ac continuam siccitatem repente		Ptolemai	215
uber decidit	498	ptolemai erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas	
emum capitulum contra quorundam deroga-		578	
ones & maledicta	834	Ptolemai Epiphanis filii Philometor & Physcon	319
itia ad salutem data	49	Ptolemai sumptus & diligentia in reple donacionem	
pharu uxor de concubitu Iosephum sollicitat	41	collata	310
res Habraorum Hebronem ad Dauidem con-		Ptolemai filius minorem Antigoni filiarum coniu-	
genium, eumq. Regem declarant	176	gio suo copulat, ob eamq. causam a patre occidi-	
unditas fundamentorum templi	207	tur	588
uga Iudaei in arce ab Antiocho auxilium pe-		Ptolemao a genero insidia structa qua etiam de causa	
nit	345	filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur	341
enies filiorum Gomar	20	Publius Petronius Dorienfibus, ut eos qui Casari	
enies filiorum Iamari	ibid.	statuam posuerim sibi mittant, scribit	523
enies Chananeorum	21	Pueri leges ediscant	103
phetia contra Basanem regem	226	Puerorum constantia	870
heta ad Ieroboamum missus per mendaciam reu-		Puerpera leges	83
eritur	221	Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosoly-	
herarum oracula veneranda	235	mu in foro commissa	594
osilio quam tractandam sumit Iosephus	822	Pugna Hierosolymu inter Antigoni & Herode	359

Purificationes corporum	855	Quomodo Esau & Iacobus Isaac filii dicitur erit ha-	
Purificationes in sacrificiis	854	bitationem, & quod Esau Idumaea, Iacobo Cha-	
Puerum	108	nanaa contigit	37
Purura a festa	299	Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit fla-	
Pseudalexander 259 Romam peruenit	ibid.	guriu eorum offensus	25
Casari imponere non potest	ibid.	Quomodo Imperatores & Magistratus colendi	846
Pseudopropheta ex Aegypto Iudam in Oliveti mon-		Quomodo & Chaturam Abrahamo nuptia Troglodita-	
te producit	537	rum gens provenit	30
Pseudopropheta placentia pradicunt	234	Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natus minimus	
		propter somnia futura sua felicitatis prænuncia	
Q uadragesima dies & noctes Moses ieiunat	71	in fratrum invidiam incurrit	39
Qualis uxor sacerdoti ducenda	83	Quomodo Mose duce Aegyptum reliquerunt	60
Quando edificatio templi sit incepta	207	Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus a fratri-	
bus illustri ibi factus est, & fratres tandem in sua		potestate habuit	41
Quando & quomodo iuramentum seruandum	124		
Quando Iosephus volumen hoc conscripserit	543		
Quare Tiburinus potestates semel constitutas non fa-			
cile mutauerit	490		
Quare Moses Israelitas nō duxerit per Palastrinā	61		
Quas urbes Iudai receperint inhabitandas	586 (565)		
Quatuor millia militū a Ioanne ad Iosephū deficiūt			
Quatuor Reges tyucidati	117		
Quatuor Pacadyfi fluiui	14		
Qua in templo posita fuerunt	848		
Qua hosti potissimum in militia opponenda	141		
Qui homines iramandi	82		
Qui homines ad sacerdotium euelti	854		
Qui homines Cari necem iniquo animo tulerint	512		
Quid potissimum ex huius historia lectione peti de-			
beat	12		
Quid Gracorum prudentissimi de Deo sapuerūt	852		
Quidam rerum fastidium affectant	519		
Quing. Reges Sodomitarum	242		
Quinquaginta Iudeorum millia Seleucia occisi	504		
Quirinus Syria censor	477		
Quirinus ut ciuium facultates percenseret, & Ar-			
chelaia pecuniam in suam potestatem rediret, in			
Iudeam venit	ibi.		
Quirinus in Syriam a Cesare ut iura populi red-			
deret, mittitur	478		
Q . Pompeius Consul cum alii quibusdam ad Clau-			
dium peruenit	520		
Quantulus Varus Syria Praefectus	459		
Quantulum Caius torquere iubet, qua nihil facitur,			
sed a Popedio muneribus affecto absoluitur	507		
Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium mi-			
grauit	50		
Quomodo Iudai Iudaeam occuparint, & urbem Hie-			
rosolytam adificarint	840		
Quando Hierosolyta expugnata	396		
Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam ca-			
ptiuos quam reliquum pradam victor reduxit 25			
Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinā mō-			
tem eduxit	64		
		R . Abathah obsidione cingitur	181
		Rachel ex parte moritur	37
		Rachel insigni forma pradiata	33
		Rachel parentu Deos aufert	31
		Rachel Iacobo Balam aduectis	34
		Rachab exploratores contegit	113
		Raguel Mosi unam ex filiabus nuptum tradit	56
		Raguel ad Mosin, in desertum Sinai peruenit	68
		Raguel siue Iethro Mosi socer ex Israelitu inducit	
		deligendos consilii	69
		Raptores conuocato Ezechia in colloquium, & deditio-	
		nem suadet	260
		Ratio affectus domina	876
		Ratio principatum passionis obtinet	864
		Ratio periti cultoris officio fungitur	ibid.
		Razarus cum Adero hosti Salomonis	218
		Rebellio Antiochenisum & ultio subsecuta	343
		Recitatio beneficiorum Herodu in filios collatorum	
		625	
		Reconciliatio inter Herodem & filios facta	611
		Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inua-	
		dit	581
		Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mau-	
		117	
		Rex cognito fratrum Iosephi aduentu letatur	45
		Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringi-	
		tur	241
		Regi Persarum mandatum, ut nemo e domesticis	
		innocatus eum accederet	294
		Regi erga Iudeos liberalitas	30
		Regi ad septem fratres adhortatio	86
		Reges pastores vocati	87
		Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta	82
		Regia Herodu	81
		Regia Ieroboami	22
		Regia ab Iudam obfessa	47
		Regia littera pro Iudeorum incolumitate	35
		Regina domus, alia q. aula	2

domus, aliq. aula	213	Rush in Bethlehem proficitur	135
a callidum contra Antigonum consilium	74	S.	
ratio cultus Dei	257	S Abaregia obsidione cincta	55
olica forma Hierosolymu instituta	288	Sabbathum	14
o in Israelitico populo renouata	226	Sabbathum Iudaorum	332
io preceptorum legis	856	Sabbaticus fluminis	302
munda	82	Sabachis	129
sum diuinum ad Iosua proces	115	Sabinus Herodi pecuniam & regiam occupaturus	
sum Syru legati datum	232	Hierosolyma peruenit	469 & 633
sio Eleazari ad Ptolemai literas	308	Sabinus in corpus adacto capulo tenuis gladio sua-	
sio ad obiectionem de Asini capite	846	met manu pectus insertum quare	519
ratio cultus diuini	248	Sabinus cum Germani satellitibus Casari inter-	
ulicibres	438	sectores quare	512
mus proscutis & clypeis aureis parem areo-		Asprenas frustatim laceratus	ib.
nummum facit	223	Sabinus se cecius contrucidaturum, quam passurum	
mus moritur, ei q. Abias in regno succedit		ut imperium committatur Claudio ait	520
apostas vi retracturus a proposito absti-		Sabini auaritia Hierosolymu ingentem seditionem	
nubetur	220	in festo Pentecostes concitat	471
ni urbes munita	232	Sabeus homo sediciosus auertit Israelitas a Davide	
ni uxores & liberi	ibid.	193	
us exercitus hybernatum dimissis	391	Sacra scriptura liberis a tenentis unguiculis propo-	
rumor Tiberium esse incolumem spargitur		nenda	391
ex magnis diuitiis non minimam partem		Sacerdotes in templo habitant, & vinum non bibunt	833
inuenerunt	602	Sacerdotes arcam Dei, in qua decem precepta ta-	
urbe ac victoria potiuntur	846	bula lapidea inscripta asseruabantur, in suum	
consilii fortitudinem & obstinatum con-		locum deponunt	211
otum mortu admirantur	817	Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plus	
totam funditus erunt ciuitatem ac tem-		quam 5000. hominum habent	848
	796	Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseveran-	
eloacas rimantes & sepulchra oruientes,		tia	909
as opes inueniunt	794	Sacerdotum reditus	93
pugnans expectant	813	Sacra pecunia bona pars militum furto disperit	637
vincunt & Aristobum cum filio Roman		Sacrificium pro gratiarum actione	80
uicunt	587	Sacrificium Cain & Abel	15
orum in Iudeos humanitas	574	Sacrificium mensis Octobris	81
orum gloria minuitur si quantum pro Hiero		Sacrificium sponte sua accenditur	78
nis de iudauerint aliquid derogatur	571	Sacrificium si quis sciens peccauit	80
orum de Iudeis triumphus	474	Sacrificium & precatio Samuelis	141
rum notitia fero ad Gracos peruenit	824	Sacrificium Pentecostes	81
rum erga Iudaos magnanimitas & mode-		Sacrificia & festiuitas in regni Salomonis confir-	
	795	matione instituta	199
ad Iosephum pro se & fratribus depulso	45	Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis	80
o: tu uenit ad puteum	40	Sacrificia	78
atriu necem reuocatur	ibid.	Sadoeus & Abiatharus filius ad Davidem mittunt	
Iosephum in puteum prouiciendum ibiq. ne-		188	
sm suadet	ibid.	Sadoci Pontificis genealogia	203
erum responsio	120	Sadducaeorum opinio	479
-Gratus Herodis exercitus Praefecti in Ro-		Salte ciuitas ad Orientem Bubostis frumini posita	325
rum partes se transferunt	471	Salome filia ad efficienda & prodenda secreta con-	
ranus de Herodis morte sparsus	402	ingum colloquia pellicit	438
rabilis magnitudinis	801	Salome	474
rus suauis ad pedes Bozi cubat	136	Salome & alia Herodis filios calumniis appetunt,	
		omq. parenti in senos reddunt	436

<i>Salome mortua</i>	481	<i>Samuel Saulum obiurgat</i>	15
<i>Salome male audit, & uxores regia male ei volunt</i>		<i>Samuel Regem Saul accusat</i>	14
439		<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat commonefacit</i>	14
<i>Salome hereditario odio Mariamma filios prosequitur</i>	430	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur</i>	15
<i>Salome & Alexas in circo clausos Iudaeos domum dimittunt</i>	466	<i>Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat</i>	14
<i>Salome Alexandra cognominata, Aristobuli uxor, Alexandrum Immaum Regem constituit</i>	356	<i>Samuel innocentiam suam populo testatam facit</i>	146
<i>Salu Egyptios in suam potestatem redegit</i>	825	<i>Samuel populo peccata & ingratitude exprobat</i>	ibid.
<i>Samaa populum consolatur</i>	140	<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denunciat</i>	151
<i>Samarita ab adificatione templi Iudaeos prohibens</i>	282	<i>Samuel de hostibus victoria</i>	141
<i>Samarita templi adificationem promouere volentes reticiuntur</i>	286	<i>Samueli anima Saulo visa belli cum Palaestinis euentum praedicat</i>	133
<i>Samarita templi adificationem impedire cogitans ibid.</i>		<i>Samueli mors & sepultura</i>	162
<i>Samarita Iudaei insens</i>	288	<i>Samueli ad Israelitis oratio</i>	140
<i>Samarita rebus secundum Iudaeorum amici</i>	303	<i>Samueli ad salutarem penitentiam adhortatio</i>	141
<i>Samarita templi & urbis restorationem impedire conantes magis promouent</i>	287	<i>Samueli Propheta de Rege Saul ad populum oratio</i>	144
<i>Samarita aliquot Galilaei Hierosolyma petentes interficiunt</i>	53	<i>Samueli Deus Elin & filiorum penam ostendit</i>	137
<i>Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit, fundit, ac in fugam compellit</i>	484	<i>Samuelem populi voluntas contristat</i>	143
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambysen scripta de templi adificatione auertenda</i>	282	<i>Samuelem consolatur Deus</i>	ibi.
<i>Samae & Indicibus vnus, Hyrcano reliquisq; Iudicibus cadem ab Herode imminentem praedicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit</i>	378	<i>Samuelem Deus regem creare iubet</i>	ibid.
<i>Samae Propheta Iudaeorum impietate arguit</i>	222	<i>Samuelem Anna Helcana coniunx genuit</i>	137
<i>Samphe & Emmaus cremata</i>	473	<i>Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem ut ungat, mittit</i>	153
<i>Samson Afcalonitis ab quo trucidat, eius coniunx alteri nubet</i>	133	<i>Samuelem Deus quem creaturus esset regem certorem reddit</i>	143
<i>Samson Palaestinarum fruges comburit</i>	ib.	<i>Samuelem Saulus accedit</i>	ibid.
<i>Samson traditus Palaestinis</i>	134	<i>Sanctuarium</i>	73
<i>Samson asini maxilla mille viros interficit</i>	ibid.	<i>Sanctum Sanctorum</i>	73
<i>Samson fontem impetrat precibus</i>	ibid.	<i>Salpadi filia parentis loco hereditatem capiens</i>	100
<i>Samson Gaza portas reuulsas auferit</i>	ibid.	<i>Sapientia Abrahami</i>	23
<i>Samson natus</i>	133	<i>Sara Abrahamo in thalamo adducit Agar</i>	25
<i>Samson Palaestinam virginem ducit</i>	ibi.	<i>Sara obitus Abrahami coniugis</i>	29
<i>Samson leonem nudis manibus discepit</i>	ibid.	<i>Saramella Herodii legatus ad Pharaonem Parthorum regem</i>	198
<i>Samson Thamnitis anigma proponit</i>	ibid.	<i>Sareptana vidua, Eliam suscipienti, oleum & farina non deficit</i>	228
<i>Samson sui roborem causam Dalala aperit, Palaestinis oculi orbatum vincitq; abducunt</i>	135	<i>Saturninus & Volumnus Syria praesides Herodis Arabes reconciliant</i>	241
<i>Samson cum 3000. Palaestinarum moritur</i>	ibid.	<i>Saturninus eiusq; filius moderatam sententiam praefertunt</i>	449
<i>Samson viginti annos regnat</i>	ibid.	<i>Saul nomen suum apud omnes Hebraeos inclitum reddit</i>	146
<i>Samsonis natiuitatem angelus nunciat</i>	132	<i>Saul laudatur a populo</i>	ibid.
<i>Samsonis uxor Thamnitis aperit anigma</i>	133	<i>Saul Ammanias & Naasen regem occidit</i>	ibid.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipsius verbis fidem habeat, praedicat</i>	144	<i>Saulus Dauidem in satellitum assumit</i>	153 (150)
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit</i>	143	<i>Saul recensito milite in tribu Iuda 30000. inuenit</i>	

Saul Amalecitarum vires expugnat	ibi.	thas regum animum cognoscere cupit	198
Saul: Davidi filiam Melcham siue Michol collo-	155	Saul per sortes causam irati Dei perquiris	149
-cat	155	Saul ppiū filiū mori paratū interficere conatur	ib.
Saul Davidem tollere cogitat	155	Saulis ob subitanam tristitiam, viribus deficiens-	166
Saul malignum in Davidem animum prodit	158	-bus in humum collabitur	166
Saul contra Davidem proficisci desinit	165	Saulis suam malitiam & Davidis innocentiam ag-	
Saul contra Dei mandatum & Samueli voluntatem ultimas ad altare offert	147	-noscit, eumq; rogat, ut ad regnum euectus ipse	162
Saulis regno ventriloquos ac ariolos eiecit	165	-familiam saluam esse patieretur	162
Saulis Palæstinis cum copis auentare audiens ad oraculum Dei confugit	ibid.	Saul semper victor	149
Saulis Tychoissam Samueli animam excitare iubet	ibid.	Saulis Davidem collaudat, vtiq; bono esset animo, & ad proprias ades reuertere iur, hortatur	164
Saulis Samueli de necessitate sua conqueritur, eūq; confut	ib.	Saul armatos, qui Davidem ad se pertrahant, mittit, qui prophetas incipiunt, tandem ipse quoque eo precepsans, agere Prophetam incipit	155
Saulis Davidem in Cilla barentem obsidere conatur	161	Saulis Davidem insequitur, eumq; circumueniēti comprehendisset, nisi nunciu reuocatus fuisset	161
Saulis cum filii in Palæstinorum pugna reliquo exercitu suo fugatoq; cadit	169	Saul Davidem in Engadenorum agro quaerit, speculū eam in qua David cum sua cohorte delitescerat, ingreditur	ibid.
Saulis seipsum interficere molitur, eumq; inuentu Amalecitarum	ibid.	Sauli ad amicos, Dnces & tribules oratio, in qua Davidem accusat	159
Saulis & subditorum conspectu sese subducit	144	Sauli filia Davidis amore capitur	154 (144)
Saul proceras statura	ibid.	Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo	
Saul rex a populo declaratur	ibid.	Sauli contra aduersarios lenitas	146
Saulis agnus amissus querit	143	Sauli contra Ammanitas bellum	ibid.
Saul Melcham prius Davidi nuptam alii elocat	163	Sauli edictum, quod Ionathas infans violat	148
Saulis Davidem remittit patri	153	Saulis Samuel regiam dignitatem annunciat	143
Saulis regnavit annis 38	169	Saulis Samuel in regem ungit	ibid.
Saul labefini auxilium promittit	144	Sauli quidā comitatur, quidā verò contemnūt	145
Saul ratat regiam dignitatem	ib.	Saulis Samuel iterum ungit in Gulgala	ibid.
Saul Davidem timet	159	Scabiosus ac lepulos Indecos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus decedēdos, aut in loca deserti exponendos	840
Saulis Abimelech, quod Davidem armis atq; cōmentu instruxerit, exprobat	ibid.	Scala Iacobi	33
Saulis in Davidem speculum eiāclatur	150	Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo accepit	
Saulis Davidem Palæstinis interficiendum obtinere dolo conatur	80	-Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet	523
Saul Davidi filia coniugium promittit, si sexcenta Palæstinorum capita afferat	ibid.	Scaurus Cælesyria Prefectus	371
Saulis clam odu Davidem	ibid.	Scaurus Romanorum dux	583
Saulis Davidem ex satellite tributum facit, ut sepe hostibus obiectum aliquis casus e medio tolleret	ibid.	Scythiarum & Sarmatarū impetus in Romanos	799
Saul tria milia sibi & Ionatha filio satellitum conscribit	147	Scythia	859
Saul Palæstinorum castrum expugnat	ibid.	Scythia	195
Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & contra Dei mandatum servat	150	Sebasti expugnata, diruta, cuiusq; habitantes abdu-	
Saul tumultum esse in castris Palæstinorum certior factus, eos adorsus	148	-cit	575
Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur	150	Sebasti civitatem Aristobulus & Antigonus obsidione cingunt	ibid.
Saulis Samuelis regnare volens, vestimentum eius scindit	151	Sebastum portum Herodes in honorem Casari adificat	159
Saul Davidi absentiam sciscitat, responso Iona-		Sedecias in Hiorethia petitiū consilium, principum metu negligit	269
		Sedecias a Pseudopphetis seductus	267
		Sedecias ad Aegyptios deficit	ib.
		Sedecias noctū iuga sibi consulens a Babylonis capitur	269
		Sedecias rex Iuda ab amicis & falsis Prophetis seductus	

ductus Hieremiam non audit	267	Scenopogia festum	212
Seditio inter Iudaos & Samaritanos de templo 305.	339	Spectacula Casarea celebrata	797
Seditio Hierosolymis contra Herodem & Hyrcanum		Seth Adami filius vir optimus	16
592		Sautia Herodi	624
Seditio contra Moysen propter egestatem & seditio- rum paena	82	Sex. Casari Herodes pecuniam numerat, Cælesyria Præfectus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni patris & Phasaels fratris hortatu obsidionem sol- vit	378
Seditio in Paschatis festo	486	Sex. Casar ad Hyrcanum, ut Herodem aboluere, scribit	ibid.
Seditio alia contra Moysen	91	Sex. Casar administrator Syria	377
Seditio in urbe Tiberiade	546	Sextus frater acriter increpat Antiochum	374
Seditio aduersus Iosephum	551	Sexti fratris magnanimitas	ibi.
Seditio aduersus Moysen	39	Sextum Casarem Bassus dolo necat	591
Seditio in populo mortuus Iosepho	319	Siba heri falso accusatus opibus potitur	137
Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios	100	Sibylla de Babylonica turri uaticinium	39
Seditio & defectio Tiberiensium	554	Sisulus	77
Seditio Alexandria inter Iudaos & Græcos	521	Sicarii	539
Seditionis Alexandria causa	545	Sicarii nona calamitatis auctores	594
Seditionem Gamala Iosephus concitat	554	Sicima piscium per commoda	34
Sedecia mors	230	Sicimita profugus in petra comburuntur	130
Sehon Amoræorum rex interfectus	96	Sicitas diuturna & sterilitas in Iudæa	417
Seleucus Gryphi filius cum Antiocho Cyrenæ bellum gerit	359	Sideritu	76
Seleucus & Nicanor	866	Signa legis	104
Semei veniam consequitur	191	Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis orna- tus	76
Semei quomodo puniendus	199	Silas Agrippa prioris fortuna aduersitates in me- meriam reuocans, eum offendit ut vinculum in i- psum patriam ad seruandum miseris	523
Semei in Dauidem iniuria	187	Sila regu satellitum præfectus	567
Semei paena & mors	203	Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatio- nem non dissimulans in custodia relinquitur	705
Sementi mulieris (hoc est Christi) conteret caput serpentis	14	Siloni à Iudæis pecunia corrupti datus	598
Senacheribis instrumentum & eius violatio	239	Syllæus capiti damnatus	448
Senatus consultum Romanum de societate & ami- citiis Iudæorum	332	Syllæus Arabi eum Salomonem in uxorem peteret re- pulsam patitur	440
Senatus consulta & decreta Iulii Caesaris de honori- bus, privilegiis, præminentibus, libertatibus & immunitatibus Iudæorum	379	Syllæus Herodem apud Casarem accusat 444	456
Senatus Claudii suadet, ut imperium delatum re- fignet	518	Syllæum Antipater Roma apud Cæsarem accusat	
Senatus populiq; Cæsaris trucidatores querit	514	Simon in clauacum sese demittit, eam suffodit, ac tu- to emergere posse sperat	797
Senex quidam uxorem suam cum septem libere ingulat, postremo seipsum quoq; præcipitat	392	Simon Giora filius	810
Seniorum consilium salutare	210	Simon Ionatha frater Bethsuram occupat	344
Sententia in filios Herodis	618	Simon Ionatha frater conuocato in templum pape- losæ patris ac fratrum vestigia sequunturum pos- licetur	347
Septem viri & Sauli progenie ad supplicium Gaba- onitis traduntur	194	Simon Ionathan Absoloni filius Ioppen, ut habi- tatores inde eliceret, mittit	ibi.
Septem circa templum	210	Simon & Leni Sicimitas contrucidant	37
Septem fratrum ad Antiochum oratio	869	Simon Ionatha frater Ioppen occupat	346
Septuaginta interpretes	II & 844	Simon Hierosolymorum arcem expugnat	348
Septuaginta Dauidis splendida	199	Simon à Romanis captus	799
Septuaginta & Tiberias maxime Galilæarum urbes	414	Simon proditor patriæ	166
Septuaginta discrimen	514	Simon legisperitus regem eliminatur, qui dum re- nians precat, eidem reconciliatur	174
Septuaginta capta eiusq; incolæ sub hasta uenditi	ibi.		
Septuaginta Galilæa caput	ibi.		
Septuaginta in Cælesyria præfectus in Iudæam mouens ab eo fugatur	313		

Simon satellites Iosephum excitat	552	Solomon turbes aliquot condit	10
Simon obruncatur	472	Solomon Tyro artificem accersit	11
Simonem Iosephus per insidias capit & abducit	548	Solomon regina liberalitatem remunerat	210
Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum surrogatur	522	Solomon Davidi ex Bersabe natus	18
Simon Herodu servus	472	Solomonis in templi dedicationem sacrificia	211
Simon insidius Ptolemai generi sui captus & interfectus	578	Solomonis solium ex ebore factum	21
Simon Camithi filius Pontifex	481	Solomonis regia tredecim annu absolvitur	ibid.
Simonis adversus Iosephum consilium	554	Solomonis tempore pax viget	206
Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari praecepit	801	Solomonis sumptus quotidiani	ibid.
Syri cum Ammanitu in Davidem movent	181	Solomonis currus & equites	ibid.
Syros obccatos Eliseus in Samariam ducit, eosque suadente Ioramus liberaliter ac splendide eos tractatos, remittit	241	Solomonis sapientia & prudentia	ibid.
Sissara cum suo exercitu trucidatur	127	Solomonis templum mense Octobri consecratum	210
Sissares siue Sissara praefectus exercitus	127	Solomonis victima igne caelesti absumuntur	212
Socrates civis Atheniensis	859	Solomonis classis	216
Societas Davidi & Iorami	176	Solomoni Deus promittit bona	212
Sodomitas Deus excecat	26	Solomani pleriq; Reges exquisita munera mittunt	217
Sodomitarum clades ab Assyriis accepta	16	Solomoni Deus in somniis oblatas, quod maxime cuperet, cum postulare iubet	204
Sodomitarum flagitia	26	Solomoni iuramento regnum promittitur	198
Sohemus ab Herode beneficii ornatus	411	Salomen Herodes ad Alexa coniugium compellitur	455
Sohemus propter Mariammen Herodi suspectus interficitur	412	Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchiis mundi	274
Sohemus mandata regia effusit	411	Somni Pharaonis enodatio	44
Solimotus confisist	117	Sofius Antigoni caput	603
Solyma postea Hierosolyma vocata	25	Sofius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur	430
Solomon Chananaeorum reliquias tributa pendere cogit	215	Stola pontificia in castello Antonia deposita	485
Solomon utrumq; puerum secari mandat	205	Strabo	432
Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem infantis vius agnoscit	204	Stratonis turris & maritima Caesarea nominata	355
Solomon post obitum Davidi Rex Israelis	203	Stola pontificia in cuius potestate fuerit	423
Solomon ab Iromo fabres & operarios petit	206	Stola Leutarum	210
Solomon Tyrio Regi anigmata quadam explicat	214	Stirpis Achabi exorsio	248
		Stupri poena	106
		Susacius magni copii Iudaeam innadit	322
Solomon coniurationum modos, quibus Damones fugantur, conscripsit	218		
Solomon sapientiam a Deo petens tantum, & divitiis consequitur	264		
Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur	212		
Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini numerum mittit	218		
Solomon Regina anigmata cum prudentia explicat	216		
Solomon exteras matrimonio sibi iungens, seducitur	217		
Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq; constabit	203		
Solomon Hierosolyms muros instaurat, & turres erigit	214		

T.

T	Abernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis anno secundo exiit ex Aegypto	78
Tabernaculi & sacerdotum dedicatio	ibid.	
Tabernaculi divisionis significatio	73	
Tabernaculorum festum	81	
Thadamora siue Palmira	213	
Talentum 600. coronati	859	
Tapsensium trucidatio	214	
Tharbus Aethiopum regis filia Mosu coniugium petit	56	
Tharsus Pauli patria	20	
Thaumastus Calli servus potu libertate impetrat	491	
Theatrum & amphitheatrum	419	
Theatrum & Athletica certamina aliaq; spectacula ab Herode instituta	415	
Theatrum	51	

<i>Terra aranda.</i>	105	<i>dias struxisse accusatus,</i>	ibid.
<i>Terramotus in Iudæa, quæ circiter 10000. hominum opprimis.</i>	408	<i>Tironem cum filii Herodæ comprehendi iubet.</i>	
<i>Templum Hierosol. obfessum.</i>	329	619	
<i>Templum integro triennio desertum.</i>	328	<i>Tyriorum annales & Menander de bello Salmasari contra Tyrios.</i>	258
<i>Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta.</i>	270	<i>Tyrannidas multa mala in ciuitates inuehunt.</i>	
<i>Templum dedicatum.</i>	424	514	
<i>Templum adificare captum.</i>	286	<i>Titus militibus agit gratias.</i>	797
<i>Templum in partes duas diuisum.</i>	303	<i>Titus fortibus militibus præmia pollicetur.</i>	
<i>Templum in monte Garizin.</i>	303	<i>Titus militibus prædâ largitus distribuit.</i>	ibid.
<i>Templum quando dedicatum.</i>	288	<i>Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat.</i>	
<i>Templum concedente Ptolemao in Ægypto adificatur.</i>	339	802	
<i>Templi ac porticus descriptio.</i>	348	<i>Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat.</i>	804
<i>Templi Hierosolymitani diuitia unde.</i>	373	<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	ibid.
<i>Templi vasa e Babylone Hierosolyma remissa.</i>	281	<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	801
<i>Templi pars exterior & ima urbs capta.</i>	395	<i>Titi ad Antiochiam aduentus.</i>	804
<i>Templi ministri Agrippa hymnos sacros canere permittit.</i>	540	<i>Titi erga populum misericordia.</i>	871
<i>Tempus exitus ex Ægypto.</i>	61	<i>Tormenta</i>	871
<i>Termini terra non mouendi.</i>	104	<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	828
<i>Terminus Pharaonis filia extrahit ex flumine Mosen.</i>	53	<i>Turri versus occidentem extructa.</i>	810
<i>Theophrastus.</i>	320	<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	208
<i>Theſaurus ad templi structuram congestus.</i>	198	<i>Trachonita latrones.</i>	448
<i>Theſauri diuini custodes Moſi poſteri.</i>	199	<i>Trachonita ab Herode deficientes Ducum opera imperata facere coguntur.</i>	416
<i>Tiberius Mathematicorum disciplinæ addidit Galba Romanorum principatum prædicis.</i>	493	<i>Trachonitu Herodi donatur a Cæsare.</i>	448
<i>Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat.</i>	ibid.	<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	311
<i>Tiberius Alexander Iudææ præſes.</i>	532	<i>Translatio Israelitarum.</i>	254
<i>Tiberius Iſidum ſacerdos & idem in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat.</i>	484	<i>Tres in urbe Tiberiade factiomes.</i>	546
<i>Tyberij funus.</i>	484	<i>Tres Iudaorum ſecta, Phariſai, Eſſeni, Sadducei.</i>	345
<i>Tiberienſes in Iosephum amarulenta diſſidia iaciunt.</i>	563	<i>Trecenta ſtadia, nouem miliaria Germanica.</i>	488
<i>Tiberienſes Iosepho bellum inferre cogitant.</i>	562	<i>Tribus Ruben, Gad, & dimidia Manafſu Amoritidem terram expetunt.</i>	100
<i>Tigra.</i>	14	<i>Tribunal.</i>	214
<i>Tigranes.</i>	493	<i>Tribus Iudæa, quod in ſciis Iſraelitiſ regem reduxerit accusatio & excuſatio.</i>	192
<i>Timotheus ſterum copias contrahit, & a Iudæa vincitur.</i>	326	<i>Triclinium, in quo Herodes cum conuiuiſ canatus fuerat vacuum ſine cuiusque noxa condidit.</i>	294
<i>Timothei milites viſti.</i>	ibid.	<i>Tria milia Iudaorum ceſſa.</i>	468
<i>Tiro vetus Regis miles Herodis ſauitiam execratur.</i>	619	<i>Tryphon regno Antiochi per dolum poſſitur.</i>	346
<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste inſtat, a ducibus & militibus in carcerem conſicitur.</i>	450	<i>Tryphon ad regnum euectus naturam ſuam oſtendit.</i>	349
<i>Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur.</i>	ibid.	<i>Tryphon fraudulenter ſpem fratris redimens, pro poſſitu conditionibus facit Simoni.</i>	348
<i>Tiro a Regis ſonſore & proprio filio ſe Regi inſi-</i>		<i>Tryphonis milites ei inſeſti, ad Cleopatram Demetrii uxorem deficient, quæ Antiocho Sotera coniugium & regnum offert.</i>	349

phoni caues.	149	Verbum Dei ad Iacobum.	33
umphi magnificientia.	304	Verborum Manethonis repetitio.	327
pan armis coniectas imagines Iudai putant.		Veritas oraculorum diuinorum.	264
150		Veritas historia Iosephi.	207
V.		Vortex facundus, omnique planitie mollior.	
		311	
Alorius Afaticus se Caij cadis autorem optat.	514	Vespasianus Paci templum edificat.	306
lerius Gratus Iudaorum praefes.	484	Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.	
lles ingentes, in quibus templum fuit ex- tructum, explentur.	210	567	
rdane caso principatus Getarum eius fratri committitur.	531	Vespasiano Romani obuiam procedunt.	302
logesius Parthorum Rex.	ibid.	Vestes triumphales Vespasiani & Firi.	304
ria historiographorum differentia.	4	Vestes sacerdotales.	210
rus biseras ferentem iniuste supplicio tradit.	546	Viatorum a pomu maturu non arceudi.	105
rus Auspastro dicendi pro se potestatem fa- cis.	461	Via circa Hierosolyma silice strata.	217
rus Hierosolyma peruenit, ac legionem obfes- sam liberat.	473	Via per Iudaam exercitus Egyptio clausa vi aperitur.	265
rus seditiones Hierosolymu compestis.	470	Victima caelesti flamma absumpta, auxilij di- uini indicium.	141
rus seditionum duces ad Caesarem mittit.	474	Victoria Alexandri a Dario reportata.	324
ari tyranni & regni cupido.	547	Victoria ratiuni.	370
rdanes post patriu Artabani obitum Roma- nos bello impetere cogitat, id quod Izates dis- suadet.	531	Victoria Deo tribuenda.	128
as athenum mare appellatum.	209	Victoria Achabi a Syrii reportata.	231
aticinium de exercitu Babylonica ducendo & reliquis Iudaorum in captiuitatem abdu- cendo.	272	Virgo conspurata.	106
aticinium de excidio Ninina.	254	Vires regni Israelitici fracta & a Deo restaura- ta.	133
aticinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.	263	Virtus animi.	314
aticinium de Adadi morte & regno Axaeli tradendo.	241	Virtus mitrum Dauidi, Ioabi praefertim.	
aticinium de Iudaorum poena.	264	175	
aticinium Hyrcani de filio.	334	Violatio fidei & ultio eam subsecuta.	367
aticinium contra altarem Bethel.	220	Vitellius in locum Iosephi Caiapha Pontificis Ionatham Ananifilium surrogat.	485
effigalia Caesaryia Iosepho addicuntur.	315	Vitellius Hierosolyma peruenit, & a Iona- tha in fratrem eius Pontificatum transfert.	487
enium capiti damnato ad bibendum datum sine mora cum necat.	462	Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudaei velli- gal remittit,isque solum sacerdotalem red- dit.	484
enium.	103	Vitellius cum Artabano fadu facit.	485
entidium Romani militu dux pecunias auferit Antigono.	597	Vites plantanda.	105
entidium Silanem contra Parthos accersit.	392	Vitula Ieroboami cur facta.	220
entidium caso in pugna Pacera Parthos profligat.	393	Vina pii principu imago.	264
eranium & Broccum Senatui ad Claudium mittit, qui cum non per violentiam impe- rium esse assuetudinem docuere.	517	Volagesium Parthorum regem proceres, ut Iza- tem interficiat, rogant.	132
erbum Dei nunquam sine omni fultu.	357	Volumnius & alij Herodum filios capite plecten- das esse pronunciant.	442
		Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.	482
		Vonones Silane Syria praefecto sese tradit.	ibid.
		Vota & prandium ante triumphum.	204
		Vltima verba Eliaxari in igne.	370
		Vltio diuina in Ethnici sacra Biblia tractan- tes.	311
		Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.	276

<i>Vnguentum sanctum.</i>	78	<i>Zambri aduersus Moſen oratio.</i>	ibid
<i>Vrbs Roma ſumma cum alacritate & claritate</i>		<i>Zambres ſeiſum concremas.</i>	22;
<i>Veſpaſianum ſuſcepit.</i>	302	<i>Zelota.</i>	80;
<i>Vrbes Iudaie adempta.</i>	371	<i>Zenodorus miſero perit.</i>	42
<i>Vrius cum quibuſdam aſſultum ad mania faci-</i>		<i>Zenodorus ex raptu viuit.</i>	420
<i>ens a ſuis, ut mandatum illi erat, cum Am-</i>		<i>Zipheni verſus Dauidem in eorum eſſe region-</i>	
<i>manita arumperent, deſeritur.</i>	123	<i>Saulo renouciat.</i>	164
<i>Vrius cum aliquot aliis occumbis, quod moniti-</i>		<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro ſuo morar-</i>	
<i>gi per nuncium ſignificatur.</i>	ibid.	<i>certiorem faciunt.</i>	16
<i>Vires Eaſte.</i>	33	<i>Zoilus Siſtatonis turris & Dora Tyrannus.</i>	35;
	X.	<i>Zoilus & Gazai a Ptolemao contra Iudaos au-</i>	
<i>X Anticus Macedonibus eſt Aprilis.</i>	60	<i>xilium petunt.</i>	ibid.
<i>Xerxes Rex Perſia.</i>	218	<i>Zoilus captus.</i>	ibid.
<i>Xerxes Iudaie fauet.</i>	239	<i>Zerobabel ex oratione ſua laudem & munera</i>	
	Z.	<i>praclara conſequitur.</i>	224
<i>Z Acharias lapidatur.</i>	249	<i>Zerobabel tertius ſatelles mulierum vim propol-</i>	
<i>Zambri.</i>	99	<i>lentem primum oſtendens, mox veritati, ut in-</i>	
		<i>fracta palmam attribuit,</i>	ibid.
		<i>Zerobabel.</i>	22;

FINIS INDICIS.

IMPRESSVM FRANCOFVR-
TI AD MOENVM, PER WOLFFGAN-
GVM RICHTERVN, IMPENSIS
Ioannis Feyerabendij.

M. D. XCIX.